

காரைதீவு

ஸ்ரீ கண்ணகை திம்மன் திலையம்

உகா சுப்பார்ஷேக சுறப்பு ஹலர்

26.03.2014

காரைதீவு

ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலய
மகா சும்பாவிழேக சிறப்பு மலர் - 2014

26.03.2014 புதுக்கிழமை

மலராசிரியர் :

வவ. ஜயநாதன் - ஜே.பி.
நிருவாக சபை உறுப்பினர்.

ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலய பரிபாலன சபை,
காரைதீவு - கி.மா.

தலைப்பு :

ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
மகா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் - 2014

மலராசிரியர் :

திரு. வெ. ஜெயநாதன் - ஜே.பி.

தநிப்பு :

ஆடி - 16, 2014

வெளியீடு:

ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
மகா கும்பாபிஷேக மலர்க் குழுவினர்.

கணக்கி வழவழகமீப்பு :

திரு. யா. மகரிஷி

அச்செம் தநிப்பு :

ஞாதவன் அச்சகம்,
மட்டக்களப்பு.

Title :

Sri Kannakai Amman Aalaya
Maha Kumpapesha Sirappu Malar - 2014

Auther :

Mr. V. Jeyanathan - J.P

Edition :

June - 16, 2014

Published by :

Sri Kannakai Amman Aalaya Maha
Kumpapesha Malar Group.

Computer Designer :

Mr. Y. Magarishy

Printed by :

Aathavan Press,
Batticaloa.

காரைத்வி, ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் 2014

நீண்ட வாழ்வு

காரைத் தெவை காலத்தியை உய்விக்க

பேர் பெருமை வீற்றிடுக்கும் கற்பரசி கண்ணகியே

காவலுக்குள் நாங்கள், உன் கவசமே ஏங்களுக்கு

சீரவரிசை உனக்கு எங்கள் சேவிப்பே தூலாட்டு,

ஆவலுடன் செய்தின்ற அர்ச்சனைகள் அற்புதங்கள்

ஏற்கின்ற தாயே உன் பரதம் நாம் பணிந்து

உனது விழுஷலரை உன்னடியிற் சமர்ப்பித்து

கனவு நுனவரன கைங்கரியம் உனக்களித்தேரம்

சந்தானத்தவர்கள்

ஶந் கண்ணகை அம்மன் கூலயம்,

காரைத் தெவை.

பொருளாக்கம்

	பக்கம்
சுவாமி சர்வரூபானந்தா - தலைவர் இராமகிருஷ்ண மிஷன் இலங்கைக் கிளை	01
சுவாமி சுதூர்புஜானந்தா ஜி - இராமகிருஷ்ண மிஷன் மட்டக்களப்பு	02
சுவாமி வேதாந்த ஆனந்தா - மதுரை - தமிழ்நாடு - இந்தியா	04
சீவாஸ்ரீ. சண்முக மகேஸ்வரக் குருக்கள் - காரைதீவ்	06
திரு. அ. சிறிதரன் கப்புகளார் கண்ணகை அம்மன் கோயில்	07
திரு. செ. தியாகராஜா கப்புகளார் கண்ணகை அம்மன் கோயில்	08
திரு. ச. நித்தியானந்தன் கப்புகளார் கண்ணகை அம்மன் கோயில்	09
சாந்தி நாவக்கரசன் - பணிப்பாளர் இந்து சமய கலாசார தினைக்களம்	10
திரு. க. வீலநாதன் - மேலதிக மாவட்ட செயலாளர், அம்பாரை	11
திரு. சி. ஜெகராஜன் - பிரதேச செயலாளர் - காரைதீவ்	13
திரு. ந. பிரதாப் - இந்து கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகஸ்தர், அம்பாரை	14
திரு. கி. வேல்நாயகம், துர்மகர்த்தா கண்ணகை அம்மன் கோயில்	15
திரு. சா. கங்காதூரன், துர்மகர்த்தா கண்ணகை அம்மன் கோயில்	16
திரு. க. கணேசமுர்த்தி துர்மகர்த்தா கண்ணகை அம்மன் கோயில்	17
திரு. செ. மணிமாறன் தலைவர் இந்து சமய விருத்திச் சங்கம்	18
தாயின் பாதம் பணிவோம் - இராதாகிருஷ்ண ஜி இந்து ஸ்வயம் சேவக சங்கம் இலங்கை பெருமை அடைகின்றேன் இரா. துரைரெட்னம் கிழக்கு மாகாணசபை உறுப்பினர்.	19
கிழக்கிலங்கை காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலய வரலாறு -	20
வெ. ஜெயநாதன், ஆசிரியர்	21
கண்ணகை அம்மன் ஆலய வைகாசி குளிர்ச்சிச் சடங்கு - சாமி நாதன் கங்காதூரன்	24
கண்ணகை அம்மன் ஆலய குடமுழுக்கு வாழ்த்துப் பட்டயம் - இந்து சமய விருத்திச் சங்கம்	28
கண்ணகை அம்மன் ஆலய உற்சவங்கள்	29
காரைதீவில் கண்ணகை அம்மன் - Dr. வே. இராஜமோகன்	30
காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலய சடங்குகள் - நல்லையா சிவாகரன் B.A	31
அம்பாளின் அருளோடு 28 மூண்டுகள் - வே. கிருஷ்ணபிள்ளை	35
சமுகக் கட்டமைப்பில் மூலாயங்களின் பங்களிப்பு - இரா. குணசிங்கம்	37
சீலம்பில் ஊழ்வினை - கலாநிதி சி. சிவநிர்த்தானந்தா PhD	42
கிராஜகோபுரம் - ஒரு சமூகவியல் கண்ணோட்டம் - சுவாமி சித்பவானந்தர்	46
யாழ் நூலுக்கு வித்திட்ட கண்ணகை - திருமதி. அருந்தவவாணி சசிகுமார்	49
சீலப்பதிகாரம் - காலமும் களமும் - சொங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்	52
கண்ணகை அம்மன் கோயில் வரலாறும், கீத்தியும் - பேராசிரியர் இளையதம்பி பாலசுந்தரம்	54
கண்ணகையின் ஆளுமை ந. சுபராஜ், விரிவுறையாளர், தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்	51
கண்ணகை அம்மன் திருக்குளிர்த்திச் சடங்கில் ஊர்தியாக திடம்பெறும் மாற்றங்கள் - திருமதி. ஜெயமதி சந்திரசேகரம்	53
கண்ணகை அம்மன் ஊஞ்சல் பாடல் - அமரர். திரு. க. கந்தவனம் - அதிபர்	76
கண்ணகை வெண்பா - அமரர். காத்தமுத்து வேல்நாயகம் - அதிபர்	81
காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் பணியாற்றியவர்கள்	110
பரிபாலன சபைப் பட்டியல்	111

காரைதீவு, ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபிஷேக சீறப்பு மலர் 2014

RAMAKRISHNA MISSION

(Ceylon Branch)

40, Ramakrishna Road, Colombo 6.

Email : rkmcey@gmail.com

Phone - 2588253

5013805

Fax - 2361438

ஆசிச் செப்டி

காரைத்வ கண்ணகீ அம்மன் கோயில், லட்டுமுக்குப் பெருவீழு 26.03.2014 அன்று சீற்பாக நடைபெற்றதும், அதைத் தொடர்ந்து மும்பாபிஷேக மலர் வெள்ளீடு இருப்பதையும் அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

“பாமரங்கூப் பண்புள்ளவனாகவும், பண்புள்ளவனைத் தெப்பமாகவும் உயர்த்தும் கருத்தே மதம் என்பட்டும்.

சமயசாதனைகளின் நட்பு இரகசியமெல்லாம் கொள்கைகளில் இல்லை; அதை ஆனுஷ்டிப்பதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது. நால்லவனாகவே இருந்து நன்மை செய்வதுதான் சமயசாதனையின் முழு உண்மையாகும். ‘கடவுளை கடவுளை’ என்று அழைத்துக்கொண்டிருப்பவன் சமயச்சான்றோன் ஆசீவிடமாட்டான். ஆனால் இறைவனீஸ் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிறகுவனே சான்றோன் ஆவான்”. இத்தகைய தன்னுமற்ற மனப்பான்மைதான் ஆன்மீக வாழ்க்கை இருப்பதற்கும் இல்லாதிருப்பதற்கும் உரிய சோதனையாகும். இவ்விதச் செயல்மற்ற தன்மையைப் பெருமளவில் பெற்றிருப்பவன், பெருமளவிற்கு ஆன்மீக வாழ்க்கையைப் பெற்றவனாகிறான். அவனே மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சீவபெருமானுக்கு அருளில் இருக்கிறான்.

உன்னால் ஒருவருக்கும் உதவிசெப்ப முடியாது. மாறாக உன்னால் சேவதான் செப்பழற்றும். கடவுளீன் குழந்தைகளுக்குத் தொண்டு செய். உனக்கு அப்படி தொண்டு செய்யும் பாக்கியும் இருந்தால், அவர்களுக்கு தொண்டு செய்வதன் மூலம் ஆண்டவழுக்கே நீ தொண்டு செய்தவனாகிறாய்”, என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியுள்ளார்.

மேற்படிக் கருத்துக்களுக்கு இணங்க எல்லோரும் உயர்ந்த நிலைக்குச் சென்று, எல்லா உள்கண்டுதலும், அமைதியிடலும், மகிழ்ச்சியிடலும் வாழ, கண்ணகீ அம்மன் தன் அருளையும் ஆசீயையும் அருஞுமாறு வேண்டுவதோடு என் அன்பையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மட்டக்களப்பு.

26.05.2014

என்றும் இறைபணியில்

ஸ்வாமி மூலத்தின்தீ
(சுவாமி சர்வரூபானந்தர்)

SWAMI-IN-CHARGE
RAMAKRISHNA MISSION
RAMAKRISHNAPURAM,
BATTICALOA.

காரைத்வி, முரி கண்ணகீ அம்மன் ஒுவை
மும்பாபிஷேக சீற்பு மலர் 2014

RAMAKRISHNA MISSION ASHRAMA & CHILDREN HOMES

BATTICALOA, SRI LANKA.

**மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன்
சுவாமி சதுர்புஜானந்தா ஜீ அவர்களின்
ஆச்சி செய்தி**

கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பின் தென்பால் அமைந்துள்ள காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் பழையையும் பெருமையும் வாய்ந்தது. கி. பி 12ம் நூற்றாண்டளவில் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வருகைதந்த சேனாதிராஜன் எனும் அரசனின் மகள் தேவேந்தி, சின்னாச்சி எனும் தனது புத்திரியுடன் கதிர்காம யாத்திரையின்போது கொண்டுவரப்பட்ட கண்ணகை அம்மன் வழிபாடு காரைதீவில் அமைக்க வழிபிறந்ததாக அறிகின்றோம். இவ்வாலயத்தின் குடமுழுக்குப் பெருவிழா சென்ற 26.03.2014 அன்று நடைபெற்றது. அதைத்தொடர்ந்து மேற்படி ஆலய அறங்காவலர்கள் மகாகும்பாபிஷேக மலர் ஒன்றையும் வெளியிட இருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஆலயமொன்றிலே திருவுருவத்தை ஸ்தாபித்து அங்கு தெய்வ சாந்தித்தியத்தை ஏற்படுத்துவதே மகாகும்பாபிஷேகம் எனும் பெருவிழாவாகும். பிரபஞ்சமெங்கும் பரந்து விரிந்து நிற்கும் பரம் பொருளைச் சிவாச்சாரியார் மந்திரி, பாவனை, கிரியைகளின் மூலமாக அக்கினியிலும் கும்பத்திலும் ஆவாகனம் செய்து வழிபட்டு அங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட திருவுருவத்திலே சேர்த்து நிலைபெற்றிருந்து ஆன்ம கோடிகளுக்கு அருள்புரியுமாறு செய்தலே மகா கும்பாபிஷேகத்தின் நோக்கமாகும்.

எமது குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், நாம் உலகப் பொருட்களைக் காண்பது போல் இறைவனையும் காணமுடியும், பழக முடியும், எந்த உருவில் கடவுளை நாம் ஆராதிக்கின்றோமோ அந்த உருவத்தில் கடவுளைக் காணமுடியும், என உலகுக்கு எடுத்துக் கூறினார். அதன்படி ஒரு காளிகோயில் பூசாரியாக பணியாற்றி தேவியின் தரிசனம்

தரிசனத்திலேயே ஆழந்திருந்தார். சக்தியின் வடிவம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், சக்தியை தாயாகக் கருதியவர். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் துறவிகளான சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி நடராஜானந்தர் ஆகியோர் காரைதீவு மன்னில் அவதரித்து மிஷனின் உயரிய சிந்தனைகளை செயல்படுத்தியவர்கள்.

அப்பதியில் அமைந்து, அமர்ந்து வேண்டுவோர்க்கு வேண்டிய நல்வரமளித்து கடந்த பல ஆண்டுகளாக இப்பிரதேச மக்களுக்கு வரமளித்துக் கொண்டிருக்கும் காரைதீவு

ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் தொடர்ந்தும் அடியவர்களுக்கு அருள்பாலித்து வரப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மேலும் திருமுழுக்காட்டிய நிகழ்வைச் சிறப்பித்து வெளிவரவிருக்கும் சிறப்புமலருக்கு எனது நல்வாழ்த்துக்கள். “ஜீவசேவையே சிவசேவை” என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார். காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலய நிருவாகத்தினரும் தமது சமூகத்தினருக்காக அளப்பெரிய சமூகப்பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அத்துடன் இக்கும்பாபிஷேகமும் அதைத் தொடர்ந்து மலர் வெளியீடும் இனிதே நிகழ்ந்தேற இறையருளை வேண்டுகின்றேன். இந் நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் சிறப்புற நடாத்திக்கொண்டிருக்கும் ஆலய அறங்காவலர்களுக்கும், மலர்க் குழுவினருக்கும், தொண்டர்கள், அடியார்கள் அனைவருக்கும் குடமுழுக்கைக் கண்ட ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென வேண்டி, தெய்வத் திருமுவரின் ஆசிகளையும் வேண்டி என் நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

“பொங்கும் மங்கலம் எங்கும் தங்குகு”

என்றும் இறைபணியில்

(சுவாமி சதூர்புஜானந்தா)

காரைதீவு, ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் 2014

மதுரை - தமிழ்நாடு - கிண்டியா
அவர்ம் வேதாந்த ஆனந்தா அவர்களின்

ஆச்சியுரை

தூக்குவையுடைய பால்க்குறையிலோ முழுவதிலோ

திங்கள் போலுத் திருத்தலை உடையானைச் செந்தா மரமுகத்தானை ஓப்பார் இல்லானை பொங்கு புகழாலுயர்ந்த பொற்றிருவைப் பொய்யென மெய்யாக வந்துதித்தவளே தங்கள் பழி கொள்ளள்ளு பாண்டியன் முன்னே சத்துரு தனைமுடித் துயிர் மீழ வந்து காரைநகர் தன்னில் வாழ் கண்ணகையார் அடி தாமரைப் பதம் நாளேமறவேனே.

வற்றாத பொய்கை வளமான நாடு என விளங்கும் லங்கா புரியிலே சக்தி வழிபாட்டிலே கண்ணகைக்கென சிறப்பான வழிபாட்டினை முன்னெடுக்கும் கிழக்கிலங்கையின் கண்ணே அமைந்துள்ள ஆலயங்களின் வரிசையிலே காரைதீவு எனும் பதியினிலே ஆதாரசக்தியாய் அமர்ந்திருந்து வேண்டி வருவோர்க்கெல்லாம் தன் அருளை வாரி வழங்கி அன்று முதல் இன்று வரை எத்தனையோ அறிஞர்களையும், பெரியார்களையும், பாண்டித்திய வாதிகளையும் உருவாக்கி அருளாசி புரியும் எம் அன்னை அவள் ஆதி பராசக்தி அம்சமென வந்துதித்த கற்புக்கரசியாம் கண்ணகையின் புகழ் கூறவும் வேண்டுமா? வேண்டியதில்லை எனும் ஜயமின்றிய அவளை வாழ்த்தி வணங்கிக்கொண்டு

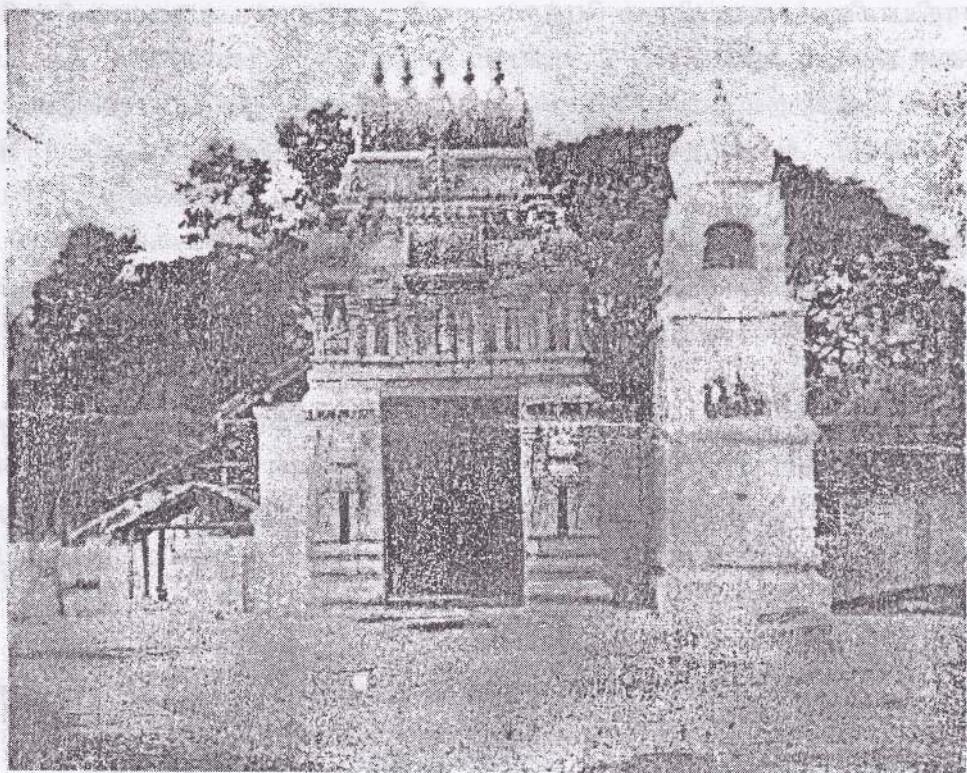
ஆகமம் சார்ந்த, மற்றும் ஆகமம் சாராத இரு வழிபாட்டு முறைக்கும் சிறந்த முன் உதாரணமாக விளங்கும் காரைதீவு கண்ணகை அம்மனுடைய புதிய ஆலயம் சிறப்பான முறையிலே சிற்ப, வர்ண வேலைப்பாடுகளுடன் கட்டி முடிக்கப்பட்டு 26.03.2014 புதன்கிழமை அன்று மூவுலகோரும் பூமாரி பொழியவும், பக்தர்கள் அரோகரா கோசம் எழுப்பவும். மேலாத்தியங்கள் முழங்கவும் அம்மாஞ்சைய திருக்குடமுழுக்கானது சிறப்பாக நடந்தேறியது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். எனவே நடந்தேறிய திருக்குடமுழுக்கு வைவத்தை முன்னிட்டு ஆலய நிருவாக அமைப்பினரும், மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினரும் இணைந்து மஹா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் வெளியிடுவது வரவேற்கத்தக்கதொரு விடயமாகும். இம்மலர் சிறந்த முறையில் உருவாக எனது வாழ்த்துக்களும், பாராட்டுக்களும் உரித்தாக்கட்டும்.

மேலும் சிறப்பான முறையிலே இவ்வாலயத்தை நடாத்தி வருகின்ற அறங்காவலர் சபையினரின் முயற்சியும், தொண்டுகளும் பாராட்டத்தக்கது. அழகிய முறையில் இவ்வாலயத்தை அமைத்து, சிறப்பாக குடமுழுக்கு பண்ணியதோடு பல சமூக சேவைகளும் செய்வது குறிப்பிடத்தக்கதே. ஆலயம் என்பது கட்டிட வேலைப்பாடுகளோடும் பூசை முறைகளோடும் நின்றுவிடாமல் அதையும் தாண்டி சமூக சேவைகளோடும், சமூக வளர்ச்சியோடும்

செயற்படுவதே ஆலய வளர்ச்சியின் சிறப்பிற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சான்றாக அமையும். அந்தவகையிலே இவ்வாலய அறங்காவலர் சபையினரின் சேவைகளும், தொண்டுகளும், பணிகளும், வியக்கவைக்கும் விணோதமான செயற்பாடுகளே.

கதிர்காம யாத்திரை சென்ற சின்னாச்சி தங்கியிருந்து அமைத்து வழிபட்டு இத்தலத்திலே இன்றுவரை கதிர்காமயாத்திரிகள் வந்து தங்கியிருந்து பூசை வழிபாடாற்றி செல்லும் இவ்வாலயத்தின் புகழ் பார் எங்கும் புகழ் பெற்று விளங்கவும், அறங்காவலர் சபையினரின் பணிகளும், சேவைகளும் மென்மேலும் தொடரவும், வாழ்த்துவதோடு நிருவாக சபையினரும் மலர் வெளியீட்டு குழுவினரும் இணைந்து வெளியிடும் இவ் மஹா கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலரானது சிறப்பான முறையில் வெளியாகி அனைவரும் அன்னை அருள் பெற்று நற்பலன் அடைய அன்னை அவள் கண்ணகையின் தாழ் பணிந்து எனது நல் ஆசிகளை கூறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஓம் ஸர்வே பவந்து ஸாகனி :
ஸர்வே ஸந்து நிராமயா :
ஸர்வே பத்ராணி பச்யந்து
மா கச்சித் துக்கபாக் பவேத

காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் (முன்பு)

காரைதீவு, புது கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் 2014

**நெடு மதகுரு சீவாகம வித்தியா பூஷணம் கிரியாகாலமணி
சவுஸ்ரீ சண்முக மகேஸ்வரக் ரூக்கள்**

பிரதம குரு

கண்ணகை அம்மன் ஆலயம், காரைத்வ

ஆச்சி செய்த

ஈழமணித் திருநாட்டின் காரைத்வில் அகில உலக நாயகியாகவும் பார்வதியின் அவதாரமாகவும் விளங்கும் அம்பிகையானவள் கண்ணகை என்ற நாமத்தோடு வீற்றிருந்து அருளாட்சி நல்குகிறாள்.

கால்களால் பயனென்ன? என வினவிய அப்பர் பெருமான் அழகான கோபுரம் சூழப்பெற்ற ஆலயத்தை வலம் வந்து வணங்குவதேயாகும் என்றார். இதற்கமைய அன்னையின் திருவருளால் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்து அழகுற் சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, வர்ண கலைகளையும் கொண்டு கம்பீரமான பஞ்சதள ராஜ கோபுரமும் அமைத்து மஹா கும்பாபிஷேகம் செய்து அன்னைக்கு அர்ப்பணமாக்கியுள்ளனர்.

கும்பாபிஷேகம் என்றால் அனாதி மலமுத்த சிந்துருவாகிய பரம் பொருள் கற்பனை கடந்த சோதியாகினும் அனாதி மல பெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள் வணங்கில் மோக மோதங்களை அடைய ஆலயத்தில் நிறுவப்படும் திருவருவில் கருணையே உருவாகும்படி பிரார்த்தித்து அபிஷேகித்தல் கும்பாபிஷேகமாகும். இதை குடமுழுக்கு என்றும் அழைப்பார். இது நான்கு வகைப்படும். ஆவர்த்தனம், அனாவர்த்தம், புனராவர்த்தம், அந்தர்தம். இதில் அன்னையின் ஆலயம் கடந்த 26.03.2014ல் புனராவர்த்தன கும்பாபிஷேகம் மிகவும் பக்தி பரவசத்தோடு இனிதே நிறைவேறியது. தொடர்ந்து மண்டலாபிஷேகம் இடம்பெற்று மகாசங்காபிஷேகமும் இடம்பெற்று கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதும் சைவ உலகினர் யாவருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது.

இப்பெருமை மிகு பணிக்காக உழைத்த அனைத்து அடியவர்களுக்கும், தர்மகர்த்தாக்களுக்கும், நிருவாக சபையினர், திருப்பணிச் சபையினர், மலர் குழுவினர் அனைவருக்கும் அம்பிகையின் திருவருள் கிடைத்து கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் மூலம் இலங்கையில் மட்டுமல்லாது கடல் கடந்த மக்களும் அம்பிகையின் திருவருள் பெற பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஷ்ரீவே ஜனவா சுவரினோ பவந்து
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

காரைத்வ கண்ணகை அம்மன் (புச்சர்),

கப்புகளார்

திரு. அ. சிறிதரன் அவர்களின்

ஆச்சி செய்தி

அறநெறிப்பண்புகள் சிறப்புடன் வாழ்க!

ஆதித்தாயாம் அம்பிகை கண்ணகை அம்மனின் நல்லாசி வேண்டி
பலம் சேர்ந்தல் பாண்டி நகர் பற்ற எரி வைத்து
நலம் சேர் நல்ல இடமாகிய வங்கக் கடற்கரைமேல்
வலம்சேர் நல்ல சிறியார் காண வந்து இருந்தாருளிப்
புலம்சேர் நல்ல காரையூர் புகுந்தாள் பதம் பணிவோம்.

சக்தி வடிவாய் அருட்செல்வம், பொருட்செல்வம், கல்விச்செல்வம் யாவற்றையும் மனம்,
வாக்கு, காயத்தால் தன்னை வழிபடுபவர்களுக்கு வாரி வழங்கும் வள்ளலாகிய காரைத்வ
கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் அருளாட்சி செய்கின்ற தாயாக இருக்கின்ற கண்ணகை
அம்மனுக்கு தர்மகர்த்தாக்களும், நிருவாகத்தினரும், சந்தானத்தவர்களும், ஊர்மக்களும்,
கைகோர்த்து செய்திருக்கின்ற குடமுழுக்குப் பெருவிழா, தொடர்ந்து மண்டலா பூசைகளும்,
மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த விடயங்கள் என்பதற்கு அன்னை கண்ணகை ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று
கூறி என் அன்னையின் தயவால்,

அல்லலற விருந்து நல்ல செல்வமருதமயில்
வல்வினை தீர்க்க நல்ல வரமே எமக்கருள
நல்லதொரு நல்ல நாச்சி மாரோடாடி
செல்ல மருதகன்று வந்த செல்வி எங்கள் காரையூர் தேவியாமே!

என்று சொல்லி அன்னையின் ஆலயம் ஊர் மக்களுக்கு செய்யும் சேவைகள் அளப்பெரிய
சேவை என்று கூறி, மலர்வெளியீடு செய்வதற்கு எங்களது ஆலய மலர் வெளியீட்டுக்குழுவுக்கும்,
மலர் ஆசிரியர் அவர்களுக்கும், தர்மகர்த்தாக்கள், நிருவாகத்தினர் சகலருக்கும் அம்மனின்
அருட்கடாட்சம் கிடைக்க வேண்டும் என்று அன்னையத்துதித்து, எது சைவ சமயம்
உலகமெங்கும் ஒங்கி வளர வேண்டும் என்று சக்தி கண்ணகையை இருகரம் கூப்பி, எனது
ஆசியுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

திரு. அழகையா சிறிதரன்
பூர்வீக கண்ணகை அம்மன் ஆலய கப்புகளார்
மாணிக்கநாச்சி சந்தானம்
காரைத்வ .

காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் (பூசகர்),

கப்புகளார்

திரு. செ. தியாகராஜா அவர்களின்

ஆசீச் செய்தி

இந்து சமய பண்புகள் உலகெங்கும் வாழ்க என வாழ்த்தி சக்தி கண்ணகை அம்மனின் ஆசீர்வாதத்தோடு...

ஓன்றாகி ஐந்தொழிற்கு மைந்துவித முற்றுயிருள்

நின்ற நின்னன்னை தனை நினைக்க நன்றருள்வாய்

தொந்தி வயிற்று ஐந்து கர தும்பிமுகா வன் பதத்தை

வந்தனைகள் செய்வோம் மகிழ்ந்து!

சக்தி வடிவாய் சகல செல்வங்களையும் அள்ளிக்கொடுக்கும் கண்ணகை அம்மனுக்கு பூசகர் என்ற முறையிலும் சந்தானகப்புகளார் என்ற வகையிலும் எங்களது தர்மகர்த்தாக்கள், நிருவாகத்தினர், சந்தானத்தார்கள், ஊர்மக்கள், அனைவரும் ஒரே நோக்கில் நின்று கண்ணகை அம்மனுக்கு குடமுழுக்குப்பெருவிழா செய்துள்ளதோடு தொடர்ச்சியாக மண்டலா பூசைகள் பின் சங்காபிஷேகம் இப்படி சகல விழாக்களும் நடைபெறும் இவ்வேளையில் ஆலய கும்பாபிஷேக மலருக்கு ஓர் ஆசீர்வாத செய்தியையும் வெளியிடுவதற்கு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்த சக்தி கண்ணகையை கரம்கூப்பி அன்னையின் ஆலயம் மக்களுக்கு செய்யும் சமூக சேவையையும் பாராட்டி சித்தானையின் பன்னெடுங்காலமான ஒரு பக்தன் என்றும் கூறுவதுடன் கண்ணகை அம்மன் ஆலய கதிர்நாச்சிவம்ச கப்புகள் என்றும் அவள் அருளாலே அவள்தாள் வணங்கி இந்த விஷேட நினைவு மலருக்கு ஆசிவழங்குகின்றேன்.

திரு. செ. தியாகராஜா

கண்ணகை அம்மன் ஆலய கப்புகளார்

கதிர்நாச்சி சந்தானம்

காரைதீவு.

காரைத்வ கண்ணகை அம்மன் (பூசகர்),

கப்புகளார்

திரு. ச. நித்தியானந்தன் அவர்களின்

ஆச்சி செய்தி

காரைத்வின் பழமைக்கும் பெருமைக்கும் முக்கிய காரணம் இங்கு கோயில் கொண்டெடுமுந்தருளியிருக்கும் கண்ணகை அம்பாளாகும். அம்பாளின் வரலாறு அற்புதம் வாய்ந்ததாகும். காரைத்வ மக்களுக்கு கண்கண்ட தெய்வம் கண்ணகையாகும். வைகாசிக் குளிர்ச்சி விழாவினை எமது மக்கள் வைகாசிப் பொங்கல் என்றே இற்றவரை கூறி வருகின்றனர். அத்தினம் அலை அலையாக மக்கள் திருஞம் தினமாகவும் காரைத்வின் உச்சத் திருநாளாகவும் காணப்படும்.

இங்கு தேவந்தி என்னும் பெண்மணியின் மூன்று பெண்களின் வழிவந்த மூன்று சந்தானத்தவர்களின் நிருவாகமே நடை பெறுகின்றது. வள்ளிநாச்சி சந்தான கப்புகளாராகக் கடமையாற்றும் நான் அம்பாளுக்கு கும்பாபிழேகம் நடைபெற்று சிறப்பு மலர் வெளியிடும் வேளையில் எமது அம்பாள் அடியார்கள் அனைவரையும் ஆசீர்வதித்து அம்பாள் எல்லோரும் நலமுடன் வாழ அனுக்கிரகம் செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அம்மன் ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள தல விருட்சம் வேப்பமரமாகும். இது இந்த ஊர் மக்களுக்கன்றி எல்லோருக்கும் மருத்துவ மரமாகவும் அமைந்துள்ளது பெருமையாகும். கண்நோய், அம்மை நோய்க்கும் இது கைகண்ட மருந்தாகும். எம் மதத்தவரும் எவ்வாறு வரும் மூன்று நேரம் குடிக்க நோய் தீர்ந்து விடுகின்றது. இதுவும் இத்தலத்தின் பெருமையாகும். இப்பதியினை நினைக்கும் அனைவருக்கும் அன்னையின் ஆசீர்வாதம் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திரு. ச. நித்தியானந்தன்

கப்புகளார்,

வள்ளிநாச்சி சந்தானம்.

கிள்டு ஆயுளிக் கூடுதல் துறை மன்றம்
இந்துசமய, கலாசார அனுவல்கள் தினைக்களம்
Department of Hindu Religious and Cultural Affairs

அதிகாரி பணிபாளர் Director	2552643	துறை தொலைநெடு Fax	2552825	மின் ஆங்கல் E-Mail	info@hindudept.gov.lk
பொது மேஜர் General	2552641	உயிர் அமைக்க ஒண்டுதலாம் Website		உயிர் அமைக்க ஒண்டுதலாம் Website	www.hindudept.gov.lk
தீவிர அங்கை எண்டு இல. My No.		உயிர் அங்கை உமது இல. Your No.		தீவிர நிதி Date	07.04.2014

வாழ்த்துச் செய்தி

இறைவனின் அருட்சக்தியாக விளங்குபவள் சக்தி. இச்சக்தியானவள் பல வடிவங்களில் நின்று உயிர்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றாள். அந்தவகையில் அம்பாரை மாவட்டம், காரைதீவு பிரதேசத்தில் ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இவ் ஆலயத்தில் நடைபெறவுள்ள மகா கும்பாபிஷேகத்திற்கும் அதனையிட்டு வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஆலயங்கள் மக்கள் மத்தியில் ஆண்மீகத் தத்துவங்களைப் புரிந்துகொள்ள வைப்பனவாகவும், நமது பாரம்பரிய பண்பாட்டு மரபுகளைப் பேணி வளர்க்கும் நிலையங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இதன் மூலமாக இளம் சந்ததியினரிடையே சமய, கலை, கலாசார விழுமியங்களைப் பரவச் செய்யும் பணியைச் செய்கின்றன. இத்தகைய உயரிய பணிகளைச் செய்யும் ஆலயங்களைப் புனரமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்து பராமரிப்பது கட்டாயமான தேவையாகும்.

அந்தவகையில் அம்பாரை, காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலய மகா கும்பாபிஷேகத்தை சிறப்புற நடாத்தவுள்ள ஆச்சாரிய பெருமக்களுக்கும், செம்மையாக ஒழுங்கமைத்த ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீ
சாந்தி நாவுக்கரசன்
பணிபாளர்

சாந்தி நாவுக்கரசன்
பணிபாளர்
சிறைய, மாநாடு அமைச்சர் துணைமலை
தில். 248, 1/1, காலி வீதி
கொழும்பு - 04.

சாந்தி நாவுக்கரசன்
பணிபாளர்.

அம்பாரை மாவட்ட மேலதிக மாவட்ட செயலாளர்

திரு. க. வினாதன் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்த

கிழக்கிலங்கை காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலய மஹா கும்பாபிஷேக பெருவிழா சிறப்புற நடைபெற்று அதனையொட்டி சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன்.

கண்ணகை அம்மன் மாவின்கனியாகத்தோன்றி சோழ நாட்டிலே மங்கையாக வளர்ந்து பாண்டி நாட்டிலே தெய்வமாகப் போற்றப்பட்ட முத்தமிழ்த்தேவி

இலங்கையர் கோன் கஜபாகு மன்னால் இலங்கையில் வழிபாடாற்றி விழா வெடுக்கப்பட்ட தெய்வம் அப்போது இலங்கையில் நிலவிய வரட்சியையும், வழுமையையும் நீக்கி செல்வச் செழிப்பை நல்கி மக்கள் துயர்துடைத்த அன்னை தேசந்தழைத்திட இலங்கை வந்த தெய்வம் குளிர்ச்சியை கோடையில் அருள்கின்றாள்.

இலங்கையில் விஷேதமாக கிழக்கிலங்கை பெண் தெய்வ வழிபாட்டில் முதன்மை பெற்று அருள் பாலிக்கும் ஆதி பராசக்தியான கண்ணகை அம்மனின் ஆலயங்கள் இல்லாத கிராமங்களே இங்கில்லை என்னும் பெருமையுடையது.

சித்திரைப் பூரணை விழாவுக்கு அடுத்து வைகாசிப் பூரணையில் கிராமங்கள் விழாக்கோலம் பூண்டு கண்ணகை அம்மனைப் போற்றி வழிபடுகின்றனர் இந்து மக்கள்.

காரைதீவு தமிழ் உலகிற்கு வழங்கிய முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரின் குலதெய்வம் கண்ணகை அம்மனே என்றால் மறுப்பதற்கில்லை. கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் பாடப்படும் வழக்குரைக் கதையின் மாதவி அங்கேற்றும் கதையே அவரை சிலப்பத்திகாரத்தை ஆழமாக ஆராய்ந்து யாழ்நூலை இயற்றி மக்களுக்கு அளித்திவதவியது என நாம் அறிகின்றோம். இளங்கோவடிகளின் மறு அவதாரமே சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் என போற்றப்படுவதும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. கண்ணகை அம்மனின் அருட்கடாட்சம் நிறைந்தவர் அவர்.

அவரது பிறந்த இடமான காரைதீவில் எழுந்தருளியிருக்கும் அன்னை கண்ணகை அம்மனின் ஆலயம் இன்று புதுப் பொலிவுடன் காட்சியளிப்பதையிட்டு நாம் மகிழாமல் இருக்க முடியாது.

இலங்கையில் சிங்களச் சகோதரர்கள் “பத்தினி தெய்வம்” எனப் போற்றி வழிபடுகின்றனர்.

இந்துக்கள் ஆதிபராசக்தியின் அவதாரமே கண்ணகை அம்மன் என்று வணங்குகின்றனர், விழா எடுக்கின்றனர்.

ஆதி உருவெனும் சோதி பராபரி
 அம்மை உமையவளும்
 அன்றோரு மாங்கனியுருக் கொண்டு
 அவனியில் வந்தனளே
 பார்வளரும் பைந்தமிழ்சேர்
 பைங்கிளியே பார்வதியே
 என் கவலை யென்வறுமை அகல அருள்
 சகல கலை அம்மையே
 அன்பினுடன் பாதமனுதினமும் மனது கொடு
 பணிகுவேன் யென்னையாள்
 அம்பிகை சடாச்சரி ஆதிகண்ணகை அம்மனே

என்னும் தோத்திரங்கள் பார்வதி அம்மையின் அவதாரமே கண்ணகை அம்மன் என்பதை
 வலியுறுத்தியுள்ளது. செல்வத்தை நல்கின்றாள் நோய்களை நீக்கி துயர் துடைக்கின்றாள்.
 அன்னையாக இருந்து அரவணைக்கின்றாள்.

காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் பொழிப்புற்றுத் தோற்ற உழைத்தவர்கள்
 அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள். அன்னையின் அருள் அனைவருக்கும் கிடைத்தாகுக!

அஞ்ஜெயின் காள் வணங்கி இஞ்சலர் கீர்ப்புற வாட்டுத்தூக்கின்டேன்.

- வணக்கம் -

க. விமலநாதன்
மேலதிக மாவட்டச் செயலாளர்.

கண்ணகை பொழுது கூடுதல் புச்சுதூ பால்பூ துதியே
 கண்ணகை பொழுது கூடுதல் புச்சுதூ துதியே

காரைதீவு பிரதேச செயலாளர் தாந். ச. ஜெகராஜன் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

பல நூற்றாண்டுகளைத் தாண்டி எம்மையும் எமது மண்ணையும் காத்து நிற்கும் கண்ணகை அம்மனின் யிக முக்கியமான ஆலயங்களுள் ஒன்றாக குறிப்பாக கிழக்கிலங்கையின் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமான காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தின் குடமுழுக்கு மற்றும் மகா கும்பாபிஷேகம் என்பன நடைபெற இறையருள் கிடைத்துள்ள மலர் முயற்சிக்கு எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

காரைதீவின் வரலாற்றை கண்ணகை அம்மன் ஆலய வரலாறின்றி சொல்லிவிட முடியாதளவிற்கு இந்த ஆலயத்திற்கும் பிரதேசத்திற்குமான உறவு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. அந்த வகையில் இந்த மலர் பிரதேசத்திற்கான மற்றுமொரு முக்கிய வரலாற்று ஆவணமாக அமையுமென நான் கருதுகின்றேன்.

மரபு சார்ந்த தெய்வமாக மாத்திரம் நமது கிராமத்தை ஆட்சி புரிந்து வந்த கண்ணகை தெய்வம் இன்று வேதாகம ரீதியிலான கோயிற் கூழலிலே வீற்றிருந்து இராஜகோபுர தரிசனத்துடன் காட்சிதருவது எமது கிராமத்திற்கு மிகச்சிறந்த கடாட்சத்தினை அம்பிகை வழங்க இருப்பதற்கான அடையாளமாக பரினமிக்கின்றது.

காரைதீவுப் பிரதேசத்தின் மற்றுமொரு பெருமையாக அமைந்துள்ள சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் தனது இளமைக்காலத்தில் கண்ணகை அம்மனை தவறாது வணங்கி வந்ததாகவும் தியானம் மேற்கொண்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இந்த ஈடுபாடே பிற்காலத்தில் அவர் பல்வேறு வகைப்பட்ட யாழ்கள் குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் விஞ்ஞான ஆய்வான “யாழ் நாலை” உலகிற்கு தருவதற்கும் காரணமாக இருந்தது என நம்பப்படுகின்றது. உண்மையில் இது கண்ணகைத் தாய் தமது பிள்ளைகளுக்கு உவந்து அருள்பாலிப்பதற்கான ஒரு உதாரணமாகவும் தன்னை நாடி வந்தோருக்கு பெருமையையும் பேற்றையும் வாரி வழங்கிய சந்தர்ப்பமாகவும் நாம் காணலாம்.

மேலும், காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் எமது மக்களுக்கு பத்தினித் தெய்வமாக மாத்திரமல்ல பத்திரத்தெய்வமாகவும் விளங்குகின்றார். எமது பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற பல மக்களுக்கு தீராத நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் நோய்களை அண்ட விடாத சர்வரோக நிவாரணியாகவும் தலவிருட்சமான வேம்புமரத்தின் இலைகள் மூலம் இந்து பக்தர்களையும் இந்துக்கள் இல்லாத பக்தர்களையும் இன்றும் காத்து வருகின்றார். இந்த கும்பாபிஷேக விழாக்காணும் நேரத்தில் அவளது அருள் மென்மேலும் பெருக வணங்கி ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு எனது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சி. ஜெகராஜன்
பிரதேச செயலாளர்
காரைதீவு.

அம்பாரை மாவட்ட இந்து கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்துர்

திரு. ந. பிரதாப் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

ஸமத்தீவிலே கிழக்கு மாகாணத்தில் சைவமும் தமிழும் மணங்கமமும் புராதன கிராமங்களுள் காரைதீவும் ஒன்றாகும். இக்கிராமத்தின் கண் சைவமும் தமிழும் புரக்கும் வண்ணம் அவ்வப்போது பன்முகப்பட்ட ஆளுமைகளையுடைய பலர் தோன்றியுள்ளனர். ஈழத்தின் பிறந்த இடம் என்றால் மேலும் இவ்வூர்ப் பெருமையைக் கூறவேண்டியதில்லை

இவ்வூர்ப் பெருமையை உலகோர் அறியச் செய்வதில் காரைதீவுக் கண்ணகையம்மன் ஆலயத்திற்குப் பெரும் பங்குண்டு. ஈழத்திலே கஜபாகு மன்னன் காலந்தொட்டு கண்ணகை மனங்கொள்ளப்பட்டு கற்புக்கரசிக்குப் பல ஆலயங்கள் எடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட புராதன ஆலயங்களில் காரைதீவுக் கண்ணகையம்மன் ஆலயமும் ஒன்றாகும்.

மதுரையை ஏரித்து மாபெரும் பத்தினியாக மாறிய கண்ணகை வரலாற்றை உலகறியும்

செய்து படிமம் சமைத்து மாற்றியதனை சிலப்பதிகாரம் வாயிலாக அறிகின்றோம். மதுரையை ஏரித்த பின்பு ஆயர்சேரி சேர்ந்த கண்ணகைக்கு ஆயர்குலமகளிர் வெண்ணெய் அவள் மேனியில் அப்பி அவள், வெம்மையைத் தீர்த்து எங்களுக்கு வரமருள வேண்டுமென்று வழிபாடியற்றினர் என்பதனை கண்ணகை வழக்குரை வாயிலாக அறிகின்றோம். இவ்வழி தந்பொழுது காரைதீவு மக்கள் கும்பாபிஷேக குடமுழுக்குச் செய்து அவள் அருளை வேண்டுகின்றனர். ஆயர்குலமாந்தர் வழிபாட்டையேற்று “தந்தேன் வரமென்று” திருவாய் மலர்ந்தது போல் இக்கும்பாபிஷேகக் குடமுழுக்கினால் கண்ணகையார் கனல்மேனி குளிர்ந்து காரைதீவு மக்களோடு கற்பரசியை வழிபடும் அனைவருக்கும் இட்டமுடன் இனிய வரம் கொடுப்பார் என்பது தின்னாம்.

இவ்விதம் பாரம்பரியம் பேணி மாபெரும் பத்தினி வழிபாட்டை கலாசார மரபுடன் பாதுகாத்து வருகின்ற ஆலய நிருவாக சபையினருக்கும் இக்கிராம மக்களுக்கும் வாழ்த்துக் கூறி எனது உள்ளக்கிடக்கையை தெரிவிப்பதோடு இவர்களின் பணி ஆறாத்தொடர்ச்சியாக அமையவேண்டுமென திருமாபத்தினியின் திருவருளை வேண்டுகின்றேன்.

ந. பிரதாப்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்துர்,

(இந்துக்கலாசாரம்)

மாவட்டச் செயலகம், அம்பாரை.

காரைத்வ ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கோயில்
தர்மகர்த்தா திரு. கி. வேல்நாயகம் அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

கட்டுடன் நடக்கும் காரேறு முதாளில் கண்ணகைக்கு சிலை அமைத்தார் தேவேந்தி அம்மா. எங்கள் முதாதையான தேவேந்தி அம்மா, கத்ர்காம யாத்திரையின் போது எங்கள் குல தெய்வமான கண்ணகை சிலையை தன்னுடன் கொண்டு வந்தார். தற்போது விருட்சமாக இருக்கும் வேப்பமர நிழலில் அமர்ந்தார். கான் கொண்டு வந்த கண்ணகை சிலையை வேப்ப மரத்தடியில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்தார் சிங்காரத்தோப்பு அரசன் பூால்

கோத்திரத்து வன்னிமையினால், அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட இன்று பழைய கோயில் என்று அழைக்கப்படும், கோயில் வீற்றிருந்து, தற்போது இராச கோபுரத்தோடு கூடிய பரிவார தெய்வங்களோடு வீற்றிருக்கும் கும்பாபிஷேக நிகழ்வு தற்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

கண்ணகை அம்பாளின் அருட்கடாட்சம் எங்கும் பரவி நிற்கிறது. அம்பாளின் அருட்கடாட்சம் நித்தியமானது. அன்றிருந்த நாகமணிக் கப்புகளார் தாம்புலம் அருந்துபவர். வைகாசிப்பொங்கல் காலத்தில் கோயில் நிருவாகிகள் ஒன்பது பேரும் கோயில் எல்லைக்குள்ளேயே வசிப்பர் வெளிச்செல்வதில்லை. கங்காணிமார் மட்டும் பொருட் கொள்வனவு செய்வதற்கு சந்தைக்கு செல்வார்கள். ஒரு சமயம் தாம்புலப் பொருட்களில் ஒன்றை வாங்கி வரவில்லை நாகமணிக்கப்புகளார் “என்னடா யுள்ள தாம்புலப் பொருட்களில் ஒன்றை வாங்கி வரவில்லையா” என்று கேட்டார். கங்காணிமார் ஏதோ சொல்லி சமாளித்தார்கள். இச்சமயத்தில் கரவாகிலிருந்து வந்த ஒரு பக்தர் பூசைப்பெட்டி ஒன்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். என்ன ஆச்சரியம் அந்த பூசைப்பெட்டிக்குள் நாகமணிக்கப்புகளார் தேடிய பொருள் அப்பெட்டியில் இருந்தது. பூசைப்பெட்டி கொண்டு வந்தவரிடம் இதுபற்றி வினவியபோது இளம்பெண் அசரீரியாய் தோன்றி அப்பொருளை கோயிலுக்கு கொண்டு கொடுக்கும்படி சொன்னதாக தெரிவித்தார்.

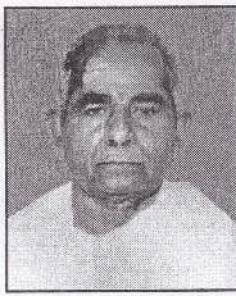
இது போன்று நான் நிருவாகத்தில் இருக்கும்போது காலஞ் சென்ற உயர் திரு. செல்லத்துரை வண்ணக்கர் அபிஷேகத்திற்கு விளாம்பழம் இல்லையே என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டு தெருஞரமாக சென்று கொண்டிருந்தார். அப்போது தெரு ஓரத்திலிருந்த விளாமரத்திலிருந்து ஒரு விளாம்பழம் அவர் முன்னே விழுந்தது. அதை எடுத்து வந்து அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

ஒரு சமயம் நான் கோயில் பணிமனையில் அமர்ந்திருந்தேன். அப்போது பணிமனைக்கு வந்தவர்களை இருக்கச் சொல்ல பாய் பற்றாக்குறையாக இருந்தது. அங்கு வந்தவர்கள் சலித்துக்கொண்டார்கள் “கவலை வேண்டாம் பாய் கிப்போது வரும்” என்று சொன்னேன் சிறிது நேரத்தில் நேர்த்திக்கடனாக பாய் வந்தது பாயில் இருந்தார்கள் சந்தோசப்பட்டார்கள்.

இப்படியான அருட்கடாட்சங்கள் பற்பல தோற்றுவித்து வைகாசிப்பொங்கல் இறுதியில் ஒளிப்பிளம்பாய் வேப்ப மரத்திலிருந்து மறைவதைக்கண்டு மெய் சிலித்திருக்கின்றோம். “கண்ணகை அம்மன் கிருக்க பயம் ஏன்” என்பதை எம்மனதில் நிறுத்தி எம் திருப்பணிகள் எல்லாம் சிறப்புற பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“அருள்சுரந்து தெய்வீகம் வாழ்க”

கி. வேல்நாயகம்
தர்மகர்த்தா
கதிர்நாச்சி சந்தானம்.

காரைத்வ, ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் 2014

காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கோயில் தர்மகர்த்தா

திரு. சாமிநாதன் கங்காதரன் அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

கிழக்கிலங்கை காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் தேவஸ்தானம் கி.பி 12ம் நூற்றாண்டளவில் அமையப்பெற்று மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக அருள்பாலித்து வருவதை யாவரும் அறிவர். காலப்போக்கில் இவ்வரலாற்றுப் பெருமைக்கக் இவ்வாலயம் ஆகம விதிப்படி அமையப்பெற்று ஆகம முறைப்படி புதிய ஆலயத்திலும், திராவிட முறைப்படி புராதன ஆலயத்திலும் எல்லாம் வல்ல இறைவிக்கு பூசைகள், வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருவது மிகச் சிறப்பான அம்சமாகும். மக்களின் நிறைவான வாழ்வுக்கு அன்னை பராசக்தி அருள் புரிகின்றாள். கச்சடமான சூழ்நிலைகளில் மக்களுக்கு ஆநுதல் அளித்து காப்பாற்றும் அருட்சக்தியாக அமைந்திருக்கின்றாள். இப்பிரதேச மக்களால் போற்றி வணங்கப்பெறும் இச்சக்தி குடிகொண்டிருக்கும் இவ்வாலயத்தின் மகா கும்பாபிஷேக குடமுழுக்கு பெரும் சாந்தி பெருவிழா வைபவம் நடைபெறும் இவ்வேளையில் இந்நிகழ்வு சிறப்பாகவும், அமைதியாகவும் நடைபெற அன்னையை வேண்டி “யாம் பெற்ற கின்பம் கிஞ்சவையகம் பெறுக” என்று தேவியை வழிபட்டு எல்லா மக்களும் சாந்தியும், சமாதானமும் பெற்று உயர்வார்களாக என்று மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

“கருணையலை ஓய்வும் குத்தைக் கைகளுடைய காக்குத் தாழ்த்தும்”

**சாமிநாதன் கங்காதரன்
தர்மகர்த்தா
வள்ளிநாச்சி சந்தானம்.**

காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கோயில்
தமிழ்நாட்டுத் தலைவர் தமிழ்நாட்டு வளர்ச்சி மற்றும் பார்வை மன்றத்தின்
வாழ்த்துச் செய்தி

ஒம் சக்தி சக்தியென்று சொல்லு - கெட்ட
 சஞ்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு
 சக்தி சக்தி சக்தியென்று சொல்லி - அவள்
 சந்நிதியினிலே தொழுது நில்லு

கிழக்கு மாகாணத்திலே மட்டுமொந்கரின் தென்பால் மருதமும் நெய்தலும் மருங்கு சூழ மத்தியில் இருக்கும் பழம்பெரும் புன்னிய பதியாம் காரேறு முதூராம் காரைதீவில் கோயில் கொண்டு சகல வளங்களும் பெற்று அருளாட்சி புரியும் கற்புக்கரசி கண்ணகை அம்மனின் ஆலயம் இன்று குடமுழுக்கும் பெற்று புதுப்பொலிவுடன் மினிரக்கண்டு மனம் இறும்புதெய்கின்றது. இக் கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் அகமிக மகிழ்கின்றேன்.

எங்கள் முதாதை தேவேந்தி அம்மா வேப்பமரத்தடியில் சிறு கோயில் அமைத்து வழிபட்ட இவ்வாலயம் இன்று வானுயர்ந்த வர்ணமயமான இராஜகோபரம் அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பன போலமைந்தும் பரிவாரத்தெய்வங்கள் தனிக்கோட்டமாகத் திகழ்ந்தும் வந்தாரை வரவேற்கும் நுழைவாயில் அழகுக்கோலமான காட்சியும் இன்று அழகூட்டி அமைந்துள்ளன.

காரைதீவு மக்களின் கலை, கலாசார பண்பாட்டின் தனித்துவ அடையாளமாக விளங்கும் இவ்வாலயம் பன்னெடுங்காலம் நிலைத்து நின்று சேவை வழங்க வேண்டுமென கண்ணகைத்தாயின் பாதம் பணிந்து இவ்வாலய அமைவுக்கும் கும்பாபிஷேகத்திற்கும் உதவிய அனைவருக்கும் இறையருள் கிடைக்க வேண்டி பிரார்த்தித்து மகாகும்பாபிஷேக மலர் வெளியிடும் குழுவையும் வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

க. ஜெனேஸ் முர்த்தி

தமிழ்நாட்டுத் தலைவர் (மாணிக்கநாசசி சந்தானம்)

காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கோயில்.

கிந்து சமய வீருத்திச்சங்க தலைவர்
தீரு. செ. மண்மாறன் அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி

அலையெழி கடலை ஆடையாய் உடுத்த இலங்காதீவின் கீழ் கரையதன் பால் மட்டுமாநகரின் தென்திசையதனில் 27 மைல் தொலைவில் மருதமும், நெய்தலும் நிலவி எஞ்ஞான்றும் பலவளம் பெருக்கும் பழமை வாய்ந்துள்ளது காரைதீவென்னும் கிராமம். முத்தமிழ்

ஆதியாம் புகுடோத்தமர்களையும் கொண்ட இப்புண்ணிய மண்ணிலே பழமை வாய்ந்த கண்ணகை ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு நடைபெறும் மகா கும்பாபிஷேகம் உற்சவத்தையொட்டி மனமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

வரலாற்றுப் பெருமையிக்கதும் சிறப்புடையதும், அடியார்களின் அக இருளை அகற்றி ஆன் ஈடேற்றுத்திற்கு அருள் பாலிப்பதுமான கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்வதையிட்டு நாம் மிகுந்த சந்தோஷமடைகின்றோம். காலத்தின் தேவையறிந்து ஆன்மீகத்தையும், எமது கலை கலாசாரத்தையும் பேணிப்பாதுகாக்க உதவிய ஆலய அறங்காவலர் களுக்கும், நிருவாகசபை உறுப்பினர் களுக்கும் எமது பாராட்டுக்களும் நன்றிகளும் உரித்தாகுக.

இறை நம்பிக்கையும் அதன் அடிப்படையில் செய்யப்படும் இறைவழிபாடும் காலங்காலமாக மனிதகுலத்தை நல்வழிப்படுத்தி வந்திருப்பதை சரித்திரி விளக்கமாகக் கூறுகிறது. மனிதன் ஆற்றிவு படைத்திருப்பினும் வாழ்க்கையில் இக்கட்டான நிலையைச் சந்திக்கும் போது தனது இயலாமையை உணர்ந்து இறைவனது துணையை நாடவேண்டிய நிலையில் உள்ளான். இந்த நிர்க்கதியான நிலையில் அங்கிங்களாதபடி எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனோடு சுலபமாகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு உதவும் இடமே ஆலயம். இவ்வாறு எமது ஆலயத்தில் எண்ணற்ற அடியார்கள் கண்ணகையை வழிபட்டு அவளது திருவருளைப் பெற்ற அற்புத வரலாறு சரித்திரி உண்மையாகும்.

தனித்துவ பாரம்பரியத்தையும், தொன்மைச்சிறப்பினையும் கொண்ட எமது சமயம் பல இன்னல்கள், சோதனைகள் ஏற்பட்ட போதிலும் தமது தனித்துவத்தை இழக்காது தனக்கென சிறப்பான ஓர் இடத்தைப்பெற்று மேலோங்கி நிற்பது போன்று எமதாரும், எமது ஆலயமும் பல இன்னல்களை தாண்டி மேலோங்கி நிற்பது அன்னையின் அருளாட்சியே ஆகும்.

வழிபாட்டின் அடிப்படையாக விளங்குவது புறத்தாய்மையும், அகத்தாய்மையுமே ஆகும். இத்தாய்மையின் அடிப்படையில் மட்டுமே இறையருளைப் பெற்றுமுடியும் எனவே நம்முன்னோர்கள் தாபித்த இவ் ஆலயத்தை காத்தும், வளர்த்தும் தாய்மையின் அடிப்படையில் இறை வழிபாட்டில் ஈடுபட்டும் இறையருளைப் பெறுவோமாக.

ஓம் சாந்தி!

செ.மண்மாறன்

தலைவர் இந்துசமய விருத்திச்சங்கம்,

காரைதீவு.

தாயின் பாதம் பணிவோம்

வண்ணவரை கோபுரங்கள்

விண்ணனாவுடைய நிற்க

மண்ணும் விண்ணும் போற்றும்

கண்ணகி அம்மனே போற்றி

எண்ணத்தில் நினைத்தோர், எழுத்தில் வழித்தோர்

கண்கொட்டாமல் உனை கண்டுவளம் களிப்போர்

நெஞ்சம்குளிர் உனை நினைந்துருகும் அருளாடியார்

தஞ்சமென உன் அடிசேர்ந்த பக்தர் கூட்டப்

கதிரவன் எழும்புதல் காரிருள் கூழும்வரை

உன் காலடியே இம்மக்களுக்கு கதியம்மா

காரைதீவினிலே எழுந்தாண்டருளும் எம்தாயே

யாராயினும் உன் அடிமையன்றோ இம்மண்ணில்

உன் திருவருள் இம்மண்ணங்கும் மிளிரட்டும்

உன் அருள்திறத்தால் பெரும் ஞானம் பரவட்டும்

உன் கடைக்கண்ணால் கல்வி வளம் பெருகட்டும்

உன் கடும் சினத்தால் வீர இந்து விழித்தெழுட்டும்

நீயேகதி உன்நினைவின்றி நிற்கதி

தாயே கருணை தந்தருள்வாய் நீயே எமக்கு கதி

அருள்வேண்டும் அன்பன்

இந்து ஸ்வயம் சேவக சங்கம்

இலங்கைக்கான வதிவிடப் பிரதிநிதி

ராதாக்ருஷ்ண ஜி

காரைதீவு, பூஜை கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபீஷை சீறப்பு மலர் 2014

பொந்தமை அடைக்கீர்ணேன்

பூத்தவளாயும், புவனம்பதினான்கையும் காத்தவளாயும், கறைக்கண்டனுக்கு முத்தவளாயும், முகுந்தனுக்கு இளையவளாயும் விளங்கும் அன்னை ஆதி சக்தியின் அவதாரமாகப் போற்றப்படும் அன்னை ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கோயில் கொண்டு அருளாட்சி புரியும் பதியாம் காரைதீவுப்பதியினிலே அடியேன் பிறந்ததனையிட்டு மகிழ்ச்சியடைவதுடன் அன்னை எனக்குக் கொடுத்த பெரும்பாக்கியம் என்றே நான் உணர்கின்றேன். அந்த வகையில் காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயமானது மரபுகள், சம்பிரதாயங்கள், பண்பாடுகள், கலாசாரங்கள், விழுமியங்கள் என்பவற்றை பின்பற்றுகின்ற ஆலயமாக இருப்பதுடன் இந்து சமய நெறிமுறைகளை புகட்டுகின்ற ஒரு முன்மாதிரியான ஆலயமாகத் திகழ்வதனை காணமுடிகின்றது.

அவ் வகையில் இவ் ஆலயமானது எங்கும் இல்லாதவாறு கண்ணகை அம்மனுக்கு இரண்டு வகையான வழிபாட்டு முறையை மேற்கொள் எப்படுவதானது அன்னை மேல் கொண்டுள்ள அளவற்ற நம்பிக்கையையும், பக்தியையும் எடுத்துக்காட்டுவதுடன் மரபு சார்ந்த சம்பிரதாயங்களுக்கும் இந்து சமய ஆகம நெறி முறைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் ஆலயம் சிறந்த முறையில் புனரமைக்கப்பட்டு குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டு அன்னை அகிலாண்ட கோடி பிரமாண்ட நாயகி கண்ணகாம் பிகையாக காட்சியளிப்பதனைக் காணமுடிகின்றது.

அத்துடன் குடமுழுக்கு நிகழ்வையொட்டி நால் வெளியிடலானது இந்நிகழ்வுக்கு மகுடம் சேர்ப்பதைப் போல ஆகவிடுவதுடன் இம் மலரிலே வெளியாகின்ற விடயங்கள் எதிர்காலத்தில் இவ்வாலயத்தினைப் பற்றி அறிவதற்கு வாய்ப்பாக அமைவதுடன் எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும் என்பதில் எந்தவித ஜயப்பாடும் இல்லை என்றே கூறலாம்.

அந்த வகையில் பெருமைக்குரிய இவ்வாலயப்பணிகளை திறம்படச் செய்து வருகின்ற அன்னையின் பிள்ளைகளான தர்மகர்த்தாக்கள் மற்றும் நிருவாக சபை உறுப்பினர்கள் அதனுடன் சார்ந்த அனைவருக்கும் அன்னையின் ஆசியும் அருளும் கிடைக்க வேண்டும் என பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இரா. துரைவரட்னம்
கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர்
மட்டக்களப்பு.

கனம் கொலைக் அம்மன் லூஹா தும்பாவிலேக மலர் வெளியிருப்புக் குழுவினர்

இருப்பவர்கள் : இடமிருந்து - திரு. சா. கங்காதரன் (துர்மகார்த்தா), திரு. இ. வேல்நாயகம் (துர்மகார்த்தா), திரு. க. கலைசௌமர்த்தி (துர்மகார்த்தா) நிற்பவர்கள் : இடமிருந்து - திருமதி. ஜெயபந்தி தேவநாசன், திருமதி. ஜெயமதி சந்திரசேகரம், திரு. ந. சிவாகரன், திரு. வே. சுற்கணநாதன், திரு. வெ. ஜெயநாதன், திரு. வே. இராஜேந்திரன், திரு. இ. குணசிங்கம், திரு. சி. பிரோச்சந்திரன், திரு. ச. நமசிவாயம், திரு. க. வோகநாதன்

கிழக்கிலங்கை காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலய வரலாறு

மீன்பாடும் தேனாடாம் மட்டுமொந்களின் தென்பால் 27 கல் மைல் தூரத்தில் காரைதீவு எனும் பழம்பெரும் சைவத் தமிழ்க் கிராமம் அமைந்துள்ளது. இக்கிராமத்தின் வடக்கு, தெற்கு எல்லைகளில் முஸ்லீம் கிராமங்களும், மேற்கில் மருதநிலமும், கிழக்கில் நீல நிறமாகப் பரந்து கிடக்கும் வங்காள விரிகுடாக் கடலும் எல்லைகளாக உள்ளன.

இக்கிராமம் இற்றைக்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் “காரேறு பூதூர்” எனும் பெயர் பெற்று விளங்கியது. காலப்போக்கில் இப்பெயர் தேய்ந்தும் திரிந்தும் உருக்குலைந்தும் காரைதீவாக மாறிற்று. பழம்பெருமை வாய்ந்த இக்கிராமம் அக்காலத்தே படர்ந்திருந்த பற்றைக் காடுகள் நிறைந்திருந்தனவாய் இருந்திருக்கின்றது. இக்காட்டினுள் இடையிடையே முக்குகர் என்னும் இனத்தவர்கள் குடிசைகள் அமைத்து விவசாயம் செய்து வாழ்ந்து வந்தனர். இது போன்றே மட்டுந்களின் தென்பாலுள்ள சகல இடங்களும் காடாகவே இருந்தன. காரைதீவிலிருந்து 7 மைல் தூரத்தில் “சிங்காரத் தோப்பு” என்னும் ஊர் இருந்தது. பூபாலகோத்திரத்து வன்னிமை ஒருவன் அரசனாக இப்பிரதேசத்தை ஆண்டு வந்தான். கதிர்காம யாத்திரிகர்கள் காட்டு மார்க்கமாக யாத்திரை செய்யும் பொழுது காரேறு முதூரில் தங்கி நின்று யாத்திரையைத் தொடர்வது வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டில் சேரன் செங்குட்டுவனின் வழிவந்த மன்னன் சேனாதிராசனின் மகளான தேவந்தி அம்மையார் தனது ஒரே மகளான சின்னாச்சியாருடன் கதிர்காம யாத்திரைக்கு வந்து கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது காராளர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்

இடமாகிய காரேறு முதூரை அடைந்தார். இக்கிராமத்து மக்கள் தங்கள் கிராமத்திற்கு வருவோருக்கு நல்விருந்தோம்பி உபசரிக்கும் நந்பண்பினர் ஆகையினால் தேவந்தி அம்மையாருக்கும், அவர்தம் குழந்தைக்கும் உற்றுதுணையாக இருந்தனர். அவர்களும் இவ்வுபசரிப்பை ஏற்று இவ்வுரையே புகலிடமாகக் கொண்டனர். தாம் குடியிருப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்த இடம்தான் இப்போது கண்ணகை ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடம் தற்போது இருக்கும் வேம்பு மரம் தான் அவர்கள் அமைத்த குடிசைக்குப் பக்கத்தே உள்ள மரமாகும். இந்த வேம்பு மரங்களில் வயது கூடிய மரமாகும் என்றே கூறலாம். இன்றும் தனது முதுமை காட்டாது கண்ணி பெண் போல் காட்சி கொடுப்பது மல்லாமல் சமய சஞ்சீவியாய் நாட்டு மக்களுக்கு வரும் வைகூரி போன்ற கொடிய நோய்களை துரத்தியடித்துக் கொண்டு 500 வருடங்களையும் தாண்டி நிற்கிறது. இம்மரம் இதுவே ஆலயத்தின் தல விருட்சமான இவ்வேம்பு மரத்தினாடியில் தேவந்தி அம்மையாரும் அவரது மகள் சின்னாச்சியாரும் தம்முடன் கொண்டு வந்த கண்ணகையின் விக்கிரகத்திற்கு ஆலயம் அமைத்து பூசைகள் செய்து கொண்டு வந்தனர்.

இந்நாட்களில் ஒரு நாள் வன்னிமை அரசன் யானை மீதமர்ந்து தன்குடிமக்களின் விளை நிலங்களைப் பார்வையிட்டுக் கொண்டு, களைப்பாறத் தங்குவதற்கு காரைதீவின் வடபுற எல்லையில் தான் அமைத்த மாளிகைக்கு (மாளிகைக்காடு) வந்து கொண்டிருந்தான். அரசன் வருகின்ற

வழியில் கண்ணகையம்மன் ஆலயத்திற்கு மேற்குத்திசையில் வாய்க்கால் ஒன்றுக்குப் பக்கத்தே யானை நடக்கமுடியாது. நிலத்தில் விழுந்து விட்டது. அரசனோ செய்வதறியாது திகைத்து நின்றான். அவனருகில் இருந்த ஏவலாளர்கள், அரச பூசையின் போது ஓலிக்கும் மணியோசை கேட்கின்றது. அங்கே சென்று பார்ப்போம் எனக் கூறினர் அரசனும் அதற்கிணங்கி, அங்கு சென்று பூசையில் கலந்து கொண்டனர். பூசகராகிய தேவந்தி அம்மையார் அவர்களுக்குத் தீர்த்தம் பிரசாதம் என்பன வழங்கி “ஜ்யா, நீங்கள் எங்கு போகிறீர்கள்? ” என வினவினார். பக்கத்தே நின்ற இவ்வூர்ப் பெரியார் “அம்மணி! இவர் எங்கள் அரசர், நாங்கள் இவரின் குடிமக்கள், இவருடைய இராசதானி சங்காரத் தோப்பு என்னும் இடத்தில் உள்ளது. நம் எதிரே இருக்கின்ற வயல் நிலங்களைல்லாம் இவரது ஆட்சிக்குட்பட்டதே. இன்று நமது ஊருக்கு வட புறத்தேயுள்ள வயல் நிலங்களைப் பார்வையிடுவதற்காக வந்தார். இவர் ஏறிவந்த யானை நடக்கமுடியாது அங்கேயே விழுந்து கிடக்கின்றது. என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை” எனக் கூறி முடித்தார். அப்பொழுது தேவந்தி அம்மையார் “தெய்வத்தாலாகாதது ஒன்றில்லை” என்று கூறி கோவிலினுட் சென்று தேவியின் திருவருளை வேண்டி தீர்த்தக் கலசமும் வேப்பிலையும் வேப்பிலையில் அரைத்த குளிசையும் கொண்டு யானை படுத்திருக்கும் இடம்சென்றார். அங்கே தான் கொண்டுவந்த குளிசையைத் தீர்த்தத்துடன் கலந்து யானைக்குப் பருகக் கொடுத்துவிட்டு வேப்பங் கொத்தினால் யானையின் உடலெல்லாம் தடவினார். அப்பொழுது யானை சுயஞ்சிவு பெற்று எழுந்து நின்றது. இதனைக் கண்ணுற்ற அரசன் நிலத்தில் விழுந்த யானை மீண்டும் எழுவதில்லையே, மரணமே அதன் முடிவாகும். அவ்வாறிருக்க மீண்டும் உயிர் பெற்றெழுவதாயின் கண்ணகைத்

தெய்வத்தின் அருட்சக்தியே காரணமாகும் என்று வியந்து, அம்மணி! இத்தெய்வத்திற்கு ஒரு கோவில் கட்டித் தருகிறேன். நீங்களும் இவ்வரை விட்டகலாது இருக்க வேண்டும் என இரந்ததுடன் தமது குடிமக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய உவிகளை அளிப்பர் அத்துடன் கோவில் நிர்மாண வேலை முடிவற்றதும் அம்மனுக்குப் பொங்கல் பெருவிழா எடுப்பேன் என்று நேர் திகிக்கடன் வைத்து அம்மையாரிடம் விடைபெற்று தனதிருப்பிடம் திரும்பினான்.

தமது கணவர் வரவு தாமதித்ததை நினைத்து வருந்திக் கொண்டிருந்த சிறிய பூங்கோதை, பெரியபூங்கோதை, எனும் இரு மனைவியரும், கணவன் வரவு கண்டு பெருமகிழ்ச் சியடைந்தனர். எனினும் தாமதத்திற் குரிய காரணத்தை அறிய ஆவல் கொண்டனர். அரசனும் நடந்த விடயங்களைக் கூறினான். அவர்களும் கண்ணகை அம்மனின் அருட்சக்தியை வியந்து போற்றினர். அன்றிலிருந்து அரசன் ஆலயத்தை அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு அம்மனுக்கு ஆலயம் அமைத்து முடித்தான். ஆலயத்தைக் குடமுழுக்கு செய்வதற்கு சோதிடர்களை நாள் குறிக்கச் சொன்னான். அந்நாளில் தமது ஆட்சிக் குட்பட்ட மக்கள் அம்மனின் பொங்கல் வேள் வியில் பங்கு பெறக் கட்டளை இட்டான். காரேரு முதூர் திருவிழாக் கோலம் பூண்டது. குறித்த நாளில் பூசை ஆரம்பமானது. எல்லோரும் பக்தி பரவசமாய் நின்று வழிபட்டனர். ஆயினும் மக்கள் எதிர்பார்த்தது போல் திரைதிறந்து நடைபெறவில்லை. இதனை விரும்பாத அரசனின் இளைய மனைவி சிறிய பூங்கோதை தன் குறையை அரசனிடம் கூறினாள். அரசனும் இக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு தேவந்தி அம்மையாரிடம் தனது மனைவியினது வேண்டுதலைச் சமர்ப்பித்தான். தேவந்தி அம்மையார் சிறிய பூங்கோதையிடம், “அம்மணி! இச்சிலையை இதுவரை யாரும் உற்றுப் பார்த்ததில்லை,

இருப்பினும் உங்களது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். இதனால் வரும் இடர்களுக்கு நான் பொறுப்பாளி அல்ல” எனக் கூறினார். ஆயினும் சிறிய பூங்கோதை தனது ஆசையை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. இதன் காரணமாக தேவந்தி அம்மையார் அரசனின் வேண்டுகோளின் படி திரையைத் திறந்து பூசையைத் தொடர்ந்தார். சிலையின் அழகையும், தெய்வாம் சத்தையும் உற்று நோக்கியவாறு இருந்த சிறிய பூங்கோதையின் கண்கள் ஒளி யிழந்தன. இதனால் துயருற்ற அரசனும் மக்களும், தேவந்தி அம்மையாரிடம் இவ்விடரை நீக்கியருளும்படி மன்றாடினார்கள். அம்மையாரும் அவர்களை நோக்கி “ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதீர்கள் அம்மாள் சீற்றும் கொண்டதால் இரக்கங் கொள்ளத்தானே வேண்டும்” எனக்கூறி ஆலயத்தினுட் சென்று அம்மனை வேண்டி வேப்பிலைச் சாற்றுடனும், மஞ்சள் தோய்த்த சீலையுடனும், வெளியே வந்தார். கண் ணொனி இழந்த சிறிய பூங்கோதையை நிலத்தில் சாய்த்து வேப்பிலைச் சாற்றைக் கண்களில் இட்டு மஞ்சட் சீலையினால் கண்களை மறைத்துக் கட்டினார். பின்னர் அரசனிடம் இன்றிலிருந்து முன்று தினங்களுக்கு இங்கே தங்கவேண்டும் என்று கூறினார். அதற்கிணங்க முன்று தினங்களும் உண்ணாமலும், உறங்காமலும் விரதம் மேற்கொண்டனர். முன்று நாட்களும் பிரார்த்தனையிலிருந்த தேவந்தி அம்மையாருக்கு தேவியின் அருள் வாக்குக் கிடைத்ததும், சிறிய பூங்கோதைக்கு அருகில் வந்து தீர்த்தத்தைத் தெளித்து கட்டிய சீலையை அவிழ்த்தார். என்னே! ஆச்சரியம். பார்வை இழந்த கண்களில் பார்வை திரும்பிற்று. அரசனும் பெரிய பூங்கோதையும் குடிமக்களும் பரவசமடைந்ததுடன் அரசன் அம்மையாரின் சொந்தப் பயன்பாட்டிற்கும் ஆலயத்தில் பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கும் விளை நிலங்களை வழங்கினான். அரசிக்குக் கண்கொடுத்த காரணத்திற்காக அரசனால் வழங்கப்பட்ட

இந்நெற்காணி “கண் கண் வெளி” என பெயர்பெற்றது.

மேலும் அரசன் அம்மையாரின் வரலாற்றையும் கேட்டபொழுது தேவந்தி அம்மையார் தனது தந்தை சேரநாட்டு அரசன் சேனாதிராசன் கி.பி.113 - 135 வரை ஆண்ட சேரன் செங்குட்டுவனின் பரம்பரை என்றும் தனது சிறுபாராயத்திலே தாயை இழந்ததால், தனது சிற்றரசர்களில் ஒருவரை எனக்கு மனம் முடித்து வைத்தார்கள் என்றும், போரில் எனது கணவன் இறந்து விட்டதாகவும், பின்னர் தானும் தனது மகளும், கதிர்காம யாத்திரை செய்வதற்காக இலங்கை வந்ததாகவும், தங்கள் குலதெய்வமே இக்கண்ணகை எனவும் எடுத்துரைத்தார். இதனைக் கேட்டுணர்ந்த மன்னன் அவர்கள் இவ்விடத்திலேயே நிரந்தரமாகத் தங்கி தனக்கும் தன் குடி மக்களுக்கும் கண்ணகை அம்மனின் அருள் என்றும் கிடைக்க வழிசமைக்க வேண்டும் என இரந்து நின்றான். அரசனின் வேண்டுகோளை ஏற்று காரேறு முதூரில் வாழ்ந்து வந்தார். அவரது மகளுக்கு உயர்சாதியில் பிறந்த மனவாளனைக் கொண்டு இக்கிராமப் பெரியார்கள் மனம் செய்து வைத்தனர். தேவந்தி அம்மையாரின் மகளான சின்னநாச் சியாருக்குப் பிறந்த பெண் மகவுகள் மாணிக்கநாச் சியார், கதிரநாச் சியார், வள்ளிநாச் சியார் ஆகிய மூவருமே இவ்வாலயத்தினதும் அதன் சொத்தினதும் உரிமையாளர்களாவர். இவர்கள் மூலம் பிறந்த சந்ததியினரே (பெண்ணடி வழித்தோன்றல்கள்) இன்றும் இவ்வாலயத்தின் உரிமையாளர்களாக மிலிர்கின்றனர்.

**வே. ஜெயநாதன்
மலராசிரியர்**

காரைதீவு, ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கூலை
கும்பாபிஷேக சீறப்பு மலர் 2014

காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலய வருடாந்த வைகாசிக் குளிர்த்திச் சடங்கு பற்றிய பின்னணியும், மரபுகளும்

“அணியாருங் கற்பிற் கருங்கலமே நல்ல வணிகர் குலத்துதித்த மாதே - பணிமணியின் சேய சிலம் பணியும் செல்வியே - காரைநகாத் தாயே எமைக் காத்தருள்”

சோழ வள நாட்டிலே பிறந்து, பாண்டி நாட்டிலே வழக்குறைத்து சேரநாட்டிலே தெய்வமானாள் கற்பின் தெய்வம் கண்ணகை. இப்பத்தினித் தெய்வத்திற்கு, இமயத்தில் கல்லெடுத்து சேரன் செங்குட்டுவன் சிலை சமைத்து, சேரத் தலைநகராம் வாஞ்சி மாநகரில் அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்து பெருவிழா எடுத்தான் என்பது இளங்கோ அடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரத்தின் கூற்று. இப்பெருவிழாவிற்கு சேரமன்னனின் அழைப்பின் பேரில் சென்றான் கடல்குழ் இலங்கை மன்னன் கஜபாகு என்பது வரலாறு. இது நடைபெற்றது கி.பி பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு. அப்பெருவிழாவிற்கு சென்ற கஜபாகு மன்னனின் அழைப்பின் பேரில் சேரன் செங்குட்டுவனின் வழிவந்த சேனாதிராசனின் மகளான தேவந்தி அம்மையார் தனது மகள் சின்ன நாச்சியாருடன் கதிர்காம யாத்திரையை மேற்கொண்டு இலங்கை வந்து கண்டிய மன்னனின் விருந்தினராக தங்கியிருந்து சில நாட்களில் கதிர்காம யாத்திரையை மேற்கொண்டார். அம்மையார் தான் வரும்பொழுது தன்னுடன் பத்தினித் தெய்வத்தின் சிலையைக் கொண்டு வந்ததாகவும் கர்ண பரம்பரைக் கதையும்

வரலாறும் உண்டு.

அம்மையாரின் யாத்திரையின் வழியில் எமது பழம் பெரும் கிராமமான காரேறு முதூரில் (காரைதீவு) வந்து தங்கியிருந்தார். யார் செய்த தவப்பயனோ கற்பின் தெய்வம், காவல் தெய்வம் கண்ணகையின் பேரருள் இப்பழம் பெரும் தமிழ்க் கிராமத்தின் மீது பதிந்த காரணத்தினால் தேவந்தி அம்மையார் இத்தமிழ்க் கிராமத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு நிரந்தரமாகவே தங்கியிருந்து வேம்புமர நிழலில் தான் கொண்டு வந்த விக்கிரகத்தை இங்கு வாழ்ந்து வந்த முக்குகர் எனும் குடி வழியினரின் துணைகொண்டு சிறு ஆலயம் சமைத்து பிரதிட்டை செய்து பூசை வழிபாடியற்றி வருங்கால் கண்டிய அரசனின் இப்பிரதேசத்திற்கென நியமிக்கப்பட்ட இராஜப்பிரதி நிதியும் அவனது மனைவியும் (வன்னிமை) நகர்வலம் வந்து அம்மையாரின் பூசை வழிபாட்டில் கலந்து, மனைவியாரின் கண்ணொளி மங்கப் பெற்று, அம்மையாரின் தெய்வ வேண்டுதலால் மீண்டும் கண்ணொளி பெற்றமையும், இதன்பொருட்டு (வன்னிமை) மன்னனின் ஆணைப்படி, புதிய ஆலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அதனை நீர்வகிப்பதற்காக 101 ஏக்கர் நெற்காணிகள் நேர்கடனாக வழங்கப்பட்டதும் இவ்வாலயத்தின் வரலாறு ஆகும்.

இதேவேளை அழகு நிறைந்த இளவரசியான சின்ன நாச்சியார் மீது மையல் கொண்ட முக்குக குடிவழி இளைஞர்கள் அம்மையாருக்கும் அவரது மகனுக்கும் மிகவும் தொந்தரவாக இருந்த காரணத்தால் அம்மையார் இம்மக்கள் மீது வெறுப்புற்று தான் வைத்துப் பூசித்த பத்தினித் தெய்வத்தின் விக்கிரகத் துடனும் தனது மகனுடனும் தம்பிலுவில் எனும் கிராமத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து அங்கு இவ்விக்கிரகத்தை வைத்து வழிபட்டு வருங்கால், காரைதீவு கிராம மக்களுக்கு கொள்ளளநோய், அம்மைனோய் என்பன துன்ப துயரங்களைக் கொடுத்தன. இதன் காரணமாக மக்கள் தம்பிலுவில் கிராமத்திற்குச் சென்று தேவந்தி அம்மையாரை மன்றாடி மீண்டும் காரைதீவுப் பதியிற்கு அழைத்து வந்து பத்தினித் தெய்வத்தை மீண்டும் பிரதிட்டை செய்து அம்மையாரின் வேண்டுகோளின்படி கற்புக்கரசி கண்ணகை கயை குளிர்விக்கும் பொருட்டு பொங்கலிட்டு பெருவிழா எடுத்தனர். இப்பெருவிழாவில் கொம்பு முறித்தல், போர்த் தேங்காய் உடைத்தல், கொம்புத்தட்டு, வசந்தன் போன்ற நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்தன என்பதும் வரலாறு கூறும் செய்திகளாகும். இப்பெருவிழா வைகாசி விசாகத்தில் (வைகாசித் திங்கள்) வருடாவருடம் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இவ்விழா வைகாசிப் பொங்கல், திருக்குளிர்ச்சி எனும் நாமங்களால் அழைக்கப்பெற்று வருகின்றது. மேற்படி சம்பவமே இவ்வாலயத்தின் திருக்குளிர்ச்சி விழாவின் தோற்றுவாயாகும் (பின்னனி)

வைகாசிக் குளிர்ச்சிச் சடங்கின் மரபு

சம வள திருநாட்டில் உள்ள கண்ணகை அம்மன் ஆலயங்களில்

திருக்குளிர்ச்சி விழா தமிழ் மாத வைகாசிப் பெளர்ணமியில் இடம் பெறும் ஆயினும் காரேறு முதூரிலும், வந்றாப்பளையிலும் கோயில் கொண்டிருக்கும் பத்தினித் தெய்வத்தின் திருக்குளிர்ச்சி விழா வைகாசிப் பெளர்ணமி திங்கட்கிழமையாயின் அந்நாளிலும் திங்கட்கிழமை அல்லாத வைகாசிப் பெளர்ணமியாயின் பெளர்ணமிக்கு அடுத்துவரும் திங்கட்கிழமையாயிலும் நடைபெறுவது மரபாகும். “கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகை வைகாசித் திங்கள் வருவேன்”; என்று கூறும் அடியையொற்றி திங்கள் என்பது பெளர்ணமியையும், திங்கட்கிழமையையும் குறிப்பதால் - காரைதீவுக் கண்ணகையாரின் திருக்குளிர்ச்சி வைபவம் தமிழ் மாத வைகாசி (விசாகம்) த் திங்கட்கிழமையிலே நடைபெற்று வருவது மரபுவழி வந்ததாகும்.

இவ்வாலயத்தில் திருக்குளிர்ச்சி விழாவானது - திருக்குளிர்ச்சி நடைபெறும் திங்கட்கிழமைக்கு முன்வரும் திங்கட்கிழமையன்று சமுத்திர தீர்த்தம் எடுத்தலுடனும் கல்யாணக்கால் நடுவதுடனும் ஆரம்பமாகின்றது. இங்கு கல்யாணக் காலாக பூவரச மரமே தெரிவுசெய்யப்படுவது இவ்வாலயத்தின் மரபாகும். சமுத்திரத்திலே தீர்த்தம் எடுத்து வரும்பொழுது ஏலவே தெரிவு செய்யப்பட்ட மெய்யன்பர் ஒருவரின் காணியில் உள்ள பூவரச மரத்தில் உள்ள நேரான கிளையொன்றை பக்தர்களின் கைகளினால் முறித்து, அதனை சமுத்திர தீர்த்தத்துடன் ஆலயத்திற்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். ஆலயத்திலே பத்தினித் தெய்வத்திற்கு முன்பாக இப்பூவரச மரக்கிளையை நட்டு கப்புகள்மார்களால் (பூசகர்) கிரியைகள் செய்யப்பட்டு

அம்மரக்கிளையை ஆலயத்தினுள் எடுத்துச் சென்று அங்கும் அதற்குப் பூசைகள் செய்து நடவோர்கள். அதன் பின்னர் அக்கல்யாணக் காலிற்கு கப்புகன்மார் பூசை செய்து அன்றைய நிகழ்வுகள் நிறைவடையும் - அடுத்தநாள் செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 7.00 மணிக்குக் கல்யாணக்காலிற்கும், அம்பாளுக்கும் பூசைகள் நடைபெற்று பின்னர் உடுக்கை அடித்து ஊர்சுற்றுக் காலியம் பக்தர்களால் பாடப் பெற்று அன்றைய நிகழ்வுகள் நிறைவுபெறும். அடுத்தநாள் புதன்கிழமை தொடக்கம் ஞாயிறு வரை பகல் 1.00 மணிக்கு அம்பாளுக்கு பூசையும் மாலை 7.00 மணிக்கு அம்பாளுக்குப் பூசையும் தொடர்ந்து உடுக்கை அடித்து ஊர்சுற்றுக் காலியம் பாடுதலுடன் ஐந்து நாட்களின் நிகழ்வுகள் நிறைவுபெறும் - இவ்வைந்து நாட்களிலும் பத்தினித் தெய்வத்தின் பகல் பூசையின்போது அம்பாளுக்குச் சோஞும் கறியும் படைக்கப்படும். இச்சோஞும் கறியும் படைத்தல் பச்சை கட்டுதல் என அழைக்கப்படும். இவ்வாலயத்தில் அம்பிகை அடியார்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பான பிரசாதம் இச்சோஞும் கறியுமே ஆகும்.

அடுத்த நாளான திங்கட்கிழமை முழுநாளும் பூசைகள் இடம்பெறுவதில்லை. அன்றைய தினம் பக்தர்கள் தங்களின் நேர்த்திக் கடன்களை அம்பாளுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்துவார்கள். ஆண்கள் ஆலயத்தைச் சுற்றி அங்கப் பிரதட்சனை செய்தும், பெண்கள் கற்பூரச் சட்டி எடுத்தும் தங்கள் தங்கள் நேர்க்கடன்களைச் செலுத்துவார்கள். அன்றைய தினம் பக்தர்கள் உபவாசம் இருந்து பத்தினித் தெய்வத்திடம் தங்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யுமாறு வேண்டி விரதம்

அனுட்டிப்பார்கள். திங்கள் முழுநாளும் பக்தர்களால் சிலப்பதிகாரக்காதை பாடப்படும்.

அடுத்துவரும் செவ்வாய்க்கிழமை உதயம் 4.00 மணிக்கு கண்ணகை அம்பாளின் சிறப்பான விசேட பூசை இடம்பெற்று தொடர்ந்து திருக்குளிர்ச்சிப் பாடல் பாடப்பெற்று பத்தினித் தெய்வமாம் கண்ணகையம்மனை குளிர்ச் செய்யப்படும் நிகழ்வுகள் இடம்பெறும். இதன்போது வெண்கலக் கல்யத்தில் (குளிர்த்திக் குரச்சி) கப்புகளாரால் மந்திரிக்கப்பட்ட தூய நீரில் வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், தாமரைப் பூக்கள், சிலம்பு, அம்மானைக் காய் என்பவற்றுடன் அம்பாளின் தல விருட்சத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வேப்பிலை என்பன இடப்பட்டு, பாடப்படும் குளிர்ச்சிப் பாடல்களின் கருத்துகளுக்கேற்ப கல்யாணக் காலைச்சுற்றி கப்புகள்மாரால் அக்கலயம் எடுத்துச் செல்லப்படும். அவ்வேளையில் எட்டுத் திசைகளிலும் இருந்து வழிபடும் அம்பிகை அடியார்கள் மீது கல்யத்தில் உள்ள தீர்த்தம் வேப்பிலைக் கொத்தால் தெளிக்கப்படும். இறுதியில் திருக்குளிர்ச்சிப் பாடல்கள் பாடி முடிவுற்றதும் கப்புகளாரால் மங்களகீதம் பாடப்பெற்று திருக்குளிர்ச்சிப் பூசைகள் முடிவுபெறும்.

திருக்குளிர்ச்சிப் பூசைகள் முடிவுடைந்ததும் பக்தர்களுக்குத் திருக்குளிர்ச்சித் தீர்த்தம், திருநீறு, அம்பாளின் அருமருந்தான வேப்பிலை என்பன பிரசாதமாக வழங்கப்பெற்று திருக்குளிர்ச்சி வைபவம் பத்தினித் தெய்வத்தின் அருளால் இனிதே நிறைவடையும்.

திருக்குளிர்த்தி விழாவின் எட்டாம் சடங்கு

வைகாசிக் குளிர்ச்சி நிறைவடைந்து எட்டாம் நாளான அடுத்துவரும் திங்கட்கிழமை அம்பாளின் எட்டாம் சடங்கு இடம் பெறும். இதன்போது கிராமத்து மக்கள் தனித்தனியாக (குடும்பம் குடும்பமாக) பிற்பகல் 300 மணியிலிருந்து இம்முறை விளைந்த புதிய நெல்லிலிருந்து பெறப்பட்ட அரிசியைக் கொண்டு அவர்களாகவே அம்பாளுக்குப் பொங்கலிட்டு தங்களின் நேர் த்திகளை நிறைவு செய்வார்கள். இந்நிகழ்வு கிழக்கிலங்கையில் இருக்கின்ற கண்ணகையம்மன் ஆலயங்களிலிருந்து வேறுபடும் ஒரு சிறப்பான நிகழ்வாகும்.

இறுதியாக, இலங்கைத் திருநாட்டில் அமையப்பெற்ற பத்தினித் தெய்வத் தின்

ஆலயங்களில் காரைதீவுப் பதியில் அமைந்துள்ள கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திலேதான் ஆகம விதிப்படியும், பத்ததி முறையிலும் (அஃது ஆரிய முறையிலும், திராவிட முறையிலும்) அம்பாளுக்கு பூசைகள் இடம் பெறுகின்றன என்பது விசேட அம்சமாகும்.

யாழ்நால் தந்த முத்தமிழ் வித்தகன் விபுலாநந்த அடிகளாரையும், அருட்துறவிசுவாமி நடராசானந்தாஜீ ஜயம் இந்நாட்டிற்கு ஈன்றளித்த கற்பின் தெய்வம் கண்ணகையாளை இத்தமிழ்க் கிராமம் வாழ்மக்கள் குல தெய்வமாகவும், காவல் தெங்வமாகவும் வழிபட்டு உய்வடைகிறார்கள் என்பது பிரசித்தம். என்னிலடங்காதுன்பங்கள், துயரங்கள், அழிவுகள் யாவற்றையும் துடைத்தெறிந்து இந்நாட்டின் தமிழ் மக்களை வளமான வாழ்வுபெற எல்லாம் வல்ல இறைவியைத் துதித்து இவ்வரலாற்றுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

“மேருவரை யுற்றதன பாரமா தவிதந்த
மெய்யன்பு தீர்வொரு கைமுதலில்லாமல்
பாரமா நூபுரம் தனை விற்க வென்றே
பன்னுதமிழ் மதுரை மன் பதியதனில் வந்து
மாரவேள் ஓத்தவடி வான கோவலன்றன்
மதுரை மன் கொன்று பழி வாங்கி வருகின்ற
காரைதீவிற் கோயில் கொண்டு வாழ்கின்ற
கண்ணகை கமலபதம் கனவிலும் கருதுவனே.

ஓம் சுத்த சக்தி

சாமிநாதன் கங்காதூரன்
B.A. (SP.Tr.Maths)

தர்மகர்த்தா

ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் தேவஸ்தானம்
காரைதீவு. (கி.மா)

காரைதீவு, முந் கண்ணகை அம்மன் ஆலய
குடமுழுக்கு
வாழ்த்துப் பட்டையம்

கற்புக்கரசி கண்ணகையின் அருள் சுரக்கும்

பதியாம் காரைதீவுப் பதியினிலே

கோயில் கொண்டு அருளாட்சி புரியும்

முந் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திலே

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் எங்கும் மேல் ஓங்க

இசை நடனம் பரதம் கூத்து கும்மி என்பன ஆரவாரிக்க

கண்ணணக்கவரும் சிற்பம் ஓவியம் விக்கிரகம் பிரமிக்க

மேன்மை தரும் மந்திரங்கள் இசைத்திட

ஊர் எங்கும் தோரணங்கள் அலங்கரிக்க

தாய்மார்கள் கண்ணகைத் தாயாருக்கு அரோக்ரா என்றிட

வான் உயர்ந்த கோபுரம் வரவேற்க

அம்மனுக்கு குடமுழுக்கு வாரீர்! வாரீர்!! வாரீர்!!!

விபுல முனி விபுலாநந்தன் இசை பாடிட

ஜீவ சேவை நடராஜானந்தன் வாழ்த்துரைக்க

குருவாகி வழிகாட்டும் சித்தானைக்குட்டி பக்தர்களை ஒன்றிணைக்க
எங்கள் கண்ணகைத்தாயாருக்கு குடமுழுக்கு வாரீர்! வாரீர்!! வாரீர!!!

வருபவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் சந்திதி

வந்தவர்களை வாழ வைக்கும் சந்திதி

அருள் வழங்கி அரவணைக்கும் சந்திதி

பெண்ணின் பெருமை காக்கும் சந்திதி

குழந்தை இல்லாதவர்களுக்கு குழந்தை செல்வம் அளிக்கும் சந்திதி

சத்தியம் தர்மம், சாந்தி, பிரேமை, அகிம்சை, காக்கும் சந்திதி

முத்தி தந்து வாழ்வளிக்கும் சந்திதி

எங்கள் கண்ணகைத்தாயாருக்கு குடமுழுக்கு வாரீர்! வாரீர்!! வாரீர!!!

எங்கும் இல்லாத சிறப்பு காரைதீவு கண்ணகைக்கு இரு விழா

பங்குனி உத்தரத்தில் அம்மனுக்கு திருவிழா

வைகாசியில் அம்மனுக்கு குளிர்ச்சிசை விழா

உத்தரத்தில் ஊர்வருவாள் கண்ணகை

குளிர்ச்சியில் ஊர்காப்பாள் கண்ணகை

சரணம் சரணம் கண்ணகை பாதம் சரணம்

போற்றி போற்றி கண்ணகைத் தாயே போற்றி

சரணம்! சரணம்!! சக்தி பாதம் சரணம்!!!

**காரைதீவு முனிக்பாட்டுப் பொறுப்பு நிலையம்
வருபாந்தம் நகரும், வீழேடு உற்சவங்கள்
புராதன அம்மன் ஆலயம்**

- i. தைப்பொங்கல்
- ii. தைப்புசம்
- iii. சீத்திரை வருடப்பிறப்பும், கைவிஷேடமும்
- iv. சீத்திரா பூரணை
- v. வைகாசி விசாகம் -
திருக்குளித்தி விழாவும்,
எட்டாம் சடங்கும்
- vi. அம்மாளின் சர்க்கரையமுது

ஆகம விதிப்படி அமைந்த புதிய ஆலயம்

- i. தைப்பொங்கல்
- ii. மகா சீவராத்திரி
- iii. பங்குனி உத்தர அலங்கார உற்சவமும்,
தீர்த்தோற்சவமும்
- vi. ஆடிப்புரம்
- v. கேதூர கெளாரி விரதம்
- vi. கந்தசஷ்டி விரதம்
- vii. பிள்ளையார் காப்பு
- viii. திருவெவ்பாவையும், திருவாதிரையும்

காரைதீவில் கண்ணகை அம்மன்

சிலப்பதிகாரமாம் சீர் பெற்ற காப்பியமாம்
 சிலம்பைச் சிதறவிட்டு செந்நீதி பெற்ற காவியமாம்
 சீர்பெற்ற கற்புநெறி தவறாத காரிகையாம் கண்ணகையாம்
 சிங் காரதீவ மர்ந்து எனை சிறப்புடனே காக்கும் தெய்வம்

காவலுறை தெய்வம் அதிமேலுயர்ந்த தெய்வம்
 காரைதீவின் பெருமை எங்கும்பேச வைக்கும் தெய்வம்
 பாவலரும் காவலரும் பல் ஆசான்கள் ஓங்க
 பல தாதியரை வேதியரை தனதாக்கிக் கொண்ட தெய்வம்

தமிழ்காத்து மொழிகாத்து தமிழ்நெறி காத்ததோடும்
 தமிழ்வித்தான் விபுலாநந்தன் தனைக்கொண்டதோடும்
 தமிழரின் சொத்தான் பண்பாட்டை இம்மன் கொண்டதாலும்
 தரணியதில் தலப்புகழை ஓங்கி வைத்த தெய்வம்

பொன்விளையும் மண்விழையுந்த நீர் நிறைந்த ஊரின்
 தொன்மை தரு கலாசாரம் காட்டி நிற்கும் தெய்வம்
 தொலை ஊரவரும் திருக்குஞர்த்தி வந்து விட்டால்
 தொலை தொடர்புற்று ஓடிவந்து உரை கேட்க வைக்கும் தெய்வம்

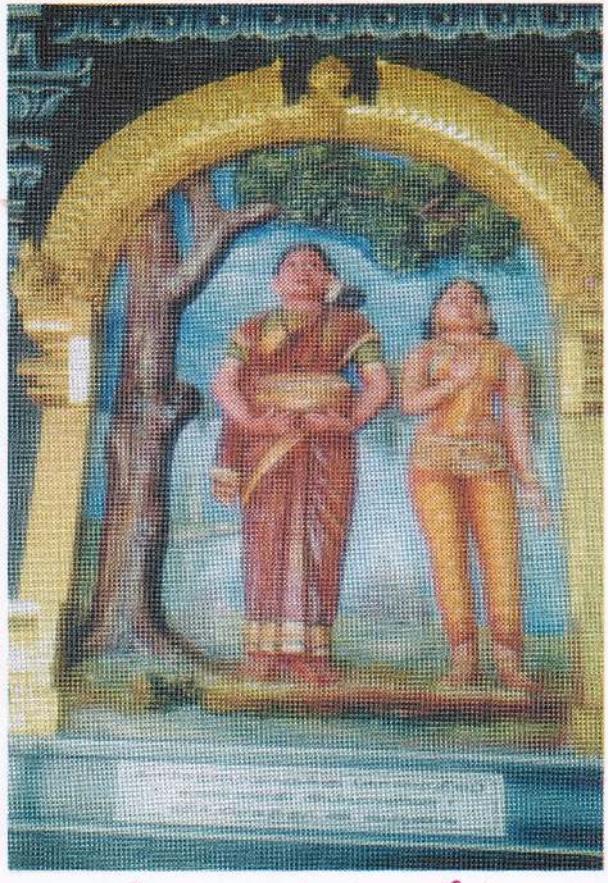
எங்கள் கண் கண்ட தெய்வம்
 நல்ல வரம் அருளும் தெய்வம்
 உனை வணங்குகிறேன் தாயே...
 எனைக் காத்தருளும் தாயே

ஆக்கம்

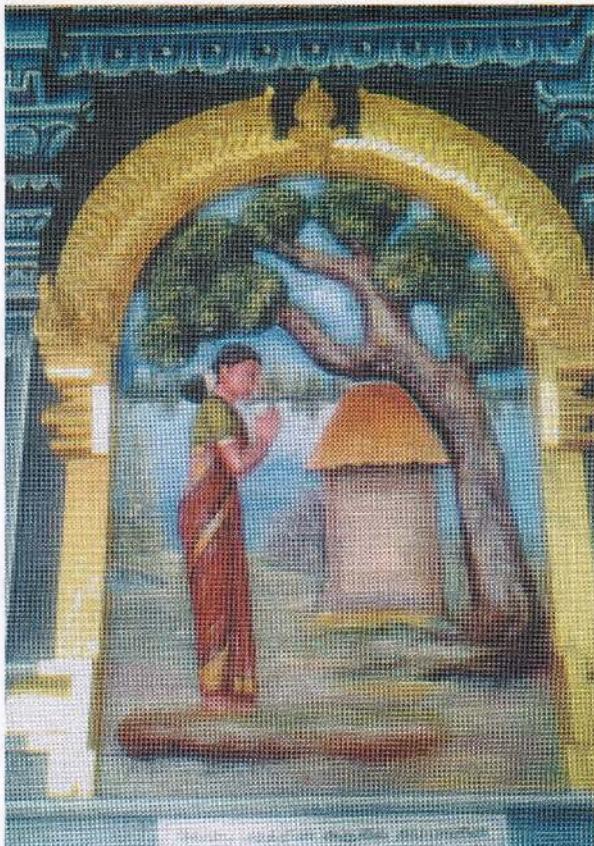
Dr. வெஞ்நாயகம் கிராஜ் மோகன்

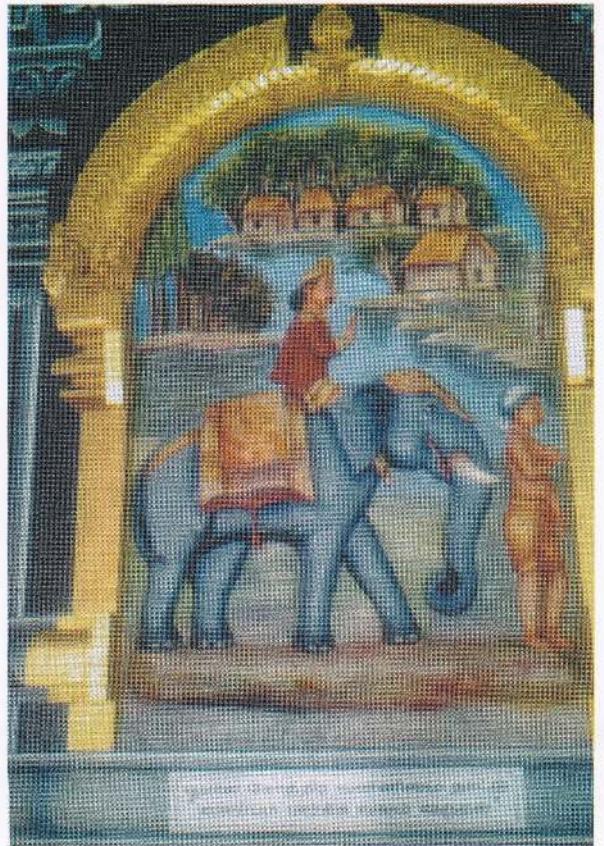
1. தேவந்தி அம்மையாரும், மகள் சின்ன நாச்சியாரும் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வருகை.

2. காரேறு முதூருக்கு (காரைதீவு) கண்ணகை அம்மாளின் விக்கிரகத்துடன் வருகை

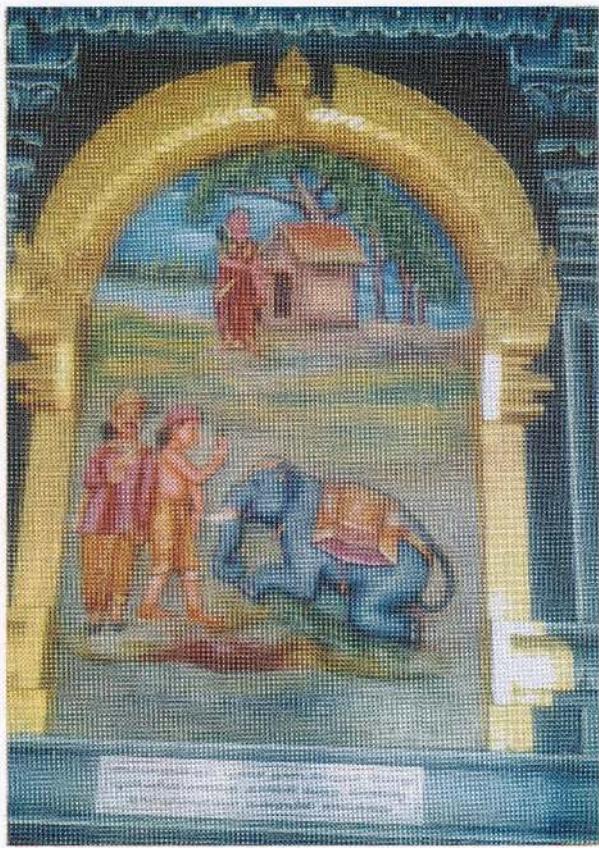

3. வேம்பு மரத்தின் அருகில் அம்பாளின் விக்கிரகத்தை வைத்து வழிபாடு

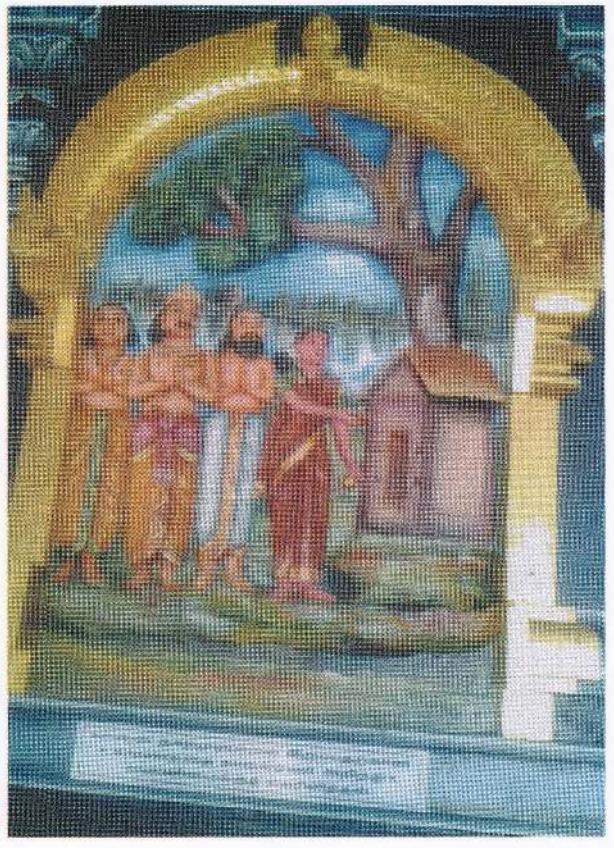

4. பூபால கோத்திரவன்னிமை நாட்டு வளப்பம் பார்க்க வலம் வருதல்

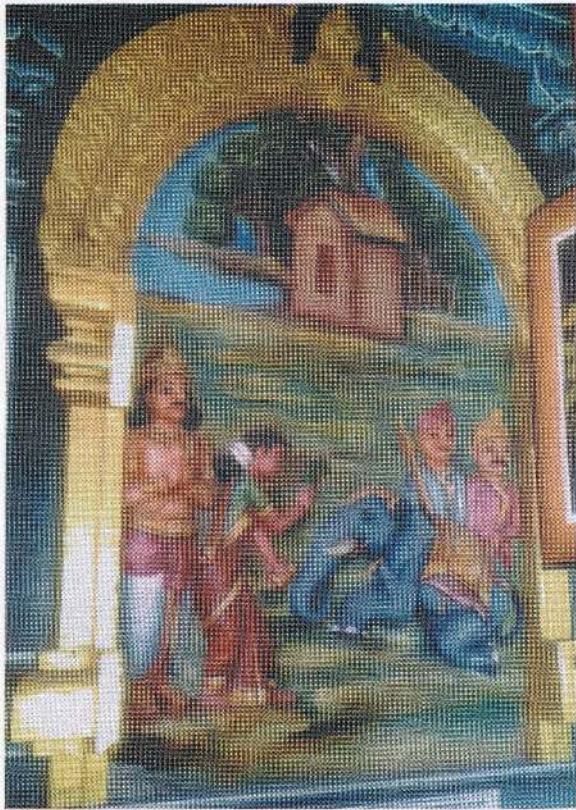
காவூரைத்தில் கண்ணங்கை வழாயு - சித்தியிரக் கலை

5. அம்பானுக்குப் பூசை நடைபெறும் போது வன்னிமையைத் தாங்கி வந்த யானை நகரமுடியாமல் தரையில் சாய்ந்தது

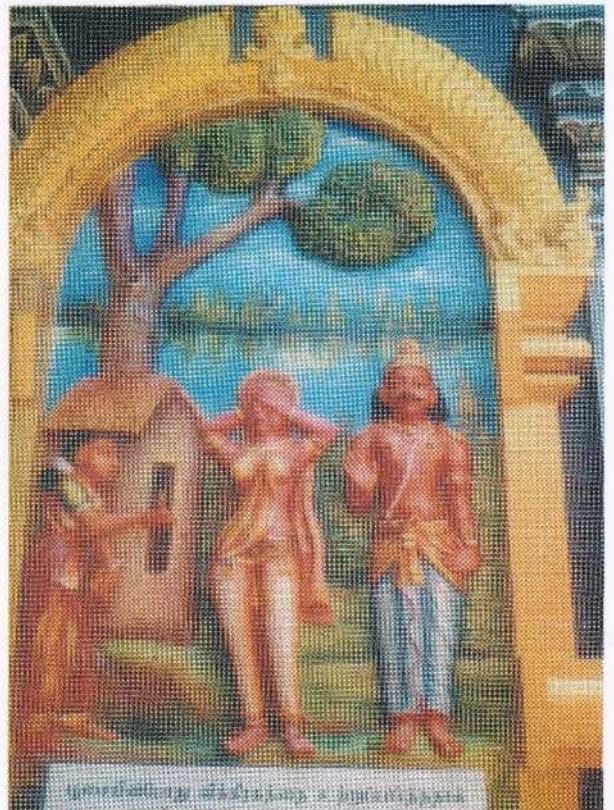

6. யானை நகரமுடியாமல் இருப்பதற்கான காரணத்தை காவலர்கள் அறிந்து வன்னிமைக்குத் தெரிவித்தல்

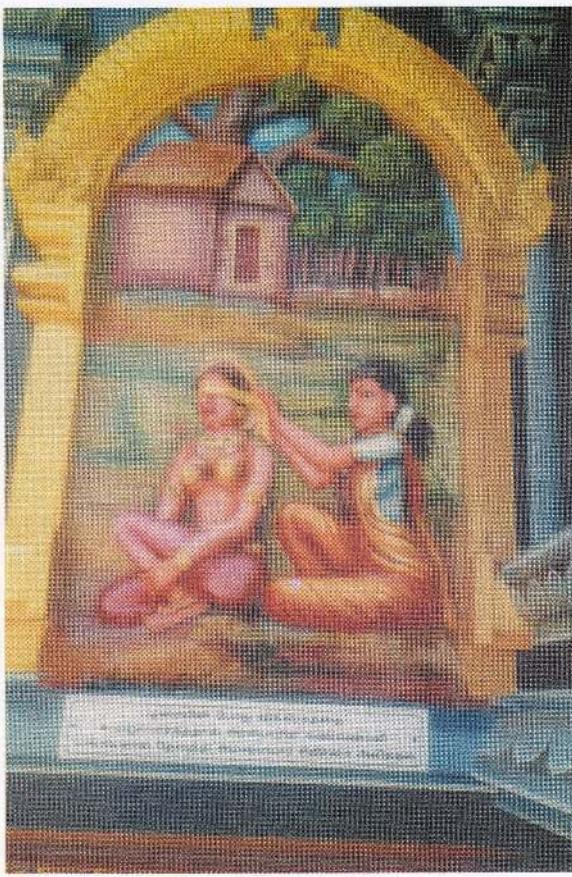

7. தேவந்தி அம்மையார் நகரமுடியாமல் இருந்த யானையை எழுந்தருளப் பண்ணுதல்

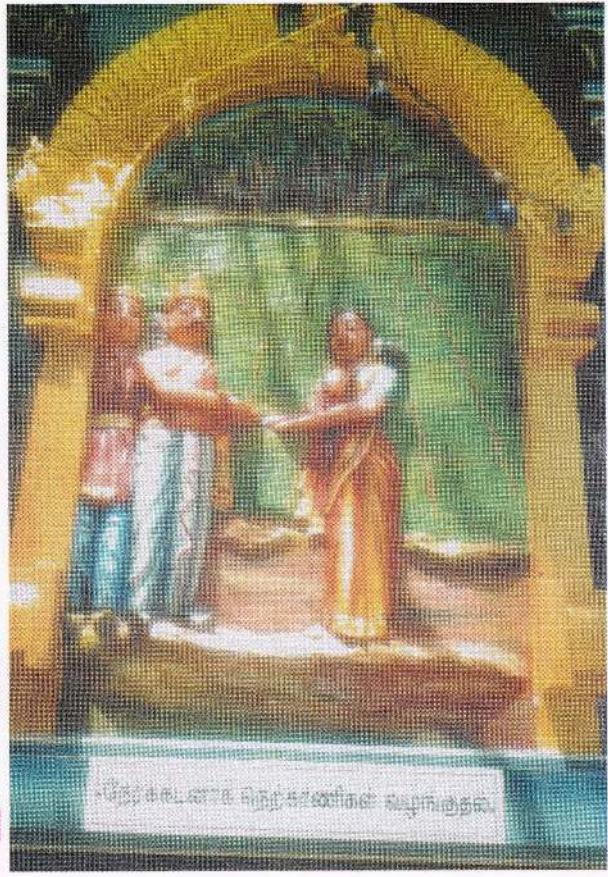
காலைரத்தில் கணவர்களாக வரவாடு - சிற்றிருக்க கணத

8. பூசையின் போது விக்கிரகத்தை உற்றுப்பார்த்ததால் அரசியாரின் கண் ஓளி மங்கியது

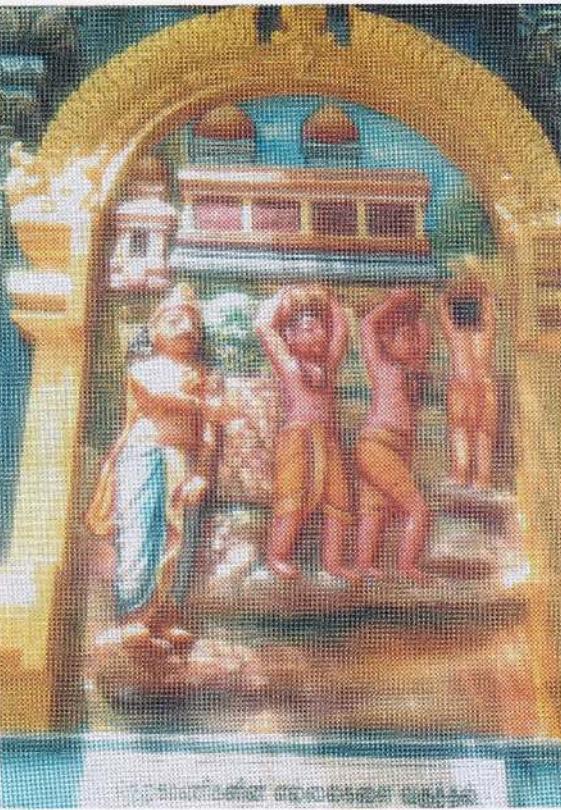
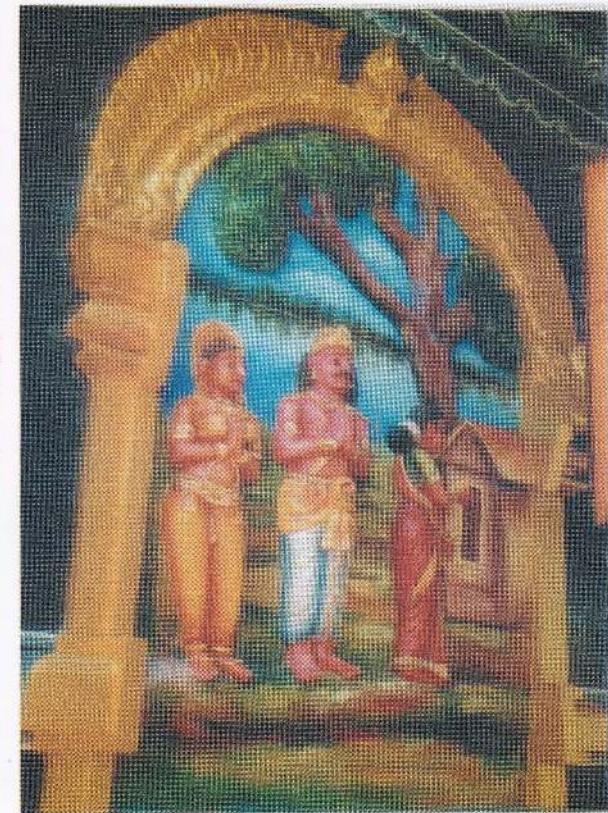

9. பூசையின் போது விக்கிரகத்தை உற்றுப்பார்த்ததால் அரசியாரின் கண்ணொளி மங்கியதால் தேவந்தி அம்மையார் சிகிச்சை அளித்தல்

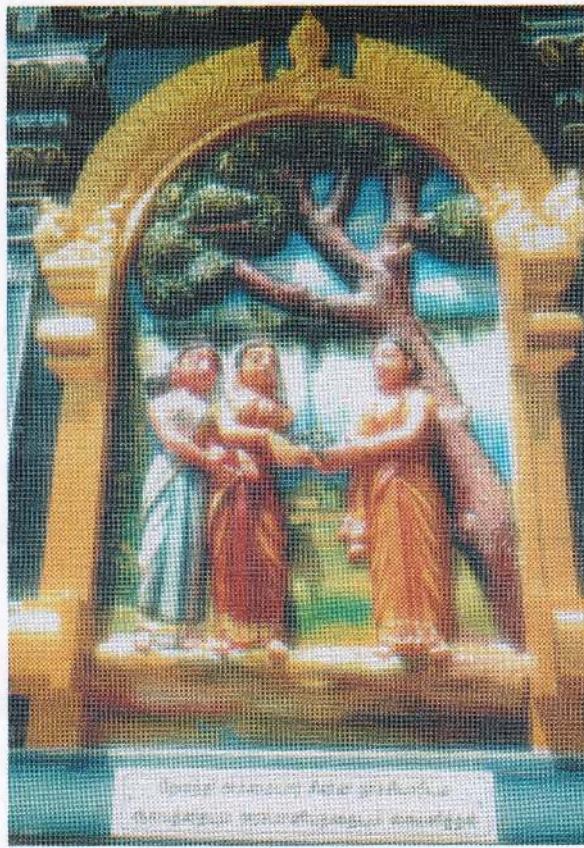
காவரத்தில் கனவினாலைக் காரணமாயு - சித்தியிரக் கடை

10. நேர்க்கடனாக நெற்காணிகள் வழங்குதல்

11. நெற்காணிகளின் எல்லைகளை வகுத்தல்

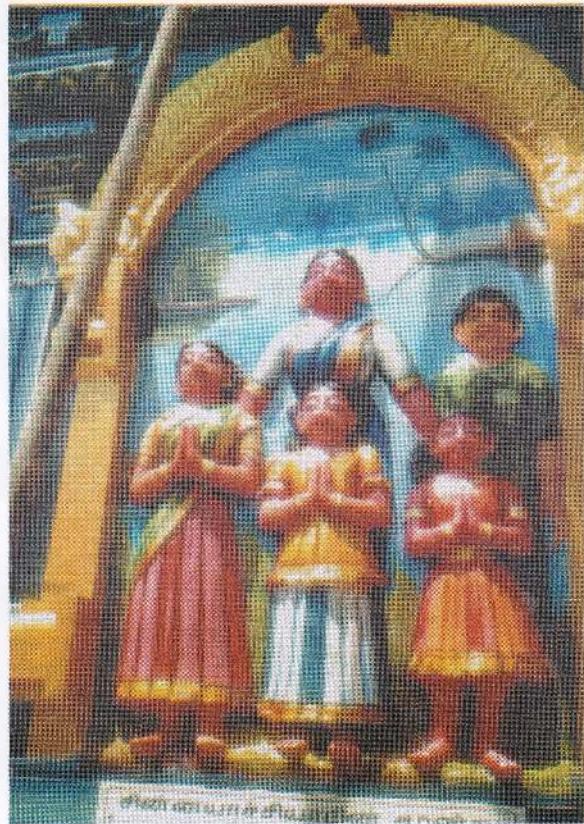
12. வன்னிமை அம்பாஞ்குக் கோயில் நிர்மாணித்து கொடுத்தல்.

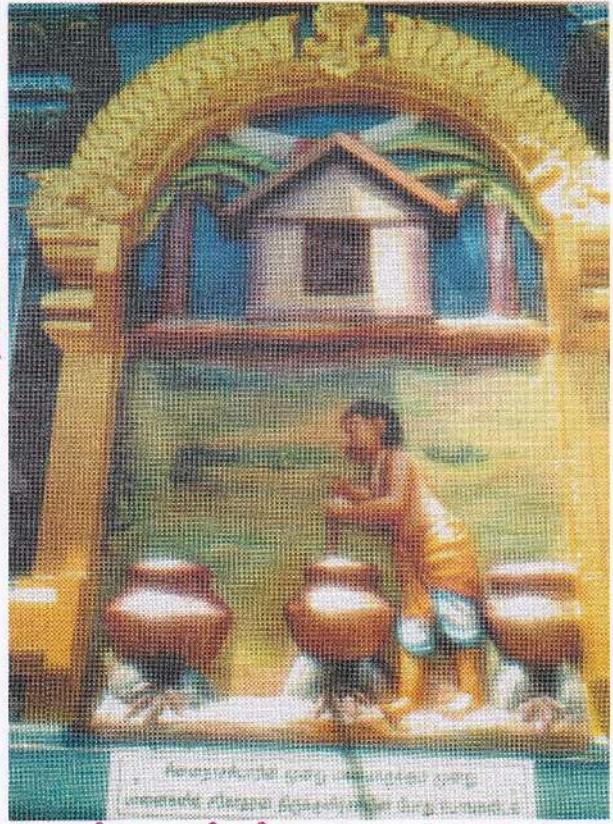
13. தேவந்தி அம்மையார் சின்ன நாச்சியாரிடம் ஆலயத்தையும் அரசமானியத்தையும் கையளித்தல்

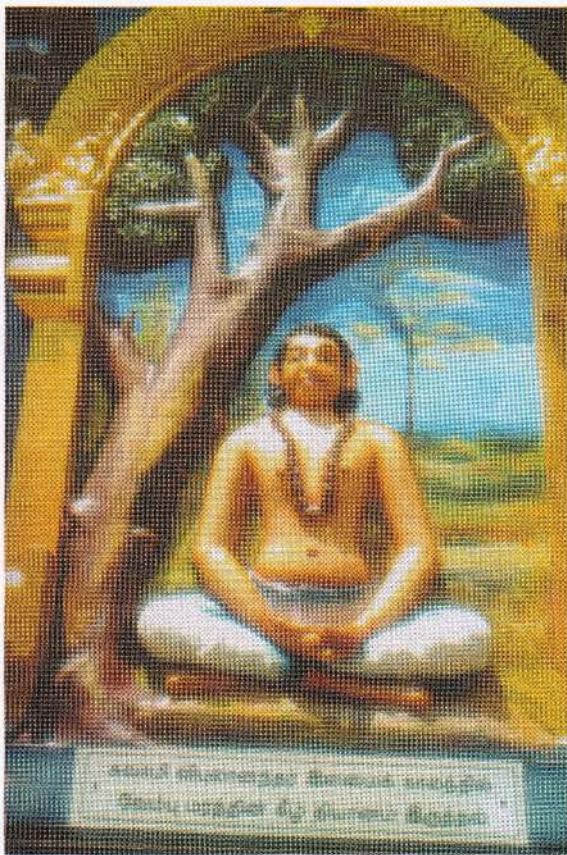
14. சின்னநாச்சியாரின் விவாகம்

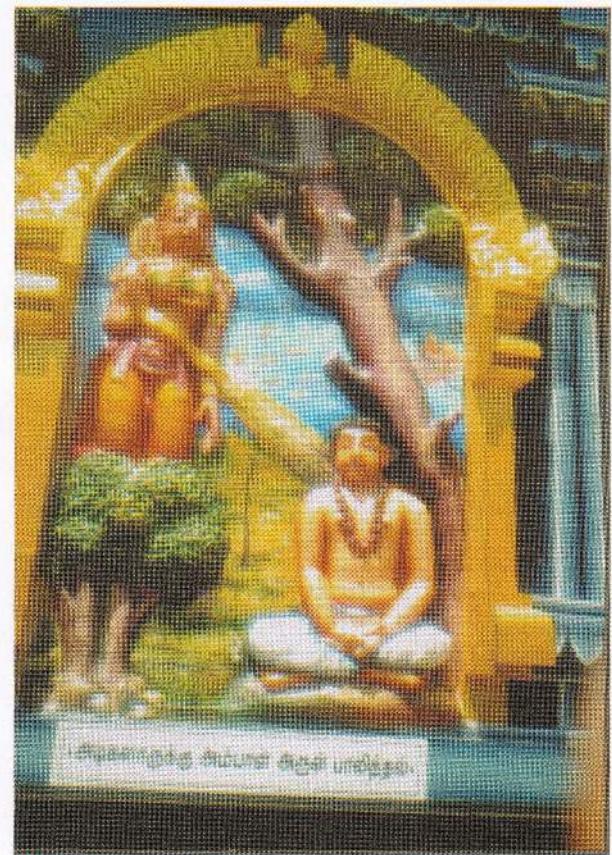
15. சின்னநாச்சியாரின் மூன்று மகள்மாரும், ஒரு மகனும்

16. சின்னநாச்சியாரின் மூன்று மகள்மாருக்கும் மூன்று பாணைகளில் சகோதரன் திருக்குளிர்த்தியின் போது பொங்கலிடல்.

17. சுவாமி விபுலானந்தர் இளமைக்காலத்தில் வேம்பு மரத்தின் கீழ் தியானம் இருத்தல்.

18. அடிகளாருக்கு அம்பாள் அருள் பாலித்தல்.

காரைதீவில் கண்ணைகை வரலாறு - சிற்திரக் கதை

கும்பாபிஷேக கலசங்கள்

ஆலய தலவிருட்சம்

காரைதீவு கண்ணைகை அம்மன் ஆலயத்திலுள்ள பூர்வீகக்கால சிற்பக்கற்கள்

“காரைத்வ கண்ணகை அம்மன் ஆலய சடங்குகள்”

ஓர் பார்வை

“ஆதி பராசக்தி அண்டமெல்லாம் நீ

உறைந்தாய்: ஆதாரம் உன்னையெல்லாம்

ஆதரிக்கும் பாரினிலே”

கிழக்கிலங்கையின் சைவப்பழங் கிராமமான காரைத்வில் முக வெற்றிலையாய் அமைவது கண்ணகை அம்மன் அசரிலம் ஆகும். அம்பாள் வீற்றிருக்கும் சிறப்போ என்னவோ இக்கிராமத்தில் ஈழத்தில் புகழ்பெற்ற சித்தரான சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் நடமாடி சமாதி அடைந்ததும், முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்தர் சைவத்திற்கும். தமிழுக்கும் பணியாற்ற பிறந்ததும் இங்குதான்.

இப்புனித பூமியில் இற்றைக்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொடக்கம் கண்ணகை அம்மன் எழுந்தருளி அற்புதங்கள் பல நிகழ்த்தி அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்வாலயத்தில் கண்ணகைக்கான சடங்கானது வைகாசிப் பூரணையை அண்மித்து வரும் திங்கட்கிழமை ஆரம்பமாகி ஒரு வாரம் நடைபெறும். சடங்கு ஆரம்பமானதும் கிராமமே விழாக்கோலம் பூண்டு மக்கள் பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கி கிடப்பர். வெளி இடங்களில் தொழில் நிமித்தமோ வேறு ஏதும் காரணங்களுக்காகவோ சென்றுள்ள ஊரவர்கள் தம் கிராமத்தை நோக்கி படையெடுக்கத் தொடங்குவர். இக்கிராம மக்களோ வெளி இடங்களுக்கோ வேறு ஏதும் சம்பிரதாய நிகழ்வுகளிலோ பங்கு பற்ற மாட்டார்கள். மரண வீடாயினும் காலதாமதம் இன்றி உடனே மரண சடங்குகள், நிகழ்வுகள் இடம்பெற்று விடும். அசைவ உணவுகளோ மக்கள் அந்தப் பகுதிக்கே

எடுக்கமாட்டார்கள். ஊரில் மஞ்சள் தட்டக்கூடாது, மாவிடிக்கக்கூடாது என்ற ஊர்க் கட்டுப்பாடுகளும் காணப்படுகிறது.

வைகாசிச் சடங்கு முறையை நோக்குவோமானால், வைகாசி பூரணையை அண்மித்த தீங்கள் அன்று பிற்பொழுதில் கடல்நீர் எடுத்தலும், ஊர்க்காவல் பண்ணி கல்யாணக்கால் முறித்தல் நிகழ்வும் சிறப்பாக இடம்பெறும். அதாவது தீங்கட்கிழமை மாலை வேளையில் நால்வர் மேற்கட்டி பிடிக்க கப்புகளார் அம்மன் பூசைப்பொருட்களுடன் (அம்மன் அடையாளம், பூமாலை, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம்) வண்ணக்கர்மார், நிருவாகத்தினர், பொதுமக்கள் ஒன்று கூடி மேள வாத்தியத்துடன் கடற்கரைக்குச் சென்று பந்தலிட்டு அதனுள் மடை வைத்து (பிள்ளையார், அம்மன், கடல்நாச்சியார் மடைகள்) கடல் நாச்சியாருக்கு பூசை செய்து கடல் நீர் எடுத்து வருவர். அத்துடன் கல்யாணக்கால் நடவடிக்கை காலடி படாத மண் எடுத்து வருவர். வரும்போது கடல்நீரை வானத்திற்குக் காட்டாது பத்திரிக்கொத்து வைத்து வெள்ளைச் சீலை கட்டி கொண்டுவருவர். வேறொரு செம்பில் கடல் நீரை எடுத்து பத்திரிக் கொத்து கொண்டு ஊர்காவல் பண்ணுவர். வரும்வழியில் பூவரச மரக்கிளையொன்றை முறித்து வெள்ளை போட்டு எடுத்து வருவர்.

கொண்டு வந்த மரக்கிளையினை அம்மன் வாசலுக்கு முன்வெளி வீதியில் நடப்படும். அதன் பின் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெளியில் ஜந்து மடைகள் வைத்து மரத்திற்கு நீர் ஊற்றி பூசை செய்து கல்யாணக் காலினை வெள்ளரசன்கால் என நினைத்து வெட்டுவேர். பின்பு அக்கல்யாணக் காலினை உரித்து மஞ்சள், விழுதி, சந்தனம் தடவி வெள்ளை போட்டு கோயிலில் கப்புவனார் கல்யாணக்காலைச் சுமந்து கோயிலை வலப்புறமாக சுற்றி வந்து வெளி மண்டபத்தில் வாசலில் நான்கு மடைகள் வைத்து கல்யாணக்கால் நடும் அகவல் பாடப்பட்டு நான்கு மடைகளுக்கும் நடுவில் கால் நடப்படும்.

இரண்டாம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை காலையில் கல்யாணக் காலுடன் இன்னும் இரு கால்கள் நடப்பட்டு சோடனைகள் செய்யப்பட்டு பிற்பகல் வேளையில் அம்மனுக்கு பத்ததி முறையில் அபிஷேக ஆராதனைகள் இடம்பெறும். இதனை கோவலன், மாதவி, அம்மன், அம்மன் தோழிகள் என்போருக்கான அபிஷேகமாகக் கூறுவர். அம்மனுக்கு அபிஷேகம் முடிந்தவுடன் அரிசி பரப்பி அச்சரம் தாபித்து கும்பங்களை நிறுத்தி அதற்குரிய மடைகள் ஆங்காங்கு வைத்து பரிபாரத் தெய்வங்களுக்கு பரப்புமடை போட்டு ஆடை ஆபரணங்களால் அம்பாளை அலங்காரம் செய்வர். அதன்பின் கல்யாணக்கால் மண்டபம் வந்து அங்கு வைக்கவேண்டிய கும்பங்களை எல்லாம் தாபித்து மந்திரபூர்வமாக கிரியை செய்து வணங்குவர்.

அன்றையநிகழ்வில் சிறப்பான சடங்குகளில் ஒன்று உடுக்கு சாத்தும்

நிகழ்வாகும். இந்நிகழ்வானது அம்மன் பாதங்களில் நிவேதனப் பொருட்களுடன் உடுக்கு, வழக்குரைப்புத்தகம் போன்றன வைத்து வழிபட்டு உடுக்கினை இருவர் மேற்கட்டி தூளி பிடிக்க நான்கு மூலைக்கும் விளக்கேற்றி தூளி பிடித்த வெள்ளையில் நெவேதத்திய பொருட்கள் வைக்கப்பட்டு அதனுள் உடுக்கை வைத்து வானத்தில் நடசத்திரம் பார்த்து உடுக்கினை உயிர்ப்பிப்பர். பின் அம்மன் பாதத்தில் உடுக்கினை அமர்த்தி அம்மன் பாதம் கழுவப்பட்டு பாதபூசை பண்ணப்பட்டு வெளியில் உடுக்கு அடிப்பதற்காக உள்ளிருக்கும் உடுக்கினை வெளியில் கொண்டு வந்து சோடனை செய்யப்பட்டு வெள்ளை விரித்துள்ள உரவின் மேல் உடுக்கினை இருத்தி இவ்வேளை அம்மன் வழக்குரை காவியம் பாடுவர்கள் ஒரு புறமும், மறுபுறம் உடுக்கு அடிக்கும் கப்புகளார் இருந்து ஊர்சுற்று காவியம் ஒவ்வொன்றாக பாட உடுக்கு அடித்து காவியம் பாடி முடிப்பர். அம்மனுக்கு பூசை இடம்பெற்ற பின் வைரவருக்கு பூசை இடம்பெறும்.

புதன்கிழமை காலை அபிஷேக ஆராதனைகள் இடம்பெறும் மதியம் கறியமுது சமையல் (பச்சை கட்டல்) வெள்ளை கட்டப்பட்ட இடத்தில் வாய்க்கு சீலை கட்டப்பட்டு இடம்பெறும். சமைத்த கறியமுதினை அம்மனுக்கு நெவேதத்தியமாகப் படைத்து பூசை முடிந்தவுடன் மக்களுக்கு பிரசாதமாக வழங்கப்படும். இதனை மக்கள் நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகவும், அரிய அமுதாகவும் கருதி உட்கொள்வர். அன்றிரவுப் பூசை உடுக்கு சிந்துபாடி சிறப்பாக நடைபெறும். இதே நிகழ்வுகள் ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை இடம்பெறும். இந் நாட்களின் பகல் வேளை அம்மனுக்குரிய கண்ணகை வழக்குரை

காவியம் பாடப்படுவது மக்களை அம்மன்பால் நாட்டம் கொள்ள வைப்பதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது.

இக்காலத்திலே அம்மன் செப்பு திறந்து பூசை இடம்பெறும். இதை அடுத்து வரும் திங்கட்கிழமை மடிப்பிச்சை எடுத்தல் நிகழ்வு இடம்பெறும். அதாவது பெண்கள் இவ் ஊரிலுள்ள நந்தவனப் பிள்ளையார் ஆலயத்திலிருந்து வீட்டிலிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்ட பூசைப் பொருட்களுடன் ஒன்று கூடி அம்மன் கோயிலை நோக்கிச் செல்வர்.

இவ் வேளையில் அம்மனுக்காக நேர்த்திக்கடன் பொருட்களை மக்கள் இவ் அடியவரிடம் ஒப்படைப்பர். அதனை அவர்கள் அம்மன் கோயிலுக்குச் சென்று பதப்படுத்தி எடுப்பர். இந்நிகழ்வு அன்மைக்காலமாக இடம்பெற்று வருகின்றது. இவர்கள் கொண்டுவந்த நெல்லினை சோடனை செய்யப்பட்ட மூன்று உரல்களில் இட்டு முதலில் கப்புவனார் உரலுக்கு பூசை செய்து சம்பிரதாய பூர்வமாக நெல் குற்றலை ஆரம்பித்து வைப்பார். அதன்பின் பெண்கள் அந்நெல்லினை குற்றி அரிசி படைத்து பொங்கலுக்கு கொடுப்பர். இதனை வட்டுக்குத்துதல் என அழைப்பர்.

அன்று அதிகாலை தொடக்கம் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்கள் அங்கப் பிரத்சனையும் பெண்கள் கற்பூர் ஆராத்தியும் செய்து கொண்டிருப்பர். ஊரவர்களும், அயலூரவர்களும், நேர்த்திக் கடன்களுடன் வந்து குவிந்த வண்ணம் இருப்பர். அன்றிரவு அம்மனுக்குரிய அபிஷேக ஆராதனை இடம்பெற்று அம்மனுக்குரிய சகல கும்பங்களும் நிறுத்தப்பட்டு நள்ளிரவு வேளையில் அம்மன் மண்டபத்தில் வெள்ளை கட்டி மூன்று மண்பானைகள் வைத்து கப்புவன்மார்கள் பொங்கலிடுவர். அன்று பகல்

தொடக்கம் கண்ணகை வழக்குரை படித்துக் கொண்டேயிருப்பர். எல்லோரும் பாட்டு கேட்டுக் கொண்டு கண் விழித்து பக்தியில் மூழ்கியிருப்பர். இப்படியிருக்க கப்புகளார் பொங்கல் பானையை இறக்கி அம்மனுக்கும் அதனை சார்ந்த தெய்வங்களுக்கும் நைவேத்தியமாக படைப்பர். வேறு பானையில் பொங்கிய பொங்கல் நூற்றுக்கணக்கான குடுக்கைகளில் இட்டு நைவேத்தியம் செய்வர். இக் குடுக்கைமுறை தற்போது நடைமுறையில் இல்லை.

முன் மண்டபத்தில் நடை பாவாடை விரித்திருக்க இரு புறமும் அடியார்கள் குழுமியிருப்பர். மேலா மணியோசைகள் முழங்க கப்புவனார் பட்டு வஸ்திரம் உடுத்து உருத்திராட்ச மாலைகளினால் தம் மை அலங்கரித்துக் கொண்டு வாய் கட்டி தீப ஆராதனை செய்யும்போது பெண்கள் குரைவை போட எல்லோரும் “அரோஹரா...;” எனும் ஓலிதம் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் காட்சியாய் அமையும். பின்னர் கப்புகளார் உடுக்கையுடன் கல்யாணக்கால் மண்டபம் வந்து அவ்விடத்தில் செய்ய வேண்டிய பூசைகள் முடிக்க இருவர் இனிமையாக குளிர்ச்சி பாடுவர். பாடும்போது கப்புகளார் உடுக்கை அடித்தும் சிலம்பை ஓலித்தும் அம்மனுக்கு பத்திரத்தால் வீசிக் கொண்டிருப்பார். இறுதியில் கப்புகளாரால் மங்கள வாழி பாடி குளிர்த்தி முடிவு பெறும்.

இந்நிகழ்வுகளின் பின் அம்மன் பாதங்களில் வைக்கப்பட்ட தீர்த்தமும் பத்திரமும் வழங்கப்படும். இவற்றை மக்கள் அருமருந்தாக கருதி அருந்தியும், உண்டும் இறையருள்பெறுவர். இவற்றின் மீதியை

வீடுகளுக்கும் கொண்டுசெல்வர். இப் பத்திரக கொத்தானது இந் நிகழ்வுக்கு மாத்திரமே அம்பாள் ஆலயத்திலிருந்து பறிக்கப்படும். ஏனைய காலங்களில் இம் மரத்திலிருந்து இலை பறிக்கமாட்டார்கள். இவ் வேம்பு மரமானது இற்றைக்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பழமை கொண்டதும், அற்புதங்கள் பல நடைபெற்ற மரமாகவும் விளங்குகின்றது. இது இவ்வாலயத்தின் தல விருட்சமாகும். இவ் விருட்சத்தில் இருந்து விழும் பத்திரத்தினை பொறுக்கி தீர்த்தம் விட்டு அரைத்து அருந்துவதன் மூலம் நோய்கள் தீரும் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு உண்டு. குறிப்பாக அம்மன் நோய், கண் நோய், கூகைக்கட்டு போன்றவற்றிற்கு பயன்படுத்துவர்.

இவ்வாலயத்தின் தைப்பொங்கல் சடங்கு வைகாசிச் சடங்குக்கு ஒப்பாக அம்பாளின் செப்பு திறந்து பூசையும் செப்பினை வெளியில் எடுத்து மக்கள் காணிக்கை போடும் நிகழ்வும் பொங்கல் பொங்கி ஊர் சுற்றுக் காவியம் பாடும் சடங்கு முறைகளும் இடம்பெறும்.

முன்னைய காலங்களில் தொற்று நோய் பரவல், மழையின்மை போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் கொம்பு முறித்தல், கூயிட்டு குரைவை கூத்தாடுவது போன்ற நிகழ்வு இடம் பெறுவதனால் அம்மன் மனங்குளிர்ந்து அவர்களது துண்பங்கள் நீங்கியதாக அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ் வழிபாட்டுடன் வசந்தன் கூத்து இணைந்திருப்பதனை காணலாம்.

**நல்லையா சிவாகரன்
(B.A,PGDE)**
ஆசிரியர் இ.கி.மி மகாவித்தியாலயம்
அக்கரைப்பற்று.

அம்பாளின் அருளோடு 28 ஆண்டுகள்

திரு. வே. கிருஷ்ணபிள்ளை

காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் மூன்று பெண்மை வம்சத்தின் சந்தானப் பிரதி நிதிகளால் தொன்றுதொட்டு நிருவாகிக்கப்பட்டு வந்தது. நான் மாணிக்கநாச்சி, சந்தானத்தவன் நான் நிருவாகத்தில் இணைந்த கால கட்டத்தில் எமது சந்தான வண்ணக்கராக காலங்கு சென்ற திரு. பொ. செல்லத்துரை இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தார். இவர் காலங்கு சென்றபின் திரு. மா. பரசுராமன் எமது சந்தான தர்ம கர்த்தாவாக பொறுப்பேற்றார். இக்காலத்தில் என்னையும் திரு. தில்லையம்பலம் அவர்களையும் மாணிக்கநாச்சி சந்தான நிருவாகிகளாக சேர்த்துக் கொண்டனர். மூன்று தர்மகர்த்தாக்கள் மூன்று கப்புகன்மார் மூன்று கங்காணிமார்களுடன் மூன்று சந்தானத்திலிருந்து ஒன்பது பேரையும் தெரிவு செய்து 18 பேர் கொண்ட நிருவாக கட்டமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச்சபையின் கூட்டு கருமங்களை பதிவு செய்வதற்காக செயலாளராக என்னை தெரிவு செய்தனர். ஆரம்ப முதல் கொண்டு கடந்த வருடம் வரை எனக்கிட்ட கடமைகளை மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் நிறைவு செய்தேன் அம்பிகையின்திருவருளால் எனது பணிகளை சிறப்பாகச் செய்து முடித்தமைக்கு முதற்கண் அம்பிகைக்கு நன்றிப் பூக்களைச் சொரிக்கின்றேன்.

இக்காலப்பகுதியில் அம்மன் அருளால் ஆலயத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூகப்பணி, சமயப்பணிகள் ஏராளம். அவற்றில் சிலவற்றை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். காரைதீவு மக்கள் சிலரால் எல்லைப்புறங்களில் விற்கப்பட்ட மேட்டுப்புறக்காணிகளை நிருவாக தீர்மானத்துக்கமைய விலைகொடுத்து

வாங்கி குடியிருக்க நிலமில்லாதவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்து வீடுகட்ட உதவி செய்தமை அக்கால நிருவாகத்தையே சாரும். இதனால் இன்று பலர் அம்பாளின் வளவில் சந்தோஷமாக வாழ்கின்றனர்.

இத் திட்டத் திற் கடுத் தபடியாக காரைதீவு பிரதேச செயலகம், தபாலகம் என்பன அமைத்த விடயத்தைக் கூறலாம். இவை கட்டுவதற்காக அரசாங்க நிலம் தேடிய போது நிருவாக சபை தீர்மானத்தின் படி கோயிலுக்குச் சொந்தமான வளவை இவ்வலுவலகங்கள் அமைக்கக் கொடுத்ததால் இன்று எமது பிரதான வீதியில் பொலிவுடன் இக்கட்டிடம் விளங்குகின்றது. எமது ஊரிலே இருந்து கொண்டு எமது அரசாங்க தேவைகளை இன்று வரை இலகுவாக பூர்த்தி செய்கின்றோம்.

காரைதீவில் மக்கள் வங்கி இயங்கிய கட்டிடம் தனியார் பொறுப்பில் இருந்தது. இதை சொந்தக்காரர் விற்பனை செய்ய ஆயத்தமானதும் ஆலயப் பணத்தில் வாங்கினால் எதிர்காலத்தில் இதன்வட்டி ஆலயத்திற்குக் கிடைக்கும். எமது பிரதேச மக்களும், இதன் சேவையை இங்கிருந்து கொண்டே பெறுவார்கள் என கருத்துக்களை முன்வைத்து அமர்த். திரு. த. தில்லையம்பலம் அதிபர் அவரின் இடைவிடாத முயற்சி காரணமாகவும், அப்போதைய நிருவாகத்தினரின் ஒத்துழைப்புடனும், மக்கள் வங்கிக் கட்டிடம் அதன் சொந்தக்காரரிடம் இருந்து பணம் கொடுத்து வாங்கி அம்மன் கோயில் சொத்தாக மாற்றப்பட்டது. இதன் வாடகை தொடர்ந்து அம்மன் கோயிலுக்கு

வந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதனாலும் ஆலயத்தால் பொதுப்பணி தொடர்கிறது.

மேலும் வெளியூர்களிலுள்ள ஆலயங்களுக்கும் பூசை செய்யவும், புனரூத்தாரணம் செய்யவும், பெருங்தொகைப்பணம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. எமது பகுதியில் உள்ள அம்பாரைப்பிள்ளையார் கோயில், திருக்கோயில் முருகன் கோயில், உகந்தை முருகன் கோயில், காரைதீவு கந்தசவாமி கோயில் ஆகிய ஆலயங்களுக்கு விஷேட உற்வ காலங்களில் ஊர் பெயரால் திருவிழாச் செய்யப்படுகின்றது.

மேலும், ஆலயத்தினுள்ளே பல அபிவிருத்தி வேலைகள் நடை பெற்றுள்ளமையை சிறப்பாகக் கூறலாம். ஆலயங்களில் உள்ள கட்டிடங்கள் யாவும் நவீன சிற்பங்கள் நிறைந்தாக புனரூத்தாரணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. தண்ணீர் தாங்கி, ஆலய அரச்சகர் விடுதி, சபா மண்டபம், சுற்றுமதில், மின் இணைப்பு என்பன சிறப்பாக பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. வெளியில் இருந்து வரும் யாத்திரிகர்கள் சிரமமின்றி தங்கிச் செல்வதற்கான அனைத்து வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை ஆலயத்தின் பெருமையாகும்.

திரு. மா.பரசுராமனுக்குப் பிறகு வைத்திய கலாநிதி திரு. வெ. பரமானந்தம் இவரது எதிர்பாராத மரணத்தின் பின் சில காலம் திரு. க. சின்னராசா தொடர்ந்து

போற்றுவார் போற்றட்டும் புழுதிவாரி தூற்றுவார் தூற்றட்டும் தொடர்ந்து செல்லுங்கள் என்று தற்போதைய நிருவாக சபையினருக்குக் கூறி எல்லோருக்கும் அம்பிகையின் அருள் கிடைக்கட்டும் என்று வாழ்த்துகின்றேன்.

பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் திரு. கனகசபை பத்மநாதன் தற்போது திரு. க. கணேசமுர்த்தி அவர்கள் எமது மாணிக்கநாச்சி சந்தான தர்மகர்த்தாவாக கடமையாற்றி வருகின்றார்.

நான் கடந்த காலங்களில் எனது கடமைகளை செவ்வனே செய்ய உதவியவர்கள் சிலரை என்னால் மறக்கமுடியாது. காலங் சென்ற திரு. கயிலாயபிள்ளை அதிபர், திரு. நாகலிங்கம் அதிபர், திரு. கத்ரிகாமத்தம்பி, திரு. சுந்தரம் சித்திர ஆசிரியர், திரு. தம்பியப்பா, திரு. மார்க்கண்டு ஆசிரியர், திரு.ச. கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர், திரு. வெ. ஜெயநாதன் அதிபர், திரு. ந. தில்லையம்பலம் அதிபர், திரு.கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் போன்றோர் என் நினைவில் நீங்காதவர்களாக உள்ளனர். இவர்களுட் சிலர் ஒய்வு நேரங்களில் என்னை அழைத்து ஆலய வரலாறு அம்பாளின் அருள்வாக்குகள், நெந்காணிகள் வந்த வரலாறு ஆகியவற்றைக் கூறியதுடன், சிலப்பதிகாரம், வழக்குரை போன்றவற்றை படிப்பதற்கு அழகாக சொல்லித் தந்தவர்கள்.

இறுதியாக தற்போதுள்ள நிருவாகம் இராஜகோபர இறுதி வேலைகளை முடித்து கும்பாபிஷேகம் செய்வதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இளம் சமூகத்தினர் அம்பிகைக்கு நிறைவான தொண்டு செய்வதை பாராட்டுகின்றேன். என்னையும் பணி செய்ய வைத்த அம்பிகையின் அருளை மதிக்கின்றேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணப்பிள்ளை
முன்னாள் நிருவாக சபை உறுப்பினர்
இளைப்பாறிய அதிபர்,
காரைதீவு.

சமூகக் கட்டமைப்பில் ஆலயங்களின்

பங்களிப்பு

வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம் உணர்ப்பட்ட காலம் முதல் ஆலயங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட ஓர் இடமாகச் சமுதாயத்தில் அமையலாயிற்று. எங்கும் நிறைந்து வியாபித்து நிற்கும் இறைவனின் அருளை ஆலயங்களின் வழியாகப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை ஆலயங்கள் அமைவதற்கு ஏதுவாயிற்று, திராவிட நாகரீகத்தின் மிகப்பழைய வரலாற்றாதாரங்களைச் சிந்துவெளி நாகரிக காலம் காட்டுகின்றது. நாடோடிகளாய்த் திரிந்த மனிதன் நதிக்கரைகளில் குடியேறிய காலம் முதல் சமூகக் கட்டமைப்பில் இடம் பிடித்துக் கொண்ட பல்வேறு நிறுவனங்களில் முதன்மை பெற்ற நிறுவனமாக ஆலயங்கள் இடம்பெற்றுவந்தமை அவதானிக்க முடியும்.

வழிபாடு மனிதனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒன்று முதலில் பயம் காரணமாக ஏற்பட்ட வழிபாடு முறைமை பிற்காலத்தில் பயன்காரணமாகப் பரிணாமப்படலாயிற்று. இறை நம்பிக்கை மக்களிடையே ஆழப் பதிந்த போது தத்தமது இஷ்டதெய்வங்களுக்குக் கோயில் எடுத்து வழிபடத் தலைப்பட்டனர். வழிபாட்டு மக்கள் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட ஒரு நடைமுறையான போது கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்கலாகாது என்ற கொள்கைகளும் வலுப்பெற்றது.

ஆன்மாக்கள் லயப்படுவதற்காக அமைக்கப்பட்டவையே ஆலயங்கள். இவ் ஆலயங்கள் காலப்போக்கில் மக்கள் வாழ்வின் எல்லா நிலைகளிலும் பங்கு கொள்ளலாயின மனிதப்பண்பாடும்

ஆலயங்களை மையப்படுத்தியதாய் பிரகாசிக்கப்படலாயிற்று. இந்த வகையில் மக்களை வழிப்படுத்துவதற்கும் வாழ்விப்பதற்குமே ஆலயங்கள் அவசியமாயின என்பதை உணரமுடியும். ஒரு சமுதாயத்தின் உயர் விழுமியங்கள் ஆலயங்கள் வழியாக வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆன்மீக சிந்தனையோடு வாழ்கின்ற சமூகத்தில் அநீதி தோன்றுவதற்கு இடமில்லாது போகும் அறப்பண்பாட்டின் அடித்தளத்தில் வளர்ந்தோங்கும் சமூகம் வாழ்வில் வளம் பெற்றுச் செம்மையும் சிறப்பும் சேர்ந்ததாய்த்திகழும்.

வாழ்வியலின் தன்மைகளும் தத்துவங்களும் பலவாக உள்ளன என்றாலும் இறைநம்பிக்கையோடு வாழும் சமூகத்தில் இன்பம் தழைக்க வழியுண்டு. அன்பினால் உலகை ஆளலாம் என்ற தத்துவத்தைச் சமயங்கள் கொண்டிருக்கின்றன. ஆன்மீகத்தின் வழி நிற்பவர்கள் அன்பின் வழிநிற்பவர்களே ஆன்மீகத்தில் அசையாத நம்பிக்கை உடையவர்கள் இடர்பாடுகளில் இருந்து எனிதில் விடுதலை பெற்றுவிடுவார்கள். சீரழிவான சமூகம் வளராது வள்ளுவர் காட்டிய அன்புற்றமர்ந்த வழக்கு அவசியமானது.

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று ஒளவையார் சொன்னார். ஆலய வழிபாடு அன்பை வளர்க்கும். அன்பே சிவம் எனக்காட்டினார் திருமூலர். அன்பின் வழியது

உயிர் நிலை என்று வள்ளுவர் காட்டியதற்கிணங்க அன்பினால் இறுக்கமடையும் சமூகமுறைமைக்கு ஆலய நடைமுறைகள் வித்திடுகின்றன. தமிழர் வாழ்வில் விருந்தோம்பல் தலையாய அறமெனக் கொள்ளப்பட்டது. சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் விருந்தோம்பலின் சிறப்பை மேன்மைப்படுத்தியிருக்கிறார்.

காரைக்கால் அம்மையார் மகேஸ்வர பூசையில் சிறந்து நின்று முத்தி பெற்றார். இதன் வழியிலேயே மெய்யடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கும் முறைமையை இன்றைய ஆலயங்கள் பின்பற்றிவருகின்றன. ஆலயங்கள் வழியாக வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்ற ஆசாரங்கள் அனைத்தும் அர்த்தமுள்ளவை. தமிழர் கலாசாரங்களைப் பேணிக்காப்பதில் ஆலயங்கள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. ஆலய வழிபாட்டிற்கு செல்லும் அடியார்கள் ஆசாரசீலர்களாகச் செல்ல வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. இதற்கென ஆடை ஆபரணங்கள் கூட நியதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆபாசமற்ற ஒரு தனிக்கலாசாரத்தைப் பேணும் நடைமுறையை ஆலயங்கள் வழியாகப் பழக்கப்படுத்தினார்கள். ஆலயச் சூழலில் தூய்மை முக்கியமெனக்கருதப்பட்டது. அன்று தொட்டு இன்று வரை சூழல் தூய்மையைப் பேணுவதில் ஆலயங்கள் வழிகாட்டுகின்றன.

மனித வாழ்வியலின் நடைமுறைகள் ஆலயங்களோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட முறைமையை எங்கும் காணலாம். பிறப்புத் தொட்டு இறப்பு வரையான நிகழ்வுகளில்

ஆலயங்களோடு மக்கள் தம்மை இணைத்துக் கொள்கிறார்கள். நேரத்திலைப்பதும், பொங்கலிடுவதும், விரதமிருப்பதும், திருவிழாக்கள் செய்வதும் அன்னதானம் வழங்குவதும் திருப்பணிகளுக்கு உதவுவதும் பலரின் கட்டாயக் கடமைகள் போல் ஆகிவிட்டன. விரதமிருந்து தூய்மையான மனதுடன் இறைவனிடம் இருந்து வேண்டியதைப் பெறுகின்ற வாசல் கதவாக ஆலயங்கள் திகழ்வதனை காணமுடிகின்றது.

கலை வடிவங்களைக் காப்பதிலும் வளர்ப்பதிலும் ஆலயங்கள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. இசைக்கலை, நடனக்கலை, சிறபக்கலை, ஓவியக்கலை முதலான நுண்கலைகள் வளரவும், நிலைக்கவும் ஆலயங்கள் இடமாகின்றன என்ற உண்மையை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார். கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பதோடு அவர்களின் உயர்வுக்கும், உழைப்பிற்கும் ஆலயங்கள் துணைபோகின்றன.

அந்த வகையில் காரைதீவு ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் சமூகக் கட்டமைப்பிலும் மக்கள் வாழ்க்கை முறையிலும் பின்னிப்பிணைந்த ஒன்றாக மக்களை வழிநடத்திச் செல்வதனை காணமுடிகின்றது. இதனால்தான் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர் கட்டுடன் வாழ்வான் காரைதீவான் எனக்குறிப்பிட்டார். கண்ணகை அம்மன் சடங்கு ஆரம்பித்தால் ஊரோ காப்பு கட்டியதைப் போன்று விரத கோலமாகக் காட்சியளிக்கும். இனமத கலாசார வேற்றுமை இல்லாது தாயின் சந்திதியில் சரணாகதிக்காக அடைக்கலம் வேண்டி நிற்பதனைக் காணலாம்.

அந்த வகையில் அடைக்கலம் அளிக்கும் கோயிலாக கண்ணகை அம்மன் அருள் புரிகின்றாள்.

இருப்பதற்கு இடவசதி இல்லாத வசதி குறைந்தவர்களுக்கு காரைதீவின் எல்லைப்புறங்களில் இருக்கும் காணிகளை வாங்கி குடியமர்த்தியதுடன், பொது அனர்த்தங்களின் போது மக்களின் இன்பதுண்பங்களை பங்கு கொள்வதுடன் உணவளித்து உதவுவதுடன் ஊர் மக்களின் நன்மை கருதி பொது நிகழ்வுகளுக்கு உதவுதல், வசதி குறைந்தவர்களுக்கு விசேட திருவிழாக்கள் முடிந்தபின்னர் உலர்உணவுப் பொருட்கள் வழங்குதல், பாரிய நோயினால் பாதிப்புற்றவர்களுக்கு உதவிகள் வழங்குதல், வசதிகுறைந்த மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு உதவுகின்றமை, பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் உயர் கல்விக்கு உதவுகின்றமை. அயல்கிராமங்களிலுள்ள ஆலயங்களின் திருவிழாக்கள், உற்சவங்களுக்கு தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுடன் பொறுப்பேற்றும் நடத்துதல், அந்த வகையில் அம்பாரைப்பிள்ளையார் கோயில், உகந்தை முருகன் கோயில், திருக்கோயில் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஆலயம் முதலானவைகளுடன் நாயன்மார்களின் குருபூசை, அடியார்களின் வருகை விழாக்கள், பண்டிகைகளை முன்னின்று செய்வதுடன் அதனை செய்கின்ற சமய அமைப்புக்களுக்கு உதவுதல், பாடசாலையின் இதரச் செயற்பாடுகளுக்கு உதவுகின்றமை. இவற்றோடு நின்று விடாது ஊர் மக்களின் நன்மை கருதி பிரதேச செயலகம் அமைப்பதற்கு பிரதேச செயலகத்துக்கு தனியாக காணி வழங்கியமை தபால் கந்தோர் அமைப்பதற்காக தனியாக காணியும், கண்ணகை இந்து வித்தியாலயத்தின்

இடப்பற்றாக்குறைவால் இடவசதியினைப் பெருக்கும் முகமாக காணி வழங்கியமை, மக்கள் வங்கிக்கு காணியும், கட்டிடம் அமைத்துக் கொடுத்தமை, விவேகானந்தா விளையாட்டுக்கழகக்ததிற்கு காணி வழங்கியமை, கண்ணகிபுரத்தில் (காரைதீவு 9ம் பிரிவில்) திண்மக்கழிவு நிலையம் அமைப்பதற்கு பிரதேச சபைக்கு காணி வழங்கியமையானது மக்களின் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பினைந்ததாக கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் திகழ்வுதனை காணமுடிகின்றது.

இத்தலமானது மரபுகள்,
சம்பிரதாயங்கள், பண்பாடுகள்,
கலாசாரங்கள், விழுமியங்கள், ஒழுக்கங்கள்
என்பவற்றை போதிக் கின்ற இடமாக
இருப்பதுடன் இவற்றை சமூகத்தில்
கடைப்பிடிப்பதற்கான செயற்பாடுகளையும்
செய்து வருகின்றது. அந்தவகையில்
கண்ணகை அம்மன் திருக்குளிர்த்தி சடங்கு
ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற வேளையில்
முல்லைக்காரனைக் கொண்டு திருக்குளிர்ச்சி
அழைப்புப்பட்டையம் வாசிக்கப்படுவதானது
ஊரிலே ஒரு கட்டுப்பாட்டைக்
கொண்டுவருவதையும் அக்கால வேளையில்
பின்பற்ற வேண்டிய பண்பாட்டினை
பிரதிபலிப்பதாகக் காணப்படுகின்றது.

அந்த வகையில்,

மாவிழிக்கக்கூடாது
மஞ்சள் தட்டக்கூடாது
மச்சம், மாமிசம் எடுக்கக்கூடாது
வீட்டுத்தொடக்கானவர்கள் உலாவக்கூடாது
வெள்ளை கட்டக்கூடாது
சிலு சிலுக்கக்கூடாது (பொரிக்கக்கூடாது)
சவரம் செய்யக்கூடாது
மது அருந்தக்கூடாது
தலைவிரிகோலமாக செல்லக்கூடாது
சீவிச்சிங்காரித்துச் செல்லக்கூடாது
தூரப்பிரயாணங்கள் செல்லக்கூடாது
கன்னித் தொடக்கானவர்களை அண்மையில் இருக்காது தள்ளிவைத்தல்
கார்ப்பினித்தாய்மார்களை தூரத்தில் வைத்தல்
வீட்டுச் சடங்குகள் நடத்தக்கூடாது
மங்களகரமான நிகழ்வுகள் நடத்தக்கூடாது
பட்டாச கொழுத்தக்கூடாது

இவையனைத்தும் இச்சமூகத்தின் இறுக்கத்தையும் சமூகக் கட்டமைப்பையும் காட்டுகின்றது. இது இங்கு நிலவுகின்ற மரபினைப் பின்பற்றுவதாகக் காணப்படுகின்றது.

பதுவருடப்பிறப்பின் போது ஊர் மக்களுக்கு அன்னையின் முன்னிலையில் வைத்து மருத்துநீர் வழங்குதல், எங்கும் இல்லாத வாறு கைவிசேஷம், அன்னையின் பிள்ளைகளான தர்மகர்தாக்கள் வழங்குதல், ஒவ்வொரு வருடமும் வயல் விளைந்ததும் வயலுக்குச் சென்று கதிர் எடுத்து பொங்கலிடுதல், சூரன் போர் தினத்தன்று அன்னைக்கு சர்க்கரையமுது கொடுத்தல், தீருக்குளிர்ச்சியின் இரண்டாம் நாளுக்கு முதல் நாள் ஊர் எங்கும் சென்று பெண்கள் மழிப்பிச்சை எடுத்து நெல்லை குற்றி இறுதி நாள் குளிர்ச்சிக்கு பொங்கலிடுதல், விஜயதசமி நாள் அன்று அன்னையின்

முன்னிலையில் வித்தியாரம்பம் செய்தல் எட்டாம் சடங்கு அன்று ஊர் மக்கள் ஓன்று கூடி பொங்கலிட்டு அன்னைக்கு பொங்கல் மடைவைப்பதானது அன்னையின் சந்நிதி அனைவருக்கும் சமம் என்பதோடு தாயும் பிள்ளைகளும் என்ற தத்துவத்தினை உணர்த்துவதுடன் ஆலயமானது மரபுகளை சமூகத்திற்கும் எதிர்கால சந்ததிகளுக்கும் புகட்டுவதாகத் திகழ்வதனை காணமுடிகின்றது.

காரைதீவின் தவப்புதல்வன் சுவாமி நடராஜனந்தர் ஜீவ சேவையே சிவ சேவை என்பதிலிருந்து மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டுகளே இறைவனுக்கு செய்யும் பூசை என்றார். எனவே மக்களை வழிநடத்தும் ஆலயங்கள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை முறையுடன் பின்னிப்பிணைந்ததாகக் காணப்பட வேண்டும்.

சுவாமி விவேகானந்தர் கூறும் பொழுது மனிதனைப் பண்புள்ளவனாகவும்,

பண்புள்ளவனை தெய்வமாக மாற்றுகின்ற இடம் ஆலயங்களே என்றார். ஆலயமானது மனிதனை வளப்படுத்துகின்ற ஒரு பயிற்சிக்களமாக காணப்பட வேண்டுமே தவிர வெறும் கற்களாலான கட்டடமாக இருக்கக்கூடாது. இவ் ஆலயம் நடமாடும் இறைவனாக இருக்கவேண்டும் என்றார். இங்கு நடமாட்டம் என்று கூறுவது ஆலயத்தின் பணிகள் எந்தளவு சமூகத்திற்காய் அமைந்திருக்கின்றது என்பதனை குறிப்பதாகும். அந்தவகையில் காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் கோயில் விவேகானந்தர் எதிர்பார்த்ததனை நடைமுறைப் படுத்துவதனை காணமுடிகின்றது.

இவ்வாலயத்தை ஆட்சி செய்வது இயற்கைக் கொடையான தலவிருட்சமாகத் திகழ்கின்ற வேப்பமரமானது மக்களுக்கு அருளை வாரி வழங்குவதுடன் இதன் பத்திரமானது பத்திரமாய் நாங்கள் எங்கு சென்றாலும் பக்குவமாக பாதுகாத்திடும்.

இந்த வகையில் காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் ஆலயமானது மக்களின் வாழ்க்கை நெறிமுறைகளோடும், கட்டமைப்பிலும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. ஒரு ஆலயம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக திகழ்வதனை காணமுடிகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் மன்னர்கள் பிரமாண்டமான ஆலயங்களை அமைத்தன் நோக்கம் மக்களின் சகல விடயங்களையும் கண்காணிப்பதனுடன் அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்துவதிலும் அவர்களுக்கான வாழ்வழிப்பதும் ஆலயங்களினுடோகவே மேற்கொண்டதனை காணமுடிகின்றது. வெறுமனே பூசையுடன் நின்று விடாது

மக்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொள்கின்ற இடமாக ஒவ்வொரு ஆலயமும் மாற வேண்டும் அப்பொழுதுதான் மக்களின் நேற்முறைகளிலும் வாழ்க்கை நடைமுறையிலும் மாற்றங்களை மட்டும் கொண்டுவரலாமே தவிர பிரமாண்டமான ஆலயங்களை அமைப்பதனால் மாற்றங்களை கொண்டுவர முடியாது அதற்கு அந்த அந்த ஆலயங்களை சார்ந்த தர்மகர்த்தாக்கள் நிருவாகங்கள், அறங்காவலர்கள், என்பவர்கள் ஆலயத்துடன் நின்றுவிடாது சமூகத்தின் பால் அவர்களின் கவனங்கள் ஈர்க்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆலயமும் தங்கள் தங்கள் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் ஆவணங்களையும் திரட்டுவதுடன் அங்குள்ள சகல விடயங்களும் அவ் அறங்காவலர்களுக்கு தெரிந்தவைகளாகவே இருக்கப்படவேண்டும். அப்போது தான் சமூகத்தின் மேன்மைக்கு வழிவகுக்கும்.

வாழ்வின் வெளிச்சத்துக்கு வழிகாட்டுவது நம்பிக்கை அந்த நம்பிக்கைக்கு வலுவூட்டுவது இறைவழிபாடு, இறைவழிபாட்டை எளிதாக்கி மக்களை ஈர்க்குமிடம் ஆலயம். ஆலய வழிபாட்டில் உறைந்து நிறகும் சமூகம் உயர் விழுமியங்களோடு உயிர்வாழும் சமூகம் சமூகவிழுமியங்களைக் கட்டுக்காப்பதில் ஆலயங்களின் பங்கு மிக மேலானது.

விபுலநேசன் இரா. குணசிஸ்கம் முன்னாள் தர்மகர்த்தாவும், தற்போதைய நிருவாக சபை உறுப்பினரும், ஶ்ரீ கண்ணகை அம்மன் கோயில், காரைதீவு.

சிலம்பில் ஊழ்வினை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே முதற் காப்பியமாகவும், குடிமக்கள் காப்பியமாகவும் திகழும் பெருமைக் குரியது. சிலப்பதிகாரமாகும். கோவலனோடு கண்ணகை விண்ணகம் சென்ற காட்சியினைக் கண்ட குன்றத்துக் குடிமக்கள், மலைவளம் காண்பதற்காக வந்த சேரன் செங்குட்டுவனிடம் எடுத்துக் கூறி, அவ்வேந்தனுக்கு அங்கிருந்த தண்டமிழ்ப் புலவன் சாத்தனார், “கோவலனுக்கும் கண்ணகைக்கும் பாண்டிய மன்னனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் சிலம்பு காரணமாக நடந்த துன்பதுயரச் செய்திகளையெல்லாம் நான் அறிவேன்” என்று எடுத்துரைக்க , இவற்றைக் கேட்ட இளங்கோவடிகள் “மனித வாழ்க்கையை இயக்கும் முப்பெரும் உண்மைகளைக் கொண்ட ஒப்பற்ற கதையிது” என்று உள்ளம் மகிழ்ந்து, சாந்தனாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

இந்நால் புகார்க்காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களை உடையது. கோவலனும் கண்ணகையும் மனம் புரிந்து, வாழ்க்கையில் மாதவிமேல் மையல் கொண்ட கோவலன் கண்ணகையைத் துறந்தான். வாழ்வினை வந்து துரத்த மீண்டும் கண்ணகையை வந்தடைந்து அவளோடு புகார் நகரத்தை விட்டு வெளியேறுவது புகார்க் காண்டப் பகுதியாகும்.

பின்னர் மதுரையிலே மாதுரி வீட்டில் தங்கிச் சிலம்பினை விற்பதற்காகச் சென்று,

கள்வன் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டான். இதனால் அடங்காக் கோபம் கொண்ட கண்ணகை வழக்குரைத்து, உண்மையை நிலைநாட்டி, மதுரையை ஏரித்து, வஞ்சி மாநகர் நோக்கிச் செல்வது மதுரைக்காண்டம், குன்றக்குடி மக்கள் கூறிய செய்திகளைக் கேட்ட சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்று கனகவிசயர் மேல் கல்லை வைத்து கங்கையில் நீராட்டி தென்னகம் வந்து, வஞ்சி மாநகரில் கண்ணகைக்குக் கோயில் கட்டினான். இவ்விழாவை சிறப்பிக்க தமிழக வேந்தர்களும் இலங்கையின் கஜபாகு மன்னனும் வந்தனர். கண்ணகையும் தெய்வ வடிவுடன் காட்சியளித்து வேந்தர்களுக்கு பிழையா வரம் தந்து வாழ்த்தி மறைந்தாளாம். இது வஞ்சிக் காண்டமாகும்.

புனிதத் தன்மை வாய்ந்த இந்நால் தெய்வத்தைப் போற்றும் தெய்வீக நூலாகும்.

“நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்று ஓர்

மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு” என்பது சிலப்பதிகாரம் பற்றிய பாரதியின் திருவாக்கு. காலத்தால் முந்திய தீந்தமிழ்க் காப்பியம் இதுவாகும்.

இச் சிலப்பதிகாரக் கதை பற்றிய இதுவரை என்னுற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் எழுதப்பட்டு விட்டன சங்ககால இலக்கியத் தளத்தில் காலநிலைக் கேற்ற மாற்றங்கொண்டு தமிழில் எழுந்த முதற்காப்பியம் சிலம்பாகும். இந்நால் சிதறிக்கிடந்த தமிழகத்தை இணையச் செய்து, குடிமகள் ஒருத்தியைக் காப்பியத் தலைவியாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட பெருமைக்குரியது. சிலப்பதிகாரம் தோன்றிய பின் சிலம்பின் கதை மக்களின்

மனப்பாங்கிற் கேற்பக் கோவலன் கதையாகவும், கண்ணகை கதையாகவும் கண்ணகை புராணமாகவும், சிலம்பு கூறலாகவும் கண்ணகை வழக்குரையாகவும் பல கிராமிய நாட்டார் வடிவங்களைப் பெற்றுள்ளன. பாரதியார் கூட திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம் என்னும் மூன்று நூல்களைக் குறிப்பிட்டு தமிழினத்துக்கு அமரத்தன்மை நல்கும் நூல்கள் இவையெனப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

இச் சிலப் பதிகாரத் தினுள் ஓள் பொதிந்து கிடக்கும் முப்பெருந் தத்துவங்கள் முக்கியமானவை. இவற்றைத் தமிழினம் உணர்ந்து போற்றுமானால் தமிழினம் என்றும் அழியாது நிலைத் திருக்கும் என்பது ஆன்றோர் கருத்து.

- i. அரசியல் பிழைத் தேர்க்கு அறம் கூற்றாகும்.
- ii. உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்
- iii. ஊழ்வினை உரத்து வந்து ஊட்டும் இவையே அம் மூன்றுமாம்.

இம் மூன்றினுள் ஞம் மேலாண்மை பெற்ற ஒன்றாக விளங்குவது ஊழ்வினை உரத்து வந்து ஊட்டும் என்னும் உண்மையாகும். தனது அரசியலைத் துறந்து துறவியாகி விதிக்கு விதி செய்த பேராற்றல் படைத்த இளங்கோவடிகள், பாண்டியன் அரசியல் பிழைத்தமைக்கு ஊழே காரணம் என்றும் உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவதற்கும் ஊழே காரணம் என்றும் கனமக் கோட்பாட்டினை துணைகொண்டு விளக்கியுள்ளார். கோவலனை இழந்த பின் கண்ணகை இது என் தலைவிதி என்று வாளா இருக்கவில்லை.

பாய்திரை வேலிப் படுபொருள் நீ அறிதி காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ என் கணவன்?

என வினாவி விதிக்கு விதி செய்தாள். எனவே, பண்டை விளைவாகி வந்த வினை பாண்டியனையும் கோவலனையுமா? அழித்தது. இவ்விடத்தில் இக்கதையோடு தொடர்புடைய முற்கதை பற்றி அறிந்திருப்பதே இதனை மேலும் விளங்கிக் கொள்ள உதவும். இக்கட்டுரையின் நோக்கமும் அதுவே.

மதுரைப் பெரும் பகுதியை மதிகுல பாண்டியராஜன் என்ற அரசன் ஆண்டு வருகின்றான். தனக்கு பிள்ளைப் பேறு கிடைக்கப் பெறாமையினால் தன் குலதெய்வமான காளிதேவியை வேண்டுகிறான். காளியை வணங்கியும் கூட தனக்கு பிள்ளைப் பேறு கிடைக்கப் பெறாமையினால் குழுஞ்சிறான். எனவே அக் கோவிலின் கதவினை அடைத்து இனிமேல் எவரும் காளிக்கு விளக்கேற்றக்கூடாது என ஊர் மக்களுக்கு ஆணையிடுகின்றான். மணியரசன் என்பானின் இளைய மகன் ஒருவன் அங்கு என்னைய வாணிகம் செய்து வருகின்றான். அரசனின் ஆணை பற்றி அறியாத அவன் என்னைய முழுவதும் விற்கப்பட்டதால் கோயிலைச் சுற்றி விளக்கேற்றுகின்றான். இதனைக் கேள்வியற்ற அரசன் மிகக் கோபங் கொண்டு அக்காளி கோயிலிலேயே வைத்து அவனைக் கொல்லுமாறு ஆணையிடுகின்றான். காளி முன்றலில் அவன் தலை வெட்டப்படுகின்றது. இச் செய்தியினைக் கேள்வியற்ற வணிகனின் மனைவி, காளி கோயிலின் முன்றலில் புலம்புகின்றான். “காளி அவள் முன்பு தோன்றி

பாண்டியனின் பழவினையில் அநர்த்தம் நேர்ந்ததை எடுத்துக்கூறி அவளைத் தேற்றினாள். காவிரிப்பும் பட்டணத்தில் மாநாயகனிடம் உன் கணவன் பிறந்து கோவலன் என்ற பெயர் பெறுவான். நீ திருக்கடையூர்ப் பட்டணத்தில் வசந்தமாலை என்ற தேவடியாள் வயிற்றில் மாதவி என்ற பெயரில் பிறப்பாய். பாண்டியனின் மனைவி கோவிலங்கியின் வயிற்றில் கண்ணகையாய் நான் பிறப்பேன். பிறந்து கோவலனை மனப்பேன். ஆனால் அவளை நீ கவர்ந்து பொருளைக் கவருவாய். சிலம் பைக் கொடுத்து அவனுடன் பாண்டிய நாட்டிற்கு வருவேன். கோவலன் கொல்லப்படுவான். நான் பாண்டியனைக் கொன்று ஊரையழிப்பேன்” என்று காளி அவ் வணிக மாதிடம் கூறுகின்றாள். இதன் தொடர்ச்சியினை அடுத்த பிறப்பிலே நாம் நோக்கும் போது வணிகனும் அவன் மனைவியும், கோவலனும் மாதவியுமாகப் பிறக்கின்றார்கள். காளி பாண்டியனின் மனைவிக்கு பெண் குழந்தையாகப் பிறக்கின்றது. பிறக்கும் போதே மார்பில் மாலை, காலில் சிலம்பு, இடது கையில் செப்பு இவற்றுடன் அக்குழந்தை பிறக்கிறது. உடனே பாண்டியன் சோதிடர்களையழைத்து சோதிடம் கேட்கின்றான். அவர்களும்

காலில் சிலம்பும் கையில் செப்போடுதனும் நீர்யதிக்கவே நேந்தது கேடுடன் கொடிசுத்திவந்தால் குலமுந் தங்காது முடியிதன் மேல் உனக்கு என்றுமிலங்காது மாலையிருக்குது மதுரைக் கடுக்காது பாலை நிலத்தைப் போல் ஆகும் விடுக்காது.

என்று கூறினார். அக்குழந்தையை பேழையொன்றில் வைத்து ஆற்றில் விடுமாறும் கூற பாண்டியனும் மிகவும் வருத்தத்துடன் அவ்வாறே செய்தான்.

புகார்ப் பகுதியில் மாநாயகன் மாசாத்துவன் என்னும் வணிகர் இருவர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் இருவரும் உறவினர்கள். கப்பல் வணிகம் புரியும் அவர்கள் துறையருகே வருகின்றனர். ஆற் ஞோரம் ஒதுங்கிய பேழையைக் காண்கின்றனர். மாசாத்துவன் பேழையுள் இருப்பதையும் கோவலனின் தந்தையாகிய மாநாயகன் பேழையையும் எடுத்துக் கொள்ள இணைந்து பேழையைத் திறக்கின்றனர். பேழைக்குள் இருந்த பெண் குழந்தையை எடுத்து கண்ணகை என்று பெயரிட்டு வளர்த்தான்.

இவ்வாறு பின்னர் வளர்ச்சி பெறும் காவியமானது ஊழ் வினையின் வலிமையினையே வலியுறுத்திச் செல்கின்றது. இங்கு பாண்டியனுக்கு அறம் கூற்றாக வரும்பொழுதும் ஊழ்வினை உரத்து வந்து உட்டும்போது பல துணைக்காரணங்களும் பல துணைவினைகளும் இணைந்தே செயற்படுவதைக் காணலாம். பண்டைவினை பாண்டியனை மட்டுமல்ல கோவலனையும் விட்டுவைக்கவில்லை. பாண்டியனின் கோவலன் ஆகிய இருவருக்குமே வினைவிளையும் காலம் கூடிவிட்டது. எனவே பாண்டியன் கோவலனைக் கொன்று தானுமிறந்தான்.

நெடுஞ் செழியன் நீதி தவறியதால் பாதிக்கப்பட்ட கண்ணகையே “தென்னவன் தீதிலன்தெவர்கோன்” எனப் போற்றுகின்றாள். மதுரை மாநகரும் ஏரியுண்ட போது அங்கே வந்து தோன்றிய முதராபதித் தெய்வம் கண்ணகையின் முன்னிலையில் செல்ல அஞ்சி அவள் பின்னே தோன்றி,

“தோழி நீ ஈதொன்று கேட்ட என் கோமகற்கு ஊழ்வினை வந்தக்கடை மாதராய் ஈதொன்று கேள் உன்கணவற்குத் தீதூர் வந்த வினை”
என்று பாண்டியனுக்கும் கோவலனுக்கும்

அவரவர் பழவினையே கூற்றாயினது என மதுராபதி கூறியது.

எனவே கோவலன் கண்ணகை ஆகியோரின் அவல வாழ்வுக்கு ஊழ்வினை தான் மூல காரணம் என்பதை அடிகளார். வற்புறுத்துகின்றார். ஊழ்வினைக் கோட்பாடு தமிழ் வாழ்வின் அனுபவத்தாலும் இந்து சமய, சைவ சமய கோட்பாடுகளாலும் பண்டைக் காலம் தொடங்கி வற்புறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அதீத விதி நம்பிக்கை தமிழினத்தின் தன் முயற்சியைச் செயலறச் செய்தது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை எனவே எல்லாம் ஊழ் எனத் தன் முயற்சி அறவேண் டும் என்பது கருத்தல்ல. வகுத்தான் வகுத்தபடிதான் நடக்கிறது. மனித உணர்வினால் உணர்த்து அறிவினால் ஆய்ந்தும் இலக்கியத்தைக் கற்கலாம். ஆனால் அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்ட ஊழின் செயலை எதனாலும் உணரமுடியாது. மெய்ஞானத்தின் மூலமே அதனை உணரலாம். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் மாத்திரமல்ல. அவன் குலமும் நீதி தவறா நெறிமுறையில் இட்ட வாழ்க்கையுடையவராயினும் ஏற்பட்ட சிறு தவறும் வினையாகி விளையும் காலத்தில் விதியாயிற்று.

மேலும்,

“ஆடித்திங்கள் பேரிருப்பக்கத்து அழல்சேர் குட்டத்து அட்டமிஞான்று வெள்ளின வரத்து ஒள்ளெரி உண்ண உரசால் மதுரையொடு அரைச

கேட்டுமேனும் உரையுமன்டே” என்ற மதுராபதி தெய்வத்தின் கூற்றினாடாக, மதுரையும் அரசும் அழிவுதற்கான அறப்பிழை எப்பவோ முடிந்து காரியமாகி விட்டது.

எனவே இவ்வழிவிற்கு கண்ணகை எவ்விதத்திலும் பொறுப்பாகாள். கண்ணகையின் கூற்றாக வரும்

மட்டார் குழலார் பதிப்பிறந்தேன். பட்டாங்கு யானுமோர் பத்தினியே யாமாகில் ஓட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன் மதுரையையும் என்பதும்

“கள்வனோ அல்லன், கருங்கயற்கண் மாதராய் ஒள்ளெரி உண்ணும் இவ்வூர்” எனக் காய்கதிர்ச் செல்வன் குரல் கொடுத்ததும் அறக்கடவுளின் கூற்றேயன்றி வேறில்லை.

எனவே மேற்கூறியவற்றை தொகுத்து நோக்கின் முப்பெருந் தத்துவங்களை தன்னகத்தே கொண்ட சிலப்பதிகாரமானது ஊழ்வினையினையும் அதன் மேலாண்மையினையும் எடுத்துக் காட்டுவதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதனை நோக்கலாம்.

ஊழ்வினை உரத்து வந்தாட்டும் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்தால் மக்கள் தவறுசெய்ய அஞ்சவர் வாழ்க்கையும் நேர்த்தியாகும்.

கலாந்தி. சி. சீவந்தீர்த்தானந்தா PhD
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
கிழக்கு மாகாண கல்வித் தினைக்களம்
திருகோணமலை.

இராஜ கோபுரம்

ஒரு சமூகவியல் கண்ணோட்டம்

கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது ஆன்றோர் பழமொழி கோயில்கள் இறைவன் இருப்பிடமாகக் கருதப்பட்டு ஆன்மாக்கள் லயப்படும் இடமாக ஊர்கள் தோறும் பேணப்படுகின்றன. ஆலயம் ஒன்றின் அமைப்பு மனிதன் படுத்திருப்பதைப் போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது: மனித உடலில் தலைபோன்று கர்பக்கிருகமும் கால்போன்று கோபுரமும் அமைந்துள்ளது. இவ் வகையில் ஆலய அமைப்பானது மனித தத்துவத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. ஆலயத்தைப் புனிதப்படுத்துவது என்பது மனிதனைப் புனிதப்படுத்த வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

மனிதன் புறத்துாய்மையினாலும் அகத்துாய்மையினாலும் புனிதப்படுத்தப் படுகின்றான். புறத்துாய்மை நீராலும் அகத்துாய்மை வாய்மையாலும் பேணப்படும் ஆலயத்துள் இறைவன் அமைந்துள்ளான் என்பது மனிதனுள் இறைவன் அமர்ந்துள்ளான் என்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளது. ஆலயத்துள் அமர்ந்துள்ள இறைவனை நாடி வரும் அடியவர்களுக்கு குருவினால் ஓளியினால் காட்டப்படுகின்றது. அதே போன்று மனிதனும் தமக்குள் அமைந்துள்ள இறைசக்தியை குரு உபதேசத்தினால் அமைந்துள்ள இறைசக்தியை குரு உபதேசத்தினால் அகக்கண் ஓளி கொண்டு காணவேண்டும் என்ற உண்மை ஆலய வழிப்பாட்டின் மூலம் உணர்த்தப்படுகின்றது.

இவ் வகையில் மனிதனை மாண்புறச் செய்யும் ஆலய வழிபாடு நடைபெறாத போது ஊர் அடவிகாடாக அமைந்து விடும் காட்டினில் மிருகங்களே வாழ்க்கை நடத்தும் எனவே ஆற்றிவு பெற்ற மனிதன் காட்டினில் மிருக வாழ்வு வாழாமல் ஊர்களிலே மனித வாழ்வு வாழ வழியமைப்பது ஆலயங்களே ஆகும்.

ஆலயங்களில் எழுப்பப்படும் மனியோசை ஊர்மக்களின் உள்ளத்தில் தெய்வீக உணர்வை தட்டியெழுப்புகின்றது. மனியோசை கேட்கும் போது இறைசிந்தனை ஏற்படுகின்றது. தீய எண்ணங்கள் பறந்தோடுகின்றது. நல்ல எண்ணங்கள் நிலை பெற்று நிற்கின்றன. இவ் வகையில் ஊர்மக்களின் உள்ளங்களில் தீய எண்ணங்கள் அடங்கி நல்ல எண்ணங்களும் தெய்வீக சிந்தனைகளையும் சாந்தியையும் கொடுக்கின்றது.

இவ்வாறு மனியோசையினால் ஊர்மக்களின் உள்ளங்களில் மன அமைதி ஏற்படுவது போல ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள இராஜகோபுரமும் மக்கள் மனங்களில் தெய்வீக உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆலயங்களில் இராஜகோபுரம் உயர்ந்து காட்சியளிப்பதனால் ஊர்மக்கள் எல்லோரும் கானும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். கோபுரத்திசனம் கோடி தரிசனம் என்பதற்கிணங்க கோபுரத்தை கானும் போது அவர்களை அறியாமலே தெய்வீக உணர்வு ஏற்படுகின்றது வீட்டில் ஆரம்பிக்கும் நற்காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் அக்கோபுரத்தை தரிசித்தே ஆரம்பிக்கின்றனர்.

கன்னோதை அம்மன் ஒந்தை புளருத்துயரவு ருபுவினர்

இருப்பவர்கள் : இடமிருந்து - திரு. சா. கங்காதூரன் (தாமகர்த்தா), திரு. இ. வெல்நாயகம் (தாமகர்த்தா), திரு. க. கலைசூழுத்தி (தாமகர்த்தா) நிற்பவர்கள் : இடமிருந்து - திரு. சி. அமிர்தநாதன், திரு. அ. அமிர்தநாதன், திரு. சி. சிவகுமார், திரு. க. சண்முகம்பிள்ளை, திரு. கோ. திருநாகரன் திரு. சி. தங்கவட்டவேல், திரு. இ. பாக்கியநாதன், திரு. சி. நமசிலவாயம்.

வீட்டில் இருந்தவாயே கோடி தரிசனம் கண்டு கோபுர புண்ணியத்தை சேமித்துக் கொள்கின்றனர். கோபுரத்தின் காட்சி மக்கள் மனதில் தெய்வீக உணர்வையும் வாய்மையான வாழ்க்கையையும் ஏற்படுத்துவதால் ஆலயங்கள் ஊர்மக்களுக்கு மன அமைதியையும் சாந்தியையும் கொடுக்கின்றது.

இராஜ கோபுரத்தின் அருகில் வந்து அதன் அமைப்பைக் கவனித்துப் பார்த்தால் சில அதிசயங்கள் தோன்றும் கணக்கற்ற வடிவங்கள் அதன் கண் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன அவைகளுள் மானிடவடிவங்களை ஏராளமாக்காணலாம் அவர்களுடைய விதவிதமான வாழ்க்கை முறைகளும் அங்கு வடிவங்களில் விளங்கப்பெற்றிருக்கும். தேவர் களும் வேண்டியவாறு அதில் இடம் பெறுகின்றனர். தேவர்களின் செயல்களும், ராஜகோபுரத்தில் விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. விலங்குகளும் பறவைகளும் ஏனைய சிற்றுயிர்களும் அதில் இடம் பெறுகின்றன பிரபஞ்ச அமைப்பில் இவையாவுக்கும் இடமுண்டு என்பது கோட்பாடு சிற்றுயிர்கள், பேருயிர்கள், விலங்கு இனம், மக்கள் இனம், தேவர் கூட்டம் ஆகிய எல்லோரும் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கிறார்கள் அண்டத்தினுள் இன்னதுதான் இருக்கின்றது இன்னது இல்லை என்று பாருபடுத்த முடியாது. எல்லாப்படித்தரங்களிலும் உள்ள அனைத்தும் அங்கு இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பெற்றிருக்கி ஆகாட்பாட்டை இராஜகோபுரம் உருவப்படுத்தி விளக்குகின்றது.

இராஜ கோபுரத்தில் அகுசியான சில வடிவங்களும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். நாகரீகமான பண்புக்கு அவைகள் அறிகுறிகள் ஆகா மனத்தக்கதுமேலான

கருத்துக்களை ஊட்டுவதற்கும் அவைகள் உதவிபுரிய மாட்டாது. கீழான எண்ணங்களை தோற்றுவிப்பதற்கே அவை துணைபுரியும் ஆலய வழிபாட்டுக்குப் பொருந்தாத இத்தகைய பதுமைகளை ஆலயத்தின் கண் அமைப்பானேன் என்கின்ற ஆட்ஷேபம் பலரிடமிருந்து வருவதுண்டு அப்படி அஷேபங்கள் வந்தாலும் அத்தகைய வடிவங்கள் சிலவற்றை அமைத்தே ஆகவேண்டுமென்பது சிற்பிகள் சொல்லுவார்கள். ஆகமவிதி அப்படி இருக்கின்றதென்றும் அவர்கள் இயம்புவார்கள் அதற்குத் தக்ககாரணமும் உண்டு. இயற்கையின் நடைமுறையின் புறச் சின்னாக பெரிய கோபுரம் அமைந்திருக்கின்றதென்றால் இயற்கையில் உள்ளவைகளை யெல்லாம் அதன் மூலம் விளக்கியாக வேண்டும். நாகரிகம் அநாகரிகம் ஆகிய இரண்டும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. நம்முடைய உடல் அமைப்பையே ஆராந்து பார்த்தால் இக்கூற்று நன்கு விளங்கும் நம் உடல் அமைப்பில் விளம்பரப்படுத்தக்கூடிய பாங்கிலுள்ள அவயங்கள் உண்டு மறைத்து வைக்க வேண்டிய பகுதிகளும் அதில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அதைக்குறித்து நாம் வருந்துவதில்லை வெட்கப்படுவதுமில்லை அதுதான் உடல் அமைப்பு என்று உள்ளத்தை உள்ளவாறு அங்கீர்த்துக் கொள்கின்றோம் அதேவிதத்தில் இயற்கையில் நலம் கேடு ஆகிய. எல்லாம் இருக்கின்றன என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கே இந்தக் கோபுரம் அமைந்துள்ளது. வாழ்க்கையில் நம்முடைய குறிக் கோள் என்ன என்பதையும் இது விளக்குகின்றது.

இராஜகோபுரத்தின் வாயில்கள் பொதுவாக ஒற்றைப்படை எண்ணில்

அமைந்திருக்கும் மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று இங்ஙனம் அதில் அமைந்துள்ள வாயில்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகப் பெருகிக் கொண்டே போகும் அத்தகைய வாயில்கள் தத்துவத்துக்கு விளக்கமாக அமைந்துள்ளன மூன்று வாயில்கள் உள்ளவிடத்து ஜாக்கிரத சொர் ப்பன், சுஷாப்தி என்றும் மூன்று அவஸ்தைகளையும் குறிக்கின்றன. ஐந்து வாயில்கள் உள்ளவிடத்து ஜம்பொறிகளை அவை குறிக்கின்றன. ஏழு வாயில்கள் உள்ளவிடத்த மனம், புத்தி என்னும் இன்னும் இரண்டு தத்துவங்கள் சேர்க்கப்பெறுகின்றன. ஒன்பது உள்ள விடத்து சித்தம் அகங்காரம் என்னும் இரண்டுத்ததுவங்கள் சேருகின்றன. இங்ஙனம் நம்முடைய அமைப்பில் உள்ள வெவ்வேறு தத்துவங்களுக்கு கோபுரவாயில்கள் சின்னங்களாக அமைந்திருக்கின்றன.

இத்தனை வாயில்களுள் கோயிலினுள்ளே செல்லுவதற்கு தரை மட்டத் திலுள்ள ஒரு வாயில்தான் உதவுகிறது. ஏனையவைகள் ஆங்கு

அமைக்கப்பெற்றிருந்தும் ஆலயத்தினுள் செல்வதற்குப் பயன்படுவதில்லை இதன் மூலம் ஒரு கருத்து நமக்குப் புகட்டப்படுகின்றது. புறக்காரணங்களும் அகக்காரணங்களும் பல நம்மிடத்து இருக்கின்றன எனினும் கடவுள் நாட்டம்கொள்ளும் போது மனது என்னும் ஒரு காரணம் தான் நமக்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றது. ஏனைய காரணங்களை எல்லாம் இருக்கின்றபடி வைத்துவிட்டு மனம் இறைவனை நாடி உள்முகமாகப் போக வேண்டும் மென்பது கோட்பாடு. பஞ்சேந்திரியங்களைக் கொண்டு மனம் புத்தி முதலானவைகளைக் கொண்டு புற உலகை அறிகிற செயலை அப்படியே நிறுத்தி வைத்துவிட்டு மனதைத் துணையாகக் கொண்டு பரம்பொருளிடத்து உள்முகமாகப் பயணம் போக வேண்டும் என்னும் கோட்பாட்டை இராஜகோபுர வாயினுள் பண்ணும் பிரவேசம் விளக்கிக் காட்டுகிறது. இவ்வாறான தத்துவங்களை உணர்வதுடன் எதிர்கால சந்ததிகள் உணர்ந்து செயற்பட வாய்ப்பாக அமையும்.

உசாத்துணை:

மூலய வழிபாடு, சுவாமி சித்பவானந்தர்.

யாழ் நூலுக்கு வித்திட்ட கண்ணகை

மூக்கம் : விபுல இளவல் தீருமதி. அருந்தவொன் சச்சுமார் BA.Dip.in.Edu (merit)

ஆசிரியை, குழுவிபுலானந்த மத்திய கல்லூரி, காரைதீவு.

இனமொன்று உருவாகி நீடித்து நிலைத்து வாழ்வதற்கும் அந்த இனம் அழிந்து போவதற்கும் அவர்கள் பேசும் மொழியும் கலாசாரமுமே காரணமாகும். இதனை அடிப்படையாக வைத்து தமிழ் மக்களுக்காக இயல், இசை, நாடகம், ஆகிய முத்தமிழில் முழுமூச்சுடன் பணிபுரிந்து தமிழ் மொழி பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் அழியாமலிருக்க, தனிமனிதனாக சாதனை படைத்து இறவாவரம் பெற்றவர் காரைதீவு மண்ணில் பிறந்த சவாமி விபுலாநந்தர் ஆவர்.

கிழக்கிலங்கையின் புகழ் பூத்த தொன்மை மிகுந்த சைவத்தமிழ் கிராமமான காரைதீவில் கி.பி.2ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் சேரநாட்டு இளவரசி தேவந்தி

“மழை பொழிய வளஞ்சுரக்க மக்களிருந்

துயரகல மயக்க நீங்கப்

பழைய நெறி முறைப்படியே யாலயத்திற்

பூசைகள் பண்போடோங்க

வளர்முறையாக சேனாத்ராயர் குடி

மனமகிழ்ந்து வாழ்வையெய்தக்

கழனிபொல காரைநகரக் கண்ணகையர்

பதவியணையைக் கருத்துள் வைப்போம்”

என்று காரைநகர் முத்தமிழ் வித்தகர் சவாமி விபுலாநந்த அடிகள் கண்ணகையைப் பற்றிப் பாடியுள்ளதிலிருந்து கண்ணகை மீது அவருக்குள்ள அதீத ஈடுபாட்டை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பண்டைத்தமிழர் பண்பாட்டில் சிறப்புற்று விளங்கிய இசைத்தமிழின் மாண்புகள் நன்கு அறியப்பாடாதிருந்த ஒரு நிலையில் இசைத்தமிழ் ஆய்வில் பத்தாண்டு காலம் முயன்று ஆராய்ந்து

அம்மையாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுதான் கற்புக்கரசியான கண்ணகை அம்பாளுடைய ஆலயம்.

கடலும் களனியும் சூழ்ந்து கற்றோரும் மற்றோரும் வாழுகின்ற காரைதீவு, கல்முனை நகரத்தில் இருந்து தெற்காக மூன்று மைல் தூரத்தில் உள்ளது. பலரும் கண்டு பரவசமடையும் வண்ணம் இங்கு கண்ணகை அம்மன் கோயில் காட்சியளிக்கின்றது. இவ்வாலயத்திற்கு வருகின்ற பக்தர்கள் மனம் பரிசுத்தமடைந்து பலதரம் வலம் வந்து மெய்சிலிர்க்க விழுந்து வணங்கி மன ஆறுதலுடன் வீடு செல்வதைக் காண முடிகின்றது.

யாழ் நூலைப்படைத்து பழந்தமிழிசை வடிவத்திற்கு விளக்கம் தந்தது பெருமை சவாமி விபுலாநந்தரைச் சாரும்.

சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திலேயே இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் பற்றிய பல நூல்கள் அழிந்து விட்டன. அவர்

காலத்திலிருந்து இசை நுணுக்கம் போன்ற இசை நூல்களும் பிற்காலத்தில் அழிந்து போய் விட்டது.இவ்வாறான நிலையில் பண்டைத் தமிழரின் இசைத்தமிழ் நடபங்களையும் சிலம்பு கூறும் இசை நுணுக்கங்களையும் எவ்வாறு அறிந்து கொள்வது என்ற பெருங்கவலை தமிழிசைவாணிடம் உண்டாயிற்று. 1892இல் சிலப்பதிகாரம் பதிப்பிக்கப்பட்ட போது இசைத் தமிழை ஆராய்வதற்கென ஓர் இசைத்துறை விஞ்ஞானி கிழக்கிலங்கையின் காரைதீவிலே தோன்றியது கடவுள் சித்தமாகும்.

கிழக்கிலங்கை இசைவளம் மலிந்த பகுதியாகும். அடிகளார் பிறந்த காரைதீவிலுள்ள கண்ணகை அம்மன் கோயிலில் வைகாசித் திங்கள் தோறும் நடைபெறும் சடங்குகளில் பாடப்படும் கண்ணகை வழக்குரைப் பாடலில் அடிகளாருக்கு இருந்த அளவு கடந்த ஈடுபாடும் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சியில் அவர் தீவிரமாக முனைவதற்கு முக்கியமான காரணமாயிற்று. அடிகளாருடைய கருத்துப்படி சிலப்பதிகார ஆய்வின் விளைவே யாழ்நூல் (யாழ்நூல் பக்கம்:29) எனவே தான் யாழ் நாலுக்கு வித்திட்டவள் கண்ணகை என்ற கூற்று மிகப்பொருத்தமானது என்பது எனது கருத்து.பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே ஆர் வம் காட்டிய சுவாமி விபுலாநந்தருக்கு சிலப்பதிகாரத்தில் அதீத ஈடுபாடு ஏற்பட்டமை பற்றி அவரே பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“ஆழநாட்டின் குணபாலிலே, என் முன்னோருக்கு உறைவிடமாகிய காரேறு தீவிலே, கடல் குழ் இலங்கைக் கயவாகு மன்னன் வழிவந்த மன்னர்களாலே நிறுவப்பட்ட பழைமையான கண்ணகையார் கோயில் ஒன்றுள்ளது. அதன் வழியாகவும் சிலப்பதிகாரத்தின் மீதுள்ள ஆர் வம்

பெருகிற்று.....”

அங்கே வழக்கிலுள்ள நாட்டார் இசைப்பாடல்களும், உடுக்குச் சிந்துகாவியம் முதலான வழிபாட்டுப்பாடல்களும் மட்டக்களப்பு வாவியிலே அடியார்கள் கேட்டு மகிழ்ந்த இசையும் அடிகளாரை இசைத்தமிழ் ஆய்வில் ஈடுபடச்செய்தன.

இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமரபு முதலிய இசை இலக்கண நூல்கள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் பலராலும் பயிலப் பெற்றன. சிகண்டி முனிவரால் இயற்றப்பட்டு கால ஒட்டத்தில் அழிந்து போன ‘இசைநுணுக்கம்’ என்ற நூலிலிருந்து அடியார்க்கு நல்லர் சிலப்பதிகார உரையிற் பயன்படுத்திய சில நூற்பாக்கள் யாழ் நாலின் பிற்சேர்க்கையில் (பக்கம் 38-57) தூரப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தின் கானல் வரிப்பாட்டும், அரங்கேற்றுக் கதையும், பழந்தமிழிசை இலக்கணங்களுக்கு விளக்கமாக அமைகின்றன. இதன் மூலம் பழைய இசை, இலக்கண நூல்கள் பற்றிய செய்திகள் அழியாநிலை பெற்றன. இவையாவற்றையும் யாழ்நூல் விபரிக்கின்றது. சிலப்பதிகாரம் கண்ணகையை தலைவியாகக் கொண்ட காப்பியமாதலால் யாழ்நூலுக்கு வித்திட்டவளும் கற்புக்கரசி கண்ணகையே என்பதில் எள்ளளவும் ஜயமில்லை.

சங்கத் தொகை நூல்கள், சிலப்பதிகார மூலம், சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாருரை சீவக சிந்தாமணி, பெருங்கதை, பல்வகை நிகண்டுகள் முதலான இலக்கிய, இலக்கண நூல்களின் துணையுடன் யாழ் களின் வகைகளையும் அவற்றின் அமைப்புக்களையும் யாழ்நூல் ஆராய்ந்து விளக்குகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில்

யாழாசிரியரின்

இலக்கணம் கூறப்படுவதோடு
“நீடிக்கிடந்த கேள்விக்கிடக்கையின்
இணை நரம்பு உடையன அணைவறக்
கொண்டாங்கு
யாழ் மேற்பாவை இடமுறை மெலி”
என யாழ் இசைக்கும் நுட்பமும்
விளக்கப்படுகின்றது.

பண்டையத்தமிழ் மக்களிடையே
வழங்கிய யாழ் வகைகளுள் பேரியாழ்
சிறப்பானது என்பதைச் சங்க இலக்கியம்
எடுத்தியம்புகின்றது. இதனை 27
நரம்புகளுடைய “பேரியாழ்” என்றும்
“பெருங்கலம்” என்றும் அடியார்க்கு நல்லார்
சிலப்பதிகார உரையில் குறிப்பிடுவர். அதன்
கோட்டினதாவு 12 சாணும், வணர்
அளவுசாணும், பத்தர் அளவு 12 சாணும்,
இப்பெற்றிக்கேற்ற ஆணிகளும் திலவும்,
உத்தியும் பெற்று ஆயிரங்கோள் தொடுத்திய
வல்லது என்றும் கூறி இத்தரு பேரியாழ்
இறந்தது எனவும் முடித்தார். அவர் இதனை
அடிப்படையாக் கொண்டே விபுலாநந்த
அடிகளார் யாழ்நூலை யாத்துள்ளார்.

வரலாற்று நோக்கில் சங்க
இலக்கியங்களிலும், சிலப்பதிகார
வரிப்பாடல்களிலும் பயின்று வந்த பல வகைப்
பண்ணிசைகளை சுவாமி விபுலாநந்தர்
ஆராய்ந்துள்ளார். பரிபாடற்காலம்,
சிலப்பதிகாரகாலம், தேவாரகாலம், பெரிய
புராணகாலம், பரிமேலழகர் உரை செய்த
காலம் ஆகிய காலகட்டங்களில் தமிழில்
வழங்கி வந்த பண்வரன் முறை அடிகளாரால்
“பண்ணியலில்” விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்பட்ட எல்லா இனங்களும்
தத்தமக்குரிய இசை மரபுகளைக்
கொண்டுள்ளன. பழைமைச் சிறப்பு மிகக்

தமிழினத்தின் இசைமரபு
மிகத் தொன்மையானது இசை என்னும்
ஆலமரம் தொல்காப்பியத்தில் வேரூன்றி,
சங்க இலக்கிய காலத்தில் முளைவிட்டு,
சிலப்பதிகார காலத்தில் நல்ல பெரிய
அடிமரமாகி தேவாரம் திவ்ய பிரபந்தங்களின்
பாசுரக்காலங்களில் கிளையாகி, கீர்த்தனைக்
காலத்தில் பூத்துக்காய்த்துக் கனிந்து
நிற்கிறது. தமிழ்இசையின் வரலாற்றில்
பண்டைய சங்க இலக்கிய காலம் பல
நாற்றாண்டுப் பரப்படைய இலக்கியச்
சான்றுகள் நிறைந்த காலமாகும். அதுவே
நாளைக்கு வழியும் ஒளியும் காட்டும்
காலமாகும். இதற்கு கலங்கரை விளக்கமாக
விளங்குவது விபுலாநந்த அடிகளின் யாழ்நூல்.
அந்த யாழ்நூலுக்கு வித்திட்டவள்
அடிகளாரின் உள்ளக்கமலத்தை
உறைவிடமாகக் கொண்ட கண்ணகையே
என்பது தெளிந்த உண்மை.

- உசாத்துணை நூல்கள்.
01. மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் இந்துப் பண்பாடு, 2ம் உலக இந்து மாநாடு மட்டக்களப்பு பிரதேசக் கிளை, 2003
 02. ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம், காரைதீவு, ஜி. கே. சாம்பசிவம் ச.ந். கலைக்கோட்டம், காரைதீவு - 04.
 03. விபுலம் - சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவு விழாச் சிறப்புமலர், சுவாமி விபுலாநந்தர் மன்றம், கண்டா (19 ஜூலை 2003)

சிலப்பதிகாரம் - காலமும்

சிலப்பதிகாரம் சங்கமருவிய காலமாகிய கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் படைக்கப்பட்டதாகும். அக்காலம் பாரத தேசத்தின் தென்னாட்டில் சமண, பெளத்த சமயங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலம் பண்டைத் தமிழகத்தின் சேரநாடு சேரன் செங்குட்டுவனின் ஆட்சியில் இருந்த காலம். சேரன் செங்குட்டுவனின் இளவல் சமணம் தழுவிய இளங்கோவடிகளால் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பட்டது. இன்றைய இந்தியாவின் மாநிலங்களில் ஒன்றான கேரள மாநிலமே பண்டைய சேரநாட்டு பகுதியென அறியக்கிடக்கிறது. கேரளமாநிலத்தின் மொழி தமிழிலிருந்து கிளைவிட்ட 'மலையாளம்' ஆகும்.

சிலப்பதிகாரத்தை மிகத் தொன்மையான உயர்ந்த தமிழ் காப்பியமாகத் தமிழர்கள் கருதுவது போலவே மலையாளத்தில் மலையாள மொழியின் அடிப்படை இலக்கியமாக சிலப்பதிகாரத்தை அதன் மலையாள வடிவை மலையாளிகள் கருதுகிறார்கள் மலையாள மொழியின் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் சிலப்பதிகாரத்தை ஆரம்பப்பாடமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சென்னை வாணோலி முன்னாள் இயக்குநர் திரு. ஆர். எம். நாயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மலையாளிகள் சிலப்பதிகாரத்தை ஓர் மலையாளப்படைப்பு என்று என்னுமளவிற்கு சிலப்பதிகாரத்தை அவர்கள் உயர்வாகக் கருதுகிறார்கள்.

மன்னன் சேரன் செங்குட்டுவனும் தமிழ் வல்லோன் மதுரைக் கலவாணிகள்

சாத்தனாரும் மலைவளம் காணச் சென்ற சாலை அங்கு துறவு பூண்டு தங்கியிருந்த இளங்கோவடிகளைச் சந்திக்கிறார்கள். மலை வாழ் மக்கள் தாங்கள் வேங்கை மரமொன்றின் கீழ் பெண் தெய்வம் ஓன்றினைப் பார்த்த நிகழ் வொன்றினை மன்னனிடம் வியந்து விளம்ப அப்பெண் ணின் வரலாற்றினைத் தானறிவேன் எனக் கலவாணிகள் சாத்தனார் விபரித்துக் கூற அக்கதையைக் கேட்டு அத்தினமே இளங்கோவடிகள் எழுதியதே சிலப்பதிகாரம் ஆகும். சிலப்பதிகார அரங்கேற்றம் இவ்வாறுதான் நிகழ்ந்தது.

கேரள மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள திருவஞ்சைக்களம் மகா தேவாலயத்தில் இருந்து கொடுங்கல்லூர் - குருவாயூர் சாலையில் சுமார் பத்து கிலோமீற்றர் தூரத்தில் "மதிலகம்" எனும் ஊர் உள்ளது. இந்த இடத்தில் தான் கலவாணிகள் சாத்தனார் இளங்கோ வடிகளை விளித்து "முடிகெழுவேந்தர் மூவர்க்கும் உரியது / அடிகள் நீரே அருளுக!" என வேண்டிகண்ணகை கதையைக் கூறக் கூற இளங்கோவடிகள் அதனைக்காப்பியம் செய்தார் என அறியக்கிடக்கிறது.

கண்ணகையைக் கேரள மாநில மக்கள் 'பகவதியம்மன்' ஆக வழிபடுகிறார்கள். சேரன் செங்குட்டுவன் காலத்தில் கண்ணகை நினைவாக எழுப்பப்பட்ட ஆலயம் கேரள மாநிலத்தில் திருச்சூர் எனும் இடத்திற்குக் கிழக்கே சுமார் ஐம்பது கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள கொடுங்கல்லூர் எனும் ஊரில் அமைந்துள்ளது. கண்ணகை கதையின்

மாந்றுவடிவங்களாக ‘மரக்களப்பாட்டு’, ‘சிலம்புவணிகம்’, ‘சூதரங்கு’ முதலிய கேரளாவின் நாட்டுப்பாடல்கள் விளங்குகின்றன. தென் கேரளப்பகுதியில் ‘கண்ணகைப்பாட்டு’ நாட்டுப்புறப்பாடலாக உள்ளது. இந்நாட்டுப்பாடல்களையும் கண்ணகை இலக்கியங்களுக்குள் வகைப்படுத்தலாம்.

மேலும், கேரளத்தின் திவனந்தபுரத்தில் உள்ள ஆத்துக்கால பகவதி கோயிலில் நடைபெறுகின்ற பொங்கலிடும் விழாவில் சிலப்பதிகாரக் காட்சிகளை இன்னும் நாடகமாக நடித்துக் காட்டுகிறார்கள். இவ்வாலயத்திலுள்ள மதில் சுவர்களில் சிலப்பதிகார வழக்குரை கதையின் சில காட்சிகள் சிற்பங்களாகப் படைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம் எழுதிய இடமாகக் கருதப்படும் “திருக்குணமதிலகம்” எனும் ஊரே ‘மதிலகம்’ என இன்று அழைக்கப்படுகிறது. இப்பகுதி பின்னாளில் பல சமர்க்களங்களைக் கண்டதால் இளங்கோவடிகள் அமர்ந்து வருகின்றன. காலத்திலே சிலப்பதிகார வழக்கு மற்றும் சுவர்களில் சிலப்பதிகார வழக்குரை கதையின் சில காட்சிகள் சிற்பங்களாகப் படைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

சிலப்பதிகாரம் இயற்றிய ‘விழார்’ உம் மாளிகைகளும் சிதைவுற்று இன்று அப்பகுதி முழுவதும் மண்ணால் மூடப்பட்டுவிட்டது.

மேலும், ஒரு தகவல் கற்புக்கரசியாகப் போற்றப்படும் கண்ணகையின் சிலையொன்று தமிழ்நாடு, மதுரை மாவட்ட எல்லையில் உள்ள சுருளிமலையிலிருந்து ஒரு மைற்கல் தொலைவில் உயர்ந்த மலையொன்றின் மேல் இருப்பதாக அறியப்படுகிறது. இரண்டு கைகளுடன் அமைந்த பெண் உருவமாக அது உள்ளது. பூசிக்கவும் படுகிறது. ஒரு மனிதன் சுமந்து செல்லக்கூடிய கல்லால் அமைந்த சிலையாக அது உள்ளது. பகுப்பாளர்களின் கருத்துப்படி இக்கல் தமிழ்நாட்டில் இல்லாத வகை. எனவே செங்குட்டுவன் அமைப்பித்த கல் இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிறார் கரந்தைப் பேராசிரியரும் ஆய்வாளருமான கோவிந்தரசன் அவர்கள்.

உசாத்துணை நால்
ஓம் சக்தி : செப்டம்பர் 2013 / இதழ் (தமிழ்நாடு - இந்தியா)
செங்கத்திரி - ஆணி 2011 - கண்ணகை இலக்கிய விழா 2011 சிறப்பிதழ் (இலங்கை)

**செங்கத்திரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்
(தலைவர், கண்ணகை கலை இலக்கிய கூடல், மட்டக்களப்பு)**

காரைவி, ஶ्रீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் 2014

அகிலம் காக்கும் காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் கோயில் வரலாறும் கீத்தியும்!!

பேராசிரியர் கிளையதம்பி பாலகந்தரம்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், கன்டா வளாகம், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்.

எங்கள் குல தெய்வம் கண்ணகைத்தாய், எம் மக்களுக்கு உறுதுணையாயிருந்து, அருள் பொழிந்திடும் புன்னிய தலமே காரைதீவுக் கண்ணகை ஆலயமாகும். மருதமும் நெய்தலும் சூழ்ந்த எழில் வளம் மிக்க காரையம்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள கண்ணகை அம்மனின் அருட்பெருமையை முதலில் உள்ளத்தில் இருத்தி, கண்ணகை இலக்கியங்கள் ஊடாக அம்மன் பெருமையைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகிறது. இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்திலே மனையறம் படுத்த காதையில் கண்ணகையை அறிமுகப்படுத்தும் போது,

“போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றும்

தீதிலா வடமீனின் திறமிவள் திறும்” என்றார். தொடர்ந்து கோவலனும் கண்ணகையும் மதுரை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் வேட்டுவ வழிபாட்டிலே தெய்வம் ஏற்ப்பெற்ற சாலினி என்பாள். கண்ணகையின் பெருமையை,

“இவளோ கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி தென்றுமிப் பாவை செய்த தவக்கொழுந்து ஒருமா மணியா உலகிற் கோங்கிய திருமா மணி” - எனப்போற்றிப் பாடுவதும் நோக்கத்தக்கது.

ஆழத்தில் கண்ணகை வழிபாட்டின் தோற்றும், பரவல், கண்ணகை ஆலயங்கள்,

கண்ணகை இலக்கியங்கள், வழிபாட்டுச் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், அவ்வழிபாட்டுடன் இணைந்த சமூக உருவாக்கம், கோயிலும் அதனோடினைந்த பொருள்மியச் செயற்பாடுகள் என்பவற்றை நன்கு அறிந்து கொள்ளுதல் பயனுடையது. சிலப்பதிகாரத்துப் பதிகத்திலே கயவாக வேந்தன் கண்ணகை வழிபாட்டை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்திய செய்தி கிடைக்கிறது கயவாகுவினது ஆட்சிகாலம் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டாகும். இம்மன்னன் கண்ணகை சிலையை, யாழ்ப்பாணம், - மாதகல்துறைக்கு (சம்புத்துறை) அருகேயுள்ள திருவடிநிலை என்ற இடத்தில் இறக்கி, அங்கிருந்து தனது இராச்சியத் தலைநகராகிய அனுராதபுரத்திற்குக் கொண்டுவேந்தான் எனக் கூறுப்படுகிறது. கண்ணகைக்குக் கோயில் அமைப்பதற்கு மலைப்பிரதேசமே உகந்த இடம் என்றென்னி, கண்டியில் கண்ணகை கோயில் அமைத்தான் என்பதை 16ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிங்கள வரலாற்று நாலாகிய “இராஜாவளி” குறிப்பிடுகிறது. இந்நாலிற் கண்ணகை கோயில் பற்றிக்கூறப்படும் செய்திகள் கால மயக்கம் கொண்டவையாகும். எவ்வாறுமையினும், கண்டியில் தலதா மாளிகைக்கு முன்புறமாக அக்கோயில் அமைந்திருப்பது மட்டுமன்றி, பெளத்த மக்கள் கண்ணகைத் தெய்வத்தைப் பத்தினித் தெய்வம் என்ற பெயரால் வழிபடுவதும் நோக்கத்தக்கன. வருடந்தோறும் கண்டிப் பெறவரா நடைபெறும் போது அப்பத்தினி தெய்வம் கோவிலிலிருந்து விக்கிரகங்கள் ஊர்வலமாக

எடுத்துச் செல்லப்படுவது வழக்கமாகும். எனது மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் வி. சீ. கந்தையா அவர்கள் “மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” (1964 - 157) என்ற நூலில் கஜபாகு மன்னனே ஈழத்திற்குக் கண்ணகை வழிபாட்டைக் கொணர்ந்தான் எனக் கூறுவர். ஆனால், ஈழத்து பூர்வீக வரலாறு - கிழக்கிலங்கை சமூகக் கட்டமைப்பு, பண்பாட்டுக் கூறுகள் என்ற அடிப்படையில் ஆராயும் போது, பண்டை நாட்களில் கிழக்கிலங்கையில் குடியேறிய சேரநாட்டு மக்களே தம்முடன் கண்ணகை வழிபாட்டையும் கொண்டு வந்தனர். என்பதே எனது வாதமாகும்.

கண்ணகை வழிபாடு சிலப்பதிகார காலம் முதலாகத் தமிழகத்திலும் மற்றும் கண்ணத்திலும், ஈழத்திலும் இடம் பெற்று வந்திருக்கிறது. சேரன் செங்குட்டுவன் இமையமலையில் கல்லெடுத்து வந்து கண்ணகைக்குச் சிலை வடித்து ஆலயம் அமைத்து கண்ணகைக்குப் பெருவிழா எடுத்த செய்தி சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக்காண்டத்திலே வரந்தருக்கதையில் (வரி 155-164) கூறப்பட்டுள்ளது. அக்காலம் முதலாகக் கண்ணகை வழிபாட்டின் வரலாற்றுக் காலம் நீண்டு செல்கிறது. தமிழகத்திலே கண்ணகை தெய்வமாகப் போற்றப்படும் செய்திகளை பதிற்றுப்பத்திலும், சிலப்பதிகாரத்திலும் காணலாம். சேரன் செங்குட்டுவன் எடுப்பித்த கண்ணகை விழாவுக்கு சோழர், பாண்டியர், குடகர், சொங்கர், மானுவர், ஈழவர் முதலான வேந்தர்கள் சென்றமை அறியப்படுகிறது. எனவே அதனைத் தொடர்ந்து கண்ணகை வழிபாடு தமிழகத்திலும், அதன் வடக்கே அமைந்திருந்த நாடுகளிலும் அப்போது பரவியிருந்தது என்பது உண்மை. கி.பி. 11 ஆம் நாற்றாண்டில் சோழப் பேரரசன் முதலாம் இராஜராஜன் தான் கட்டி எழுப்பிய தஞ்சைப் பெரும் கோயிலுக்கு சிறிது தூரத்திலே

கண்ணகைக்கும் கோயில் அமைத்துள்ளன. பல்லவர் காலத்திலே தமிழகத்தில் வீறுடன் பரவிய பக்தி இயக்கத்தினால் கண்ணகை கோயில்கள் தூர்க்கை அம்மன் கோயில்களாக மாற்றம் பெற்றிருத்தல் இயல்பானதே. கண்ணகைத் தெய்வம் பற்றிய பாடல்கள் நாட்டார் வழக்கியல் மரபில் பேணப்பட்டு வந்துள்ளமையை “கோவலனார் கதை” சான்று படுத்துகின்றது. கற்பைப் போற்றிய சமண சமயமும் கண்ணகை வழிபாட்டிற்குத் துணையாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இளங்கோ சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடுவதற்குப் புறநானூற்றின் ஏழு பாடல்கள் (171 - 177) மூலமாயின போன்றே, இளங்கோவிற்கு முற்பட்ட காலத்து கண்ணகை தொடர்பான நாட்டார் இலக்கியங்களும் நம்பிக்கைகளும் காப்பிய ஆக்கத்திற்குத் துணையாக அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பதற்குச் சிலம் பிலுள்ள நாட்டாரியல் பண்புகள் சான்றாகின்றன.

நான் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் (1973இல்) கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்கான தேடல்களை மேற்கொண்டிருந்தபோது, அங்கு மேற்குக் காற்றாடிமலை உச்சியின் காட்டுப்பரப்பிலுள்ள - குன்னனார் என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள கண்ணகை ஆலயம் பற்றியும், அங்கு நடைபெறும் வழிபாட்டில் பெண்கள் மட்டுமே பங்குபெறுதல் பற்றியும் அறியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அச்செய்தி காரைதீவுக் கண்ணகை கோயில் நடைமுறைகளோடு ஒத்துக் காணப்படுதல் நோக்கத்தக்கது. காரைதீவுக் கோயில் சொத்துப் பேணல், வாரிசு என்பன பெண்வழியாகப் பார்க்கப்படுதல் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. கேரள நாட்டிற்கும், எம்.

ஊர்ப்பகுதிகளுக்கும் பல்வேறு வழிகளில் தொடர்பும் ஒற்றுமையும் காணப்படுதல் பற்றி இக்கட்டுரை ஆசிரியர் தனது நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் எழுதியிருக்கிறார். கேளனாட்டில் கண்ணகை வழிபாட்டில் பெண்களும், அவர்கள் இசைக்கும் குரவையும் சேர்ந்திருக்கக் காணலாம். அது போன்றே காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் கோயில் வழிபாட்டிலும் பெண்கள் குரவையிட்டு பக்தி செலுத்தும் தன்மை ஒப்பிடத் தக்கது.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் பூர்வீக வரலாறு பற்றி மிகவும் பிற்பட்ட கால இலக்கியத் தரவுகளின் அடிப்படையில் பலரும் மனம்போன்போக்கில் நூல்கள் வெளியிட்டு, மட்டக்களப்பின் பூர்வீக வரலாற்றை மழுங்க அடித்துள்ளமையை “மட்டக்களப்பு வரலாறு - பூர்வீகக் குடிகளும் குமாரதெய்வ வழிபாடும், பண்பாட்டு வரலாற்றின் அடிப்படையில் ஓர் உசாவல்” என்ற நூலில் ஏ.விஜயரெட்னம் நன்கு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம் என்று நூலில் வெல்லவூர்க் கோபால் கூறும் கிழக்கிலங்கைத் தமிழரின் பூர்வீகம் பற்றிய கருத்துக்களும் நோக்கத்தக்கவை. ‘ஒரு நாட்டின் அல்லது இனத்தின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு புதைபொருட்சான்றுகள், இலக்கியம், கல்வெட்டு, செப்பேடு, நாணயங்கள், கட்டிடங்கள், சிற்பங்கள், மற்றும் பிற நாட்டார் குறிப்புக்கள் என்பன ஆதாரங்களாகின்றன. இத்தகைய ஆதாரங்கள் மௌனிக்கும் போது நாட்டார் வழக்கியல் தரவுகள். அவ்வரலாற்றை உய்த்து உணர்வதற்குத் துணையாகின்றன. இந்த அடிப்படையில் ஈழத்தில் கண்ணகை வரலாற்றின்

தொடக்கமும் அதன் பரம்பலும் பற்றிய ஆய்வுக்கு நாட்டார் வழக்கியல் தரவுகள் துணையாகலாம். இக்கட்டுரை ஆசிரியர் ஈழத்து நாட்டார் ஆய்வும் மதிப்பீடும் (1979)தமிழர் திருமண மரபுகள் மட்டக்களப்பு மாநிலம் (2002) என்னும் நூல்களிலே, மட்டக்களப்புப் பூர்வீகக் குடிகள் சேரநாட்டுத் தொடர்புடையவர்கள் என்பதை நன்கு நிறுவியுள்ளார். அத்துடன் சேரநாட்டிலிருந்து கிழக்கிலங்கைக் கரையோரக் கிராமங்களில் புலம் பெயர்ந்த சேரநாட்டுத் தமிழரே கண்ணகை வழிபாட்டைத் தம்முடன் கொண்டு வந்திருக்கலாம். என்ற என் கருத்தை அறிஞர் மேலாய்வு செய்தல் நன்றாகும்.

காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் கோயில் 500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. என்பவர் எழுதுவதும் ஆதாரமற்றது. இலங்கையின் கரையோர மக்களின் வரலாறு மிகப் புராதானமானது. கத்திர்காமம், தில்லைமகரகமை, மாத்தறை முதலிய பல இடங்களில் 1960களுக்கு முன்னர் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட புதைபொருட் சான்றுகள், மற்றும் கிழக்கிலங்கையில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்ட சான்றுகள் அனைத்தும் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் மக்களின் மிகப் புராதன காலத்து வரலாற்றுத் தடயங்களாகும். எனவே காரைதீவுக் கண்ணகை கோயில் வரலாறும், வழிபாடும், கி.பி. 2ம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டது என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டால் இக்கண்ணகை ஆலயத்தின் பழைமையும் புலனாகும்.

இலங்கையிலுள்ள கண்ணகை ஆலயங்கள் பற்றி ‘ஊர் சுற்றுக் காவியம்’, ‘உடுகு சிந்து’ என்பன குறிப்பிடுகின்றன. காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய ‘கண்ணகை

வழக்குரை' நாட்டாரிலக்கிய மரபில் தோன்றிய ஒரு பேரிலக்கியமாகும். அது போன்றே யாழ்ப்பாணம் மந்திகையில் அமைந்துள்ள கண்ணகை ஆலயத்துடன் தொடர்புடையதாக "கோவலனார் கதை என்ற இலக்கியம் வழக்கில் உள்ளது. வடக்கே கந்தரோடையில் அங்கணாமைக்கட்டை எளளளளவ என்ற இடத்தில் அமைந்த கண்ணகை கோயில் பின்னாளில் மனோன்மணித் தெய்வமாகவும் ஆகம வழிபாட்டுத்தலமாகவும் மாற்றப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிலிருந்த கண்ணகை கோயில்கள் ஆறுமுகநாவலரின் செல்வாக்கால் ஆகமநெறிப்பட்ட மனோன்மணி இராஜேஸ்வரி என்ற பெயர்களில் வழங்கப்படலாயின. ஆனால், அத்தகைய மாற்றங்கள் கிழக்கிலங்கையில் ஏற்படாமைக்கு இப்பிரதேச மக்களின் தாய்வழி மரபும், கண்ணகைத் தெய்வத்தின் மீது கொண்டிருந்த ஆழந்த பக்தியும் தளராத ஈடுபாடும் காரணங்களாகும்.

இக்கதையில் சேரமன்னன் சேனாத்ராசனின் மகள் தேவந்தி (விதவை), தனது மகள் சின்னாச்சியாருடன் கதீர்காம யாத்திரை நோக்கி கால்நடையாக வந்து, காரைதீவில் ஓய்வு எடுப்பதற்கு தங்கியிருந்தார் என்றும், இவ்வூர் மக்கள் அவர்களுக்கு ஒர் குடிசை அமைத்துக்கொடுத்தனர் என்றும், அவர்கள் தம் வழிப்பயணத்திற்குக் காவலாக எடுத்து வந்த கண்ணகை சிலையையும் சிலம்பையும் இங்கு நன்கு நிழல் தந்துகொண்டிருந்த வேப்பமரத்தடியில் வைத்து வழிபட்டனர் என்றும் கூறப்படுகிறது. இச்செய்தி ஈழத்தின் பூர்வீகக் குடியேற்ற வரலாற்றுடனும் ஒத்துச் செல்வது நோக்கத்தக்கது.

பட்டிப்பளைப் பகுதியில் ஆடகசவந்தரியின் ஆட்சி நிலவியமையை வரலாற்று ஆவணங்கள் உறுதிப்புடேத் துகின்றன. கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் பட்டிப்பளைப் பகுதியில் அமைந்திருந்த சிங்கபுரத்தோப்பு (சிங்காரத் தோப்பு) என்ற மாளிகையில் அரசு வீற்றிருந்த எதிர்மன்னசிங்கனுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் செய்திகளும், அவ்விடயங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட வரலாற்றுத் தடயங்களும் இக்கண்ணகை கோயில் வரவாற்றுக் காலத்தில் அளவிடுவதற்கு ஆதாரமாகின்றன. அக்காலத்தில் காரைதீவில் கண்ணகை ஆலயம் அமைந்திருந்தமையை எம் ஸுர் நாட்டார் வழக்கிலுள்ள கதைக்கூறுகள் சான்றுபடுத்துகின்றன. காரைதீவுக் கண்ணகை கோயிலுக்குரிய "கண்கண்வெளி" வயற்காணி பற்றிய வாய்மொழிக்கதைகள் எதிர்மன்னசிங்கனின் மனைவியுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. மன்னர் கோயில்கள் அமைத்து அவற்றுக்கு மானியமாக நில புலங்களும் பட்டி மாடுகளும், பொற் காக்களும், மானியமாக வழங்கப்படும். வழக்கம் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வந்துள்ளன. அதுபோன்றே, எதிர்மன்னசிங்கன் பற்றிய கதைகளும் அவ்வகையில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

"எதிர்மன்னசிங்கன் ஆலயம் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து, அருகாமையில் கல்லூம் வெட்டிசட்டு, அவற்றையும் அதற்குவேண்டிய பொருட்களையும் ஏற்றி ஆட்களுடன் வந்து அம்மாள் இருந்த வேப்ப மரத்தடியில் சொறிய காலத்துக்குள் அழகான ஒரு மடாலய தியையும் கட்டி முடிக்கலாயினர். பின் ஒரு சபமுகூர்த்தம் பார்த்துத் தம்மைச்

அடுத்ததாக, கிழக்கிலங்கையில்

சேர்ந்தவர்களோடு வந்து ஊரவர்களையும் அழைத்து, அம்மானை ஆலயத்தில் தாவம்பண்ணி அதற்குரிய காணிகளுக்கு எல்லை வகுப்பதற்குச் சந்திதானத்தின் தெய்வம் பிடித்து ஒருவரை அனுகி கற்களைக் கொடுக்க அவர் ஓடி ஓடி நான்கு மூலைகளுக்கும் 4 கற்களைப் போட்டு வைத்தார். (ஜி.கே. சாம்பசிவம். (2003 :பக 17)

காரைதீவு கண்ணகையம்மன் கோயில் முன்று சந்தானத்தவர்களால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. சேரநாட்டிலிருந்து வருகை தந்த சின்னநாச்சி வழிவந்த மாணிக்கநாச்சி, கதிரநாச்சி, வள்ளிநாச்சி என்ற பெண் பிள்ளைகளின் பரம்பரையினரே இன்று வரை இக்கோயிலைப் பராமரித்து பூசை செய்து வருகிறார்கள் மூன்று பெண்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோயிற் சொந்தக்காரர்களை “வகுத்தனர்”எனப் பிரித்து, கோயில் நிருவாகத்திலும், குடுக்கை கூறும் போதும், மற்றும் கோயில் சடங்குகள், திருவிழாக்கள் முதலியவற்றிலும் இம் மரபைக் கைக்கொள்ளும் வழக்கம் எமது ஆலயத்தினரின் சமூகக் கட்டுமானத்தைச் சிறப்பித்துக் காட்டுவதாகும். மூன்று சந்தானத்தவர்களும், தலைவர்களாக மூன்று வண்ணக் கர்களும், இம் மூன்று குடியினர் சார்பாக அம்மனுக்குப் பூசைகள் செய்வதற்காக மூன்று கப்புகளாரும் இக்கோயில் மக்களால் நியமிக்கப்படுவர். இக்கட்டுரை ஆசிரியர் மாணிக்கநாச்சியார் குடிவழிப் பிறந்து, கண்ணகை அம்மனைக் குல தெய்வமாகக் கொண்டவர். சுவாமி விபுலாநந்தரும் கண்ணகை அம்மனின் அருள் பெற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆண்டு தோறும் வைகாசி மாதம் பூரணைக்கு முன்பாக வளர்மதி நாட்களில் அம்மன் கோயில் திருக்கதவும் திறக்கப்பட்டு எட்டு நாட்கள் விசேஷ பூசை வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டு, இறுதியில் பொங்கலும் குளிர்த்தி பாடுதலும் இக்கோயில் நடைமுறைகளாகும். எட்டு நாட்களும் ‘கண்ணகை வழக்குரை’ கோயில் வழிபாட்டு நேரங்களில் இருவர் பாடுவது வழக்கமாகும். முதல் நாள் சடங்கு “கதவு திறத்தல்” என்ற பூசை வழிபாட்டுடன் ஆரம்பமாகிறது. அன்றே முதலாம் நாளில் கலியாணக்கால் வெட்டுதல் என்ற சடங்கு நடைபெறும். பந்தல் அமைத்து அலங்கரித்து, அம்மனைக் குறிக்கும் திருமணக்கால் வெட்டிவந்து, அதனைக் கண்ணகை அம்மனாகச் சோடனை செய்து பூசை வழிபாடு நிகழும் அதனைத் தொடர்ந்து, கண்ணகை - கோவலனார் திருமண நிகழ்வும், ‘கண்ணகைவழக்குரையின் கலியாணக்கதை’ படிப்பும் இடம்பெறும். எட்டு நாட்களும் இரவும் பகலுமாகக் கண்ணகை வழக்குரை பயபக்தியுடன் ஏடு விரித்துப் பாடுவர். இறுதிநாளில் “குளிர்த்தி” என்ற பெயர் கொண்ட விசேஷ பூசைகள் இடம்பெறும். கண்ணகை அம்மன் சடங்கின் நிறைவு நிகழ்ச்சியாக 8ம் நாள் பொங்கல் இடுவர். அப்போது அதிகாலை முதலாவதாகக் குளுத்தி ஏட்டு படிப்பு இடம்பெறும். ஊர் மக்கள் கோயில் வீதியில் நேர்த்தி அடிப்படையில் பயபக்தியுடன் பொங்கல் பானை வைத்துப் பொங்கி, தமது நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவு செய்து கொள்வர்.

கண்ணகை வழக்குரையில், கண்ணகை மதுரையை ஏரித்த பின்னர் இடையர் சேரி வந்தடைந்ததும், இடையர் குலப்பெண்கள் கண்ணகைக்குச் செய்த குளுத்திச் சடங்குகள் பற்றி விபரிப்பதோடு நிறைவுபெறும். செய்திகள் வரையுமே

உள்ளன. என்பது நோக்கத்தக்கது. கண்ணகை வழக்குரையில் 2220 சத்த விருத்தப் பாடல்கள் உள்ளன. அவை சிவனாருளால் மாங்கனியிலிருந்து தோற்றம் பெற்றவளே கண்ணகைத் தேவியார் என கூறுகின்றன. அதன் அடிப்படையிலேயே சிங்கள மக்கள் கண்ணகையை “அம்ப பத்தினி”எனப் போற்றுகின்றனர். மட்டக்களப்பு கண்ணகை ஆலயங்களில் சடங்கு காலங்களில் படிக்கப்படும் “உடுகுச் சிந்து”, ‘ஹர்சுற்றுக் காவியம்’ என்பன நாட்டார் வழக்கில் தோன்றிய இலக்கியங்களாகும். அது போன்றே கண்ணகை அம்மன் சடங்கு காலங்களில் இடம்பெறும் கொம்பு முறித்தல் என்ற புனிதமான விளையாட்டில் பாடப்படும் வடசேரி - தென்சேரிப் பாடல்களும், அம்மன் வசந்தன் பாடல்களும் கண்ணகை வழிபாட்டுடன் தொடர்படைய நாட்டார் இலக்கியங்களோகும்.

பண்டைக் காலம் முதலாக வேம்பு, ஆல, அரசு, இத்தி முதலான மரங்களின் அடியில் தெய்வ வழிபாடு இடம்பெற்று வந்திருக்கிறது. அவ்வகையில் காரைதீவுக் கண்ணகைத் தாயின் வழிபாடும் நாம் வழிபடும் வேம்பின் அடியில் தோன்றியதேயாகும். இந்த வேப்பமரத்தின் வயதை DNA அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால் எமது கோயில் வரலாற்றுக் காலத்தை நிச்சயம் உறுதிப்படுத்தலாம். அனுராதபுரத்து வெள்ளரசு மரம் ஈழத்தில் பெளத்த மத வரலாற்றை கூறுவது போன்று, எமது கோயில் வேப்பமரமும் காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலய வரலாற்றை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

இக்கண்ணகை ஆலயம் பண்டைய அரச மானியங்களைக் கொண்டிருத்தல் அதன் மேன்மைக்குச் சான்றாகும். பழமை மிக்க நில மானியங்களையும் மற்றும் கோயிலுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள

நிலபுலங்களையும் கோயிற் சொந்தக்காரர் (கோயிற்காரர் - கோயிலார், சந்ததியார்) மீகப் பக்குவமாகப் பராமரித்து, ஆலய நிருவாகத்தைச் செவ்வனே நடத்தி வருவதற்கும், கண்ணகை அம்மனின் அருட்கடாட்சமே காரணமாகும். கோயிற் சொத்து நெருப்புக்கு ஒப்பானது நெருப்பு ஆக்கம் அழிவு இரண்டிற்கும் ஆதாரமானது. அவ்வகையில் எம் கோயிற் சொந்தக்காரர்கள் பல நூற்றாண்டுளாக கோயிற் சொத்துக்கள் அழிந்து போகாமல் பிறர் கைகளுக்குச் சேராமல் பாதுகாத்துப் பேணிவருவதும் அம்மனின் அருளேயாகும்.

கும்பாபிஷேகம் என்பதிலுள்ள ‘கும்பம்’ என்பது சேர்த்தல், ஒருங்கிணைத்தல், நிலை நிறுத்தல் என்பதைக் குறிக்கிறது. அபிஷேகம் என்பது புனித நீராட்டுதலாகும். கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும் போது பிம்பமாக உள்ள தெய்வீகசக்தியை மந்திர உச்சாடனங்களால் ஒருங்கிணைத்து, கும்பத்திலே நிலை பெறச் செய்வதற்காக நடைபெறும் அதிவிஷேட பூசைகள் கும்பாபிஷேகம் எனப்படும் குடும்ப தெய்வத்தின் தேகமாகக் கருதப்படுகிறது. இது அபிஷேகத் திற்குரியதாகும். கும்ப எண்ணிக்கை ஒன்று முதல் 1009 வரை இடம்பெறும். அவற்றின் பெயர்களும் பூசை முறைகளும் ஆகமங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே வழிபாட்டிலிருந்த கோயிலில் அதன் கட்டிடம், கோபுரம் முதலியவற்றில் சீர்திருத்தப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, புனர்நிர்மாணம் செய்தால், அக்கோயிலை மீண்டும் மக்கள் வழிபாட்டுத் தலமாக நிர்மாணிப்பதற்கு நடத்தப்படுவது “புனராவர்த்தன மஹா கும்பாபிஷேகம்” ஆகும். கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்த ஆலயங்களில் மனமுருகி பக்தியோடு

வழிபாடு செய்யும் அடியார்களுக்கு அத்தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்கள், வேண்டும் அருள் பாலிக்கும் என்பது சமய வழிபாட்டு உண்மையாகும். இவ்வகையில் காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலய “புனராவர்த்தன மஹா கும்பாபிஷேகம்” நிகழ்வது அம்மன் அடியார் செய்த பெரும் பாக்கியமாகும். இப்பெரும் சமயப்பணியை முன்னின்று நடத்தும் ஆலய நிர்வாகக் குழுவினருக்கும் ஆலய நலன் விரும்பிகளுக்கும் அம்மன் என்றென்றும் அருள் பாலிப்பாளாக.

கோயில் என்பது மக்களை நெறிப்படுத்தும் ஓர் அற நிலையமாகும். மக்களின் பன்முகத் தேவைகள், மக்களின் இன்ப துன்பங்கள், கல்வி, நூலக சேவை, கலை வளர்த்தல், பண்பாடு பேணல் முதலான பல்வேறுபட்ட சமூக சேவைகளில் ஈடுபடுவதற்குத் துணையாகக் கோயில்கள் செயற்படுதல் அவசியம். அவ்வகையில் காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலய உதவிகள் வழங்குதல் தர்மவழியாகும்.

நிருவாகத்தினர் மக்கள் சேவையில் ஈடுபட்டு வருவதோடு, கிராம முன்னேற்றத்திலும், கிராம எல்லைப் பாதுகாப்பிலும் மிகக் கவனமெடுத்துச் செயற்பட்டு வருதல் பாராட்டத்தக்கது. இக்கண்ணகை ஆலயம் ஒரு காவல் தலமாகும். எது ஊர் மக்களை அழிக்க வந்த அந்நிய சூராவளிகளைத் தானே தாங்கி மக்களைக் காத்த எங்கள் காவல் தெய்வமே கண்ணகைத்தாயார் என்பதைக் காரைதீவு மக்கள் நன்கறிவர். எம் ஊர் எல்லைகள் அயல் ஊரவர்களால் சுரண்டப்படும் போதெல்லாம் கண்ணகைத் தாயார் தன் கோயில் நிருவாகக் குழுவினரை அனுப்பிப் பாதுகாப்பளித்து வருகிறார் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் அவள் அருளால் எல்லாம் நிகழ்கின்றன. எனவே பொதுப்பணிகள் விரிவடைய வேண்டுமெனின் கோயிலுக்கு நன்கொடைகள் மிக அவசியமாகின்றன. இக்கோயில் செய்து கொண்டிருக்கும் பொதுப்பணிகளை மனத்தில் கொண்டு ஊர்ப்பணிகளுக்கு உதவும் வகையில் கோயில் நிருவாகம் எடுக்கும் செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் மக்கள்

கோயிலிருப்பது காலாகுமி நிறுத்துமாறு

“சிலையொத்த புருவத்தி கயலொத்த நயனத்தி
தெரிசித்திர வடிவேற்பொரு திருமுத்து நகையார்
மலையொப்பன நவரத்தின வடமிட்டிடு தனத்தி
வசனக் கொடி யிடைச்சி மதுரச் சொல் ஸழகார்
அலைவற்றிடு மிடிக்குள அவையற்றிட ரும்மிக்க
அடிமைகளும் நின்கழல் நித்தம் நினைவார்
கலைமுத்த மழ்மிகுந்த காரேறு சோலைவாழ்
கண்ணகையை நெஞ்சினில் கருதவினை யறுமே.

கண்ணக்யன் ஆளுமை

ந. சுபராஜ்

விரிவுரையாளர் (இந்துநாகரிகப்பிரிவு)

இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பெண்ணின் அதீத சக்தி பல அசாதாரணச் சாதனைகளை நிகழ்த்த வல்லது. இந்துமத மூலங்கள் இதற்கு அடிப்படை ஆதாரங்களாகவுள்ளன. பெண் ஆணின் ஒரு பகுதியெனக் கூறும் இந்து மதம் அதற்கு அப்பாலும் பெண்ணிற்குச் சிறப்பிடங் கொடுத்துள்ளதை இம் மூலகங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவற்றுள் சீதையின் கற்புநெறி, திரெளபதையின் போராட்டக் குணம் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியன. இவர்கள் இன்று இந்துமக்களால் தெய்வங்களாக வணங்கப்படுகின்றார்கள். இவ்வரிசையில் கிழக்கிலங்கையில் சிறப்பிடம் பெறும் ஒரு பெண் தெய்வம் கண்ணகையாவாள். கண்ணகைத் தெய்வத்தின் தெய்வாம் சங்களுக்கு அப்பால் கண்ணகியம்மனின் வரலாற்றினுடோக ஒவ்வொரு பெண்ணும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய ஆளுமைகளை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்த முனைகின்றது.

கண்ணகை - கோவலன் தம்பதிகளின் இனிமையான வாழ்விற்கு இடையூறாக அமைந்தது கோவலனின் பெண்ணாசை. மாதவி எனும் கண்ணிகையின் அழகிலும், நாட்டியக்கலையிலும் மயங்கிய கோவலன் கண்ணகையை மறக்கின்றான். மாதவியை மனைவியாக்குகின்றான். கண்ணகைதான் தெய்வாம் சமானவளே. அவள் கலங்க வில்லை, மாறாக தன் கணவனின் மீள்வருகை க்காக நிதமும் தன் வீட்டுக்கதவை திறந்து வைத்துக் கொண்டேயிருப்பாள். சாதாரண மனிதர்களாகிய நம்மால் இதனை நினைத்துக் கூட பார்க்க முடிகின்றதா? கணவன் மீது கோபமும், பழி வாங்கும் உணர்வும் நம்மை ஆட்கொண்டு விடும். ஆனால் கண்ணகை தன் கடமையை மட்டுமே செய்தாள். கணவன் நல்ல

வழியில் செல்லவில்லை என்பதை அவள் அறிவாள், ஆனால் தன் கடமை கணவன் மீது அன்பு செலுத்துவது, அதனை அவள் நன்கே செய்தாள்.

அன்பு ஊற்றுநீர் போன்றது, ஊறிக்கொண்டேயிருக்கும். ஆனால் காமம் பாத்திரநீர் போன்றது பாத்திரத் தின் தன்மைக் கேற்ப முடிந்துவிடும். கண்ணகையின் அன்பும், கோவலன் மாதவியின் காமமும் இத்தகையதே. பாத்திரத் தின் நீர் முடிந்தது. கோவலன் மாதவியை பிரிந்து கண்ணகியிடம் தஞ்சமடைந்தான். ஊற் றெடுத்துக் கொண்டிருந்த அன்பினால் அவனை அரவனைத்துக் கொண்டாள் கண்ணகை. கண்ணகையின் நம்பிக்கை கணவனை மீட்டுக் கொண்டு வந்தது.

துன்பம் ஏற்பட்ட இடத்தினை தொடர்ந்து பார்க்கும் போது துன்பமே அதிகரிக்கும் என்பதனை உணர்ந்தவள் கண்ணகை. ஆனால் அத்துன்பம் அவனுக்கு ஏற்பட்டதல்ல. கோவலனுக்கு ஏற்பட்டது. கணவனின் கவலையை மறக்கச் செய்ய எண்ணினாள். ஆதலால் தம் நாட்டை விட்டு கணவனுடைய பாண்டிய நாட்டிற்குப் பயணமானாள். நாம் இத்தருணத்தில் என்ன செய்வோம் என சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் பரியும் கண்ணகையின் பொறுமையும், சிறப்பும்.

மதுரைக்குச் செல்லும் வழியில் கோவலன் தான் செய்த தவறை எண்ணி, எண்ணி வருந்திக் கொண்டே வந்தான்.

கண்ணகை தன்னை பூரணமாக ஏற்று விட்டாளா? என்கின்ற ஏக்கத்துடன் நடந்து வந்தான். இதனை உணர்ந்த கண்ணகை தன் கணவனின் இவ்வெண்ணத்தை மாற்ற நினைத்தாள். “மதுரைக்கு இன்னும் எவ்வளவு தூரம் உள்ளது?” என மீண்டும் மீண்டும் கோவலனிடம் கேட்டுக் கொண்டே வந்தாள். பெருவணிகன் மாசாத் துவனின் மகளான கண்ணகை, சிறுவயதில் இருந்தே தந்தையின் வணிகத் தொழிலுக்கு உதவியாக இருந்தவனுக்கு மதுரை எவ்வளவு தூரத்தில் உள்ளது என்பது மிகச்சாதாரணமாக அறிந்த விடயம். ஆனால் தன் கணவனின் ஆளுமைக்குள்தான் நான் இன்னும் இருக்கின்றேன் என்பதனை அவள் அவனுக்கு வெளிப்படுத்தவே “மதுரைக்கு இன்னும் எவ்வளவு தூரம் உள்ளது?” என மீண்டும் மீண்டும் கேட்டாள். இது கண்ணகையின் ஆளுமையையல்லவா வெளிப்படுத்துகின்றது.

மதுரையில் கண்ணகையின் கணவன் கோவலன் கள்வன் எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு பாண்டிய மன்னால் தண்டிக்கப்படுகின்றான், பாண்டியனின் தவறான நீதியால் கோவலன் மரணிக்கின்றான். தவறு செய்தவன் மன்னனே என்கின்ற போதிலும் கண்ணகை அஞ்சவில்லை. அமைதியாக இருக்கவுமில்லை, மன்னனிடம் விசாரணை செய்யும்படி இரந்து நிற்கவும் இல்லை. மாறாக எதிர்த்துப் போராடுகின்றாள். “சரியான விசாரணை இன்றி நீதி தவறிய நீ அறிவுடையவன் இல்லை.” நல்ல திறம் படைத்தவன் இல்லை;; என தன் நாட்டு மன்னனிடமே கேட்கும் ஒரு பெண்ணின் துணிவு எத்தகையதாக இருக்க வேண்டும். பாண்டிய மன்னனிடம் இக்கேள் வியைக் கேட்டு நின்ற கண்ணகை அத்தருணம் ஒரு போராளியாகவே அச்சபையில் விளங்கினாள். நாட்டை ஆளும் மன்னனே என்கின்ற போதும்

தன் உரிமைப் போராட்டத்தை அவள் கைவிடாமல் தொடர்கின்றாள். அதில் வெற்றியுங் காண்கின்றாள்.

ஒரு பெண்ணுக்கு தீங்கு ஏற்படும்போது அவனுக்கு கோபம் ஏற்பட வேண்டும், துணிச்சல் வரவேண்டும், போராட்டக் குணத்தோடு போராட முன் வர வேண்டும், போராட்டமே விடுதலைக் கான வழி என உணர்ந்தவள் கண்ணகை, போராட்டக் குணமும், போராட்டமும் அவளின் அடையாளங்களாகவுள்ளன. கண்ணகை தன் சுயநலம் சார்ந்த உரிமைக்காக பாண்டியனிடம் போராட்டாலும் கூட அந்தப் போராட்டக்குணம் பெண்கள் தம் உரிமையைப் பெறுவதற்கான அடையாளமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆணைப் போலவே பெண்ணுக்கும் வீரம், வலிமை, கோபம், ஆளுமை என்பன உண்டு என்பதனை ஆண்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

உலகின் இன்று கண்ணகை கிழக் கிலங்கையிலே அதிக செல்வாக்கு பெற்ற தெய்வமாக விளங்குகின்றாள். மக்கள் தொகை, தொகையாக வந்து கண்ணகையம்மனை வழிபாடு செய்கின்றனர். அதிகமான கண்ணகி ஆலயங்களும் கிழக்கிலங்கையிலேயே உள்ளன. கண்ணகை கதை இடம் பெற்ற தமிழகத்தை விட கிழக் கிலங்கையில் கண்ணகை வழிபாடு சிறப்புப் பெற்றுள்ளமை கிழக்கிலங்கை வாழ் மக்கள் செய்த பேறேன்றே கூற வேண்டும். இப்பிரதேசத்தில் கண்ணகையம்மன் அடியவர்களுக்கு கொடுக்கும் அருளுக்கு அப்பால் கண்ணகையின் இத்தகைய ஆளுமை வடிவங்களை உணரும் போது அவை ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் பல வெற்றிகளை கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும்:

கண்ணகை அம்மன் திருக்குள்ளித்தீச் சடங்கில் ஊர் ரத்யாக இடம்பெறும் மாந்றங்கள்

ஓர் நோக்கு

ஜம்பூதங்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் உலகைக்காக்கும் காவல் தெய்வமாக கற்புக்கரசியாக, மனித உருவில் நின்று அருள் பாலிக்கின்றாள். பத்தினித் தெய்வம் கண்ணகை “கணவனே கண் கண்ட தெய்வம் எனப்போற்றி, “காய்கதிர்ச்செல்வனே கள்வனோ என் கணவன்” எனச் சூரியனிடம் வினவி அசரீரி மூலமே தன் கணவன் நிரபராதி என நிருபித்து ஒற்றைச் சிலம்பில் பாண்டிய மன்னனும் கோப்பெரும் தேவியும் உயிர் பிரியக் காரணமாகி நீதியை நிலை நாட்டினாள். ஒரு முலை பிடுங்கி மதுரையை ஏரித்தாள். மக்களுக்குப் பேசும் தெய்வமானாள்.

இப்பத்தினித் தெய்வம் கிராமியத் தெய்வம் என்ற பெயரில் கிழக்கு, மற்றும் வட பகுதிகளில் பக்தியோடு வணங்கப்பட்டு வருகின்றது. கண்ணகை அம்மனுக்குரிய சடங்கில் தை மற்றும் வைகாசிச் சடங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகின்றது.

இச் சடங்கு முறையானது பத்ததி முறையிலேயே இடம்பெறுகின்றது. ஆகம விதிமுறைக்குள் அமையாததாகவே இப்பூசை முறைகள் காணப்படுகின்றன. கப்புகளார் மரபில் இடம்பெறும் இப்பூசை கிராமத்தின் முழுமையையுமே பக்தி மயமாக்கி விடுகின்றது. இதன் பின்னணியில்

காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் கோயில்

கிழக்கிலங்கைக் காரைதீவு மண்ணில் குடிகொண்டு காவல் தெய்வமாக விளங்கும் கண்ணகை அம்மனின் சடங்கினை முறைமையை நோக்குகின்ற போது, இச் சடங்கின் ஆரம்பமானது வைகாசி மாதம் பூரணோடு கூடிய முதல் திங்களில் ஊர் காவல் பண்ணி கடல் தண்ணீர் எடுத்து வருவதோடு தொடங்குகின்றது.

கடல் தண்ணீர் எடுத்துவரும் போதே கலியாணக் காலையும் முறித்து வருவர். பின்னர் கோயிலின் முன்றலில் கலியாணக் காலை நட்டுப் பூசை செய்து பின் அவ்விடத்தில் பின்னையாருக்கு முன்று மடையும் அம்மனுக்கு இரண்டு மடையும் வைத்து பூசை பண்ணி அதனை வெட்டுவார்கள்.

பின்னர் பூவரசம்பட்டை சீவி, கழுவி, திருநீறு பூசி, கோட்சாத்தி நவதானியம், பொன், முத்து, பவளம் என்பன இட்டு அதனுள்ளே கலியாணக்கால் நடப்படும். அதற்கு காவலாக நாள்கு கண்ணியர்களை நிறுத்துவர். பின்னர், இரவிரவாக கலியாணக்கால் சோடிக்கப்படும். இதுவே முதல் நாள் வைகாசித் திங்களின் நிறைவாகும்.

இரண்டாம் நாள் பூசையைப் பார்க்கின்ற போது பகல் பூசை இல்லை.

செவ்வாய் இரவு தொடக்கம் ஞாயிறு இரவு வரையில் சடங்கு முறையில் பூசை இடம்பெறும். இங்கு இரவுப்பூசையின் போது மேற்கட்டி அதனுள் தூளிமடை கொண்டு சென்று அம்பாளின் பாதங்களில் வைத்துப் பூசை செய்வார். பின்னர் அம்பாளின் பாதத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உடுக்கினை எடுத்து வருவதுடன் அம்மாளை அழைத்து வந்து உரலில் அம்பாளை இருத்துவதாகப் பாவனை செய்து 108 பூக்களால் அர்ச்சனை செய்து 9 பூவை அம்பாளின் பாதத்தில் இட்டு உடுக்கடித்து உளர்ச்சுற்றுக்காவியம் பாடுவார். இக்காவியமானது “எண்ணெய்ச்சிந்து” வடிவில் பாடப்படுகின்றது. கிலுக்கும் உடுக்குக் கொண்டு பாடப்படும் இக்காவியத்தை மக்கள் “உடுக்குச்சிந்து” என்று அழைக்கின்றனர்.

காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தின் பகலில் இடம்பெறுகின்ற பூசையைத் தொடர்ந்து நோக்குகின்ற போது, புதன்கிழமை தொடங்கி ஞாயிற்றுக்கிழமை வரை “பச்சை கட்டுதல்” என்ற பெயரில் சடங்கு முறையில் பூசை இடம்பெறும் இவ்வேளையில் “கண்ணகி வழக்குரை பாடல்கள் இங்கு பாடப்படும் ஊரே இப்பாடலின் தெய்வீகத்தால் பக்தி மயமாகக் காணப்படும் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பச்சை கட்டுதல் எனும் போது பக்தர்கள் கொடுக்கும் அரிசி, மரக்கறி வகைகள் என அனைத்துமே எடுக்கப்பட்டு அவை சமைக்கப்பட்டு அம்மனுக்கு உள்ளமுதும் படைக்கப்பட்டு பக்தர்களுக்கும் அதுவே பிரசாதமாக வழங்கப்படும்.

தொடர்ந்து எட்டாம் நாள் திங்கட்கிழமை இடம்பெறும் நிகழ்வுகளைப் பொறுத்தவரை காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் திங்கள் காலையில்

வெள்ளை விரித்து நெல்லைக் காய விடுவார்கள். இதன் போது நேர்த்தி வைத்த பக்தர்களும் தமது நெல்லை மடிப்பிச்சையாக எடுத்து வந்து அதில் பரவுவார்கள். பின்னர் நெல் காய்ந்தவுடன் உரலில் இட்டு கப்புகளார் பூசை செய்த பின்னர் “அனுமார் கொண்டுவெந்த சம்பா நெல்லை அம்மனுக்குக் குத்துகிறேன்” எனக்கூறி நெல்லைக் குற்றுவா.

ஆரம்பத்தில் ஒன்பது பானைகளில் பொங்கலிட்டு வந்த முறைமை மாற்றப்பட்டு தற்போது மூன்று பானைகளில் பொங்கப்படுகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து செவ்வாய் அதிகாலை திருக்குளிர்த்தி பாடி, வாழி பாடி, மங்களம் பாடி பூசை இனிது நிறைவு பெறும். வேப்பிலைப் பிரசாதம், திருநீறு, பொங்கல் என்பன பூசை முடிவில் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

இங்கு இடம்பெறும் 8ம் நாள் சடங்கினை நோக்குகின்ற போது ஆரம்ப காலத்தில் அளவில் குறைந்த மக்களே பொங்கலிட்டனர். ஆனால் தற்காலத்தில் கோயில் வெளி வீதியே போதாத அளவிற்கு கண்ணகை அம்மனுக்குப் பொங்கலிடும் பக்தர்கள் காரைதீவில் அதிகரித்துள்ளனர். இவ்வேளையில் 8ம் நாள் சடங்கின் போது கப்புகளார் வந்து அம்மனின் தீர்த்தம் தெளித்த பின்னரே பக்தர்கள் பொங்கத் தொடங்குவார்கள். அத்தோடு மாவிடித்து ரொட்டிக்கூட்டு வைரவர் காவல் பூசையும் இங்கு இடம்பெறும்.

இவற்றோடு கண்ணகை அம்மன் சடங்கில் மிகவும் முக்கியமானது தை மற்றும் வைகாசிச் சடங்காகும். காரைதீவில் இவ்விரு சடங்கும் இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறாக காலம் காலமாக காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் கப்புகளார் பூசை முறையில் கிராம மக்கள் மனதில் உச்சகட்ட பக்தி

மனநிலையில் கண்ணகை அம்மன் காவல் தெய்வமாகக் குடிக்கொண்டிருக்கின்றாள்.

கல்முனைக் கடற்கரைக் கண்ணகை அம்மன் கோயில்

கல்முனையில் குடிகொண்டு மக்களைக் காவல் செய்யும் கடற்கரைக் கண்ணகை அம்மன் ஆலய திருக்குளிர்த்தி நடைமுறையானது இங்கு நோக்கப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்தில் வைகாசி முதல் திங்கட்கிழமை இச்சடங்கு ஆரம்பமாகின்றது. அத்தினத்தில் மாலை நேரம் அதாவது பட்சிகள் கூடு சென்று அடையும் நேரம் எனக் கூறுவார்கள். இது சாதாரண நிகழ்வாகவே இங்கு கதவு திறக்கும் பூசை இடம்பெறும்.

பின்னர் இதனைத் தொடர்ந்து ஜந்து நாட்கள் வரையான நிகழ்வுகள் இரண்டாம் நாளில் இருந்தே ஆரம்பிக்கும் பகல் பூசையும், இரவுப் பூசையும் இடம்பெறும். இங்கு காவல் தெய்வங்களான வைரவர், நாகதம் பிரான், வாயிற் காவலர்கள், ஆஞ்சனேயர் ஆகியோருக்கும் பூசை நடைபெறும்.

இக்கோயிலைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு குடிப்பூசையாகையால், அக்குடிக்குரிய வண்ணக்கரின் வீட்டில் இருந்து தான் ஒவ்வொரு நாளுக்குரிய பூசைப்பெட்டி மேள தாளத்துடன் கொண்டு வரப்படும். இரவில் பூசை மூல விக்கிரகத்திற்கு நடைபெற்றதன் பின்னர் ஊர் சுற்றுக் காவியம் தாலாட்டு வடிவில் பாடப்படும். இக்கோயிலில் பகல், மற்றும் இரவுப் பூசை முடிய அன்னதானம் வழங்கப்படும்.

இவ்வாறாக நடைபெற்று 5ம் நாள் முடிவில் 6ம் நாள் நிகழ்வுகள்

விவேஷ்டமானதாகக் காணப்படும் 6ம் நாள் சனிக் கிழமை மதியத்திற்குப் பிறகு ஊர் சுற்றுக் கென அமைக்கப்பட்ட அம்மன் சிலையைக் கும்பத்தின் மேல் வைத்து முழுமையாக உருக்கொடுத்து சிலையைப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு, நாற்சந்திகளில் தேசிக்காய் வெட்டி அம்மனை உருவேற்றிக் கொண்டே செல்வார்கள். இந்த ஊர் சுற்றானது அதிகாலை வேலையிலேயே ஆலயத்தைச் சென்றடையும். பின் அங்கு பூசை இடம்பெறும்.

7ம் நாள் நிகழ்வினை நோக்குகின்ற போது அன்று பின்னேரம் 1ம் பூசாரி, 2ம் பூசாரி ஆகியோர் கும்பம் பூசைப் பெட்டி சகிதம் கடற்கரைக்கு உடுக்கொலியுடனும் அம்மன் சிலையோடு சென்று, சலக்குழி என்று அழைக்கப்படும் கடல் அலையினுள் சென்று பூசை வைத்து மண்ணெடுத்து 2ம் பூசாரியின் தலைமேல் வைத்து ஆலயத்தினுள் கொண்டு வருவர்.

பின்னர் ஆலயத்தினுள் 2ம் மண்டபத்தினுள் வலப்பக்கம் அந்த மண்ணை இடுவர். அதன் பின்னர் ஏலவே பார்த்து வைத்திருந்த பக்தியும் தூய்மையுள்ள வீட்டில் இருந்து பூரச மரத்தினை வெட்டி எடுத்து வந்து கலியாணக் கால் அலங்கரிக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும். அன்று இரவு கலியாணப்பூசை இடம்பெறும்.

8ம் நாள் நிகழ்வினை நோக்குகின்ற போது பூசாரியின் வீட்டில் இருந்து விநாயகப்பானை எடுத்து நெல் இட்டு, பூசாரியின் மனைவியின் தலையில் வைத்து அமைதியாக ஆலயத்தினுள் கொண்டு வருவார்.

அன்று இரவு அந்நாளுக்குரிய பூசை செய்யும் குடிப்பெண்கள் ‘வட்டுக்குத்துதல்’

என்ற பெயரில் முதலில் நெல்லைக்குற்றுவர். பின்னர் அனைவரும் இடித்து அரிசெடுத்து விநாயகருக்குப் பொங்கல் இடம்பெறும்.

பின்னர், செவ்வாய் அதிகாலை குளிர்த்தி வேளை மூல விக்கிரகம் கொண்டு வரப்பட்டு, ஏற்கனவே கலியாணக்கால் அலங்கரிக்கின்ற போது அலங்கரித்த குளிர்த்திக்காலைச் சுற்றி குளிர்த்தி பாடப்படும். பின்னர் நடைபாவாடை விரித்து வெளிவீதியைச் சுற்றிக் குரவை ஆரவாரத்தோடு வருவார்கள். சுற்றி வந்த பின்னர் அம்மன் சிலையை ஏந்திய வண்ணம் பூசாரி 2ம் மண்டபத்தின் ஓரத்தில் அதற்கென அமைக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர எல்லோரும் தொட்டு வணங்குவார்கள். பின்னர் உள்சென்று அம்மனை இருப்பிடத்தில் வைத்தபின்னர் ஆண்கள் மட்டும் பூ இட்டு வணங்குவார்கள். பின்னர் பாணக்கப் பிரசாதம், பொங்கல், என்பன அம்மன் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்படும். இதன் பின்னர் செவ்வாய் மதியம் ஊர் முற்றதான் அன்னதானம் வழங்கப்படும்.

குளிர்த்தி முடிந்து வரும் சடங்கினை நோக்குகின்ற போது கல்முனைக் கடற்கரைக் கண்ணகைஅம்மன் ஆலயத்தில் 3ம் நாளிலேயே மாலையில் ரொட்டி சுட்டு வைரவர் காவியம் உடுக்கையோடு பாடப்படும். வைரவர் காவல் நாலும் கட்டப்படும் இதனைப் பார்க்கின்ற போது வைரவர் காவலையே மையமாக வைத்து இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக கல்முனைக் கடற்கரைக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் வருடம் தோறும் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் மேற்குறித்த வகையில் திருக்குளிர்த்திச் சடங்கு இடம்பெறுகின்றது. கலியாணக்கால்

வெட்டுதல் முதல் திருக்குளிர்த்தி மற்றும் சடங்கு வரையான நிகழ்வுகள் காரைதீவுக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தோடு தொடர்புபட்டிருந்தாலும் அவை நடைபெறும் முறைமையில் அவை வேறுபடுகின்றது.

தொடர்ந்து துறைநீலாவணைக் கண்ணகை அம்மன் கோயிலை நோக்குகின்ற போது,

துறைநீலாவணைக் கண்ணகை அம்மன் கோயில்

கிழக்கிலும், தெற்கிலும் வயல் நிலங்களாலும் மேற்கும் வடக்கும், மட்டக்களப்பு வாவியினாலும் குழப்பெற்று கிராமத்தின் வட அந்தத்தில் சுமார் கால் மைல் தூரத்தில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. இதனைச் சுற்றி சிறு சிறு குன்றுகளும் அதன்மேல் விருட்சங்களும் வளர்ந்து காணப்படுகின்ற கல்லடிநாச்சி, என்று பெயர் சூட்டியும் அழைக்கின்றனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் முனிவர்களின் வசிப்பிடமாக இருந்ததாகவும், காலப்போக்கில் அவர்கள் கைவிட்டுச் செல்ல அவ்விடத்தில் கண்ணகை அம்மன் சிலையையும், சோடிச் சிலம்புகளையும் கண்டெடுத்ததாகவும், பின்னர் கெந்காதசி ஜயர் பத்ததி எழுதிக் கொடுத்து அதன் படி பூசை நடைபெற்றது. ஆனால் இப்பூசைமுறையின் போது பூசையின் பின்னர் பூசகர் இறந்துவிடும் நிலை காணப்பட்டது. பின்னர் தன்மர் என்ற பூசகருக்கு அம்மனுடைய தரிசனமும், கட்டளையும் கிடைத்தது. “வணங்கப்பட்டு வந்த மூன்று சிலைகளில் மிகக் ஒளியுடையதும் அகோரம் பொருந்தியதுமான சிலையை கோயிலுக்கு எதிரிலுள்ள மட்டக்களப்பு வாவியில் நான்கு உபவாவிகள் ஒன்று சேரும் இடத்தில் அமிழ்த்தி விடவேண்டும்” என்பதே அக்கட்டளையாகும். இதன்பிறகு இறக்கும்

வழக்கம் நின்று விட்டது. அம்மனின் கட்டளைப்படி இன்றுவரை பூசை வேளையில் தீபம் வாவி நோக்கியும் காட்டப்படுகின்றது.

இக்கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தைக் கொண்டு அதன் சூழலில் வைரவர் கோயில், நாகதம்பிரான் கோயில், வதனமார் கோயில் இன்னும் 11 தேவதைகளுக்குமுரிய மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இங்கு இடம்பெறும் சடங்கினை நோக்குகின்ற போது வருடத்திற்கொரு முறை வைகாசி மாதத்தில் பூர்வபட்சத்தில் நடைபெறும் வண்ணக்கர், கோயில் நிருவாகிகள், ஊர் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி கோயில் சடங்கு ஆரம்பிக்கும் நாளையும் பூசை முறைகளையும் கலந்துரையாடித் தீர்மானிப்பார்கள்.

ஆரம்பம் முதல் செவ்வாய்க்கிழமை இரவு ஆரம்பமாகி, அடுத்த திங்கட்கிழமை பின் இரவு அதாவது செவ்வாய் அதிகாலையோடு முடிவடையும். வெள்ளிக்கிழமை இரவு அம்மன் சிலை ஊர் வலமாகக் கொண்டு செல்லப்படும். இதனைப் “பல்லக்கு ஊர்ச்சுற்று” என அழைக்கின்றனர்.

ஞாயிறு பிற்பகல் கலியாணக்கால் வெட்டு நடைபெறும் இத்தினத்திலிருந்தே கோயிலில் சிறப்பான பூசைகளும், காவடி முறைகளும் பக்தர்களின் பக்தியும் அதிகமாகும். இங்கு விஷேடம் என்னவெனில் பூசகருக்கு அம்மன் கனவில் அறிவிக்கும் இடத்திலுள்ள “பூவரசங்கிளையினையே” காலாக வெட்டி எடுப்பார்கள். பூசகர் உண்ணாவிரதம் இருந்தே இதனை வெட்டியதும் மயங்கி விடுவார். இவ்வேளை பூசை விதிமுறை தெரிந்த ஒருவரால் இவர் சுயநினைவுக்கு மீட்கப்படுவார்.

இக்கலியாணக்கால் வெட்டச்

செல்லுகின்ற போது உருவேற்றப்பட்ட சிலம்புப் பெட்டிகளுடன், அம்மன் பல்லக்கும், மக்களின் திரளோடு செல்லுகின்றது. சிலம்புப் பெட்டியானது காப்புக்கட்டி விரதமிருப்பவரின் தலை மேலேயே வைக்கப்படும். பக்தரும் சுயநினைவை இழக்க பெட்டியினுள் இருக்கும் சிலம்பும் வெளிவர எத்தனிக்கும் இது மக்களின் பக்தியை அதிகரிக்கும் அம்சமாகவே காணப்படுகின்றது.

அன்று இரவு கலியாணக்கால் பூசை விதிகளுக்கமைய கிரியைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பூசகரும், அவரது சகாக்களும் தோளில் தாங்கியவண்ணம் கோயிலுக்குள் கொண்டு சென்று அன்று சோடிக்கப்பட்டு கோவலன் கண்ணகை திருமண நிகழ்வு இடம்பெறும். திங்கட்கிழமைப் பூசை “நெற்குத்துப் பூசை” அல்லது வட்டுக்குற்றுப் பூசை” என்று அழைக்கின்றனர். மலைக்குன்றிலே குளியாக்கப்பட்ட நெற்குற்றும் இடத்தில் பூசைநடைபெறும் பூசை முடிந்த பின்னர் பூசகர் மூன்று முறை குற்றிய பின்னர் குழந்தைப்பாக்கியமற்ற பெண்கள் உலக்கையை வாங்கி நெற்குற்றுவர் இது “உலக்கை பறித்தல் ”என அழைப்படுகின்றது.

இவ்வாறு குற்றப்பட்ட அரிசியைக் கொண்டு திங்கள் பின் இரவு பொங்கப்படுவதோடு, செவ்வாய் அதிகாலை அம்மன் குளிர்த்தியும், நாகங்களின் உணவாகிய பாணக்கப்பூசையும் இடம்பெறும். சிறுவர்களின் வசந்தன் கோலாட்டம் இடம்பெறும். வயல்வெளி எங்கும் பொங்கல் பானையாகவே இடம்பெறும். அதிகாலை ஜிந்து மணியளவில் பூசகர் அம்மன் வேடம் தாங்கி ஊர்சுற்றுக்காகக் கொண்டு செல்லப்படும். அம்மனைத் தாங்கியபடி

மண்டபத்தினுள் வர அதற்கென உள்ளவர்கள் குளிர்த்திபாடுவார்கள். பூசகர் வசந்தன் விழாவில் கலந்து கொண்ட பின்னரே சமநிலைக்கு வருவார்.

இவ்வாலயத்தில் இந்த ஏழநாள் திருவிழாவுமே மக்களுக்குதிருவிழாவாக அமையும். வேறு விழேடு தினங்களுக்கு புத்தாடை வாங்காதவர்கள் இதற்கு வாங்கி விடுவார்கள். இந்த ஏழ நாளும் வழக்குறை காதை படிக்கப்படும். காலம்சென்ற சாஸ்திரி திரு. வீமாச்சாரியார் ஆறுமுகம் தோம்புதோர் அவர்களால் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதப்பட்ட ஏட்டுப்பிரதியே இங்கு படிக்கப்படுகின்றது.

தினம் தோறும் பூசைப் பொருட்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட வண்டியில் கிராமத்தின் தொடக்கத்தில் இருக்கும் தில்லையம்பலப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் இருந்து மேளவாத்திய இசையோடு பகல் இரவு ஆகிய நேரங்களில் கிராமத்தின் முடிவில் உள்ள கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திற்கு வந்தடைவது மரபாகக் காணப்பட்டது.

மேலும் பூசகர் இருவர் சிந்தாத்திரங்குடி, பாட்டுவாளி குடி, முடவன் குடி ஆகிய மூன்று குடியில் இருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர் இந்த இருவரில் ஒருவரேனும் வீமாச்சாரியார் ஆறுமுகம் தோம்புதோர் அவர்களின் வழித்தோன்றலாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற மரபானது இன்றுவரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனை நோக்குகின்ற போது காலங்கள் மாறினாலும் தெய்வாம்ச நிலையில் இருந்தும், குடிவழி மரபுமாறாத நிலையில்

இருந்தும் பத்ததி முறை சிறிதும் தவறாத நிலையில் தனக் கேயுரிய தனித்துவப் பாணியில் விளங்குகின்றது துறைநீலாவணைக் கண்ணகை அம்மன் கோயில்.

தம்பிழுவில் கண்ணகை அம்மன் கோயில்

கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள ஏனைய கண்ணகை அம்மன் கோயில் களின் தோற்றத்தினாடே இதன் தோற்றுவாயும் அமைந்திருக்க வேண்டும். இங்கு பட்டிமேடு அம்மன் கோயிலுக்குப் பூசை செய்கின்ற வம்சமாகிய பட்டிமேடார் என அழைக்கப்படுகின்ற “மழுவரசன்குடியாரை” அழைத்து வந்து பூசை செய்கின்ற உரிமை வழங்கப்பட்டது. இன்று இவர்களே கப்புகளார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். மேலும், அன்னம் புறவர் என்று அழைக்கப்படுகின்ற கட்டப்பத்தான் குடி வம்சத்தவரே நிரந்தரமாக வண்ணக்கர் பதவியை வகிக்கின்றனர்.

இங்கு சடங்கின் ஆரம்பத்தினை நோக்குகின்ற போது வைகாசிப்பூரணையை முன்னிட்ட ஏழ நாட்களை அண்டிய ஒரு செவ்வாய்க்கிழமை கதவு திறக்கப்பட்டு தொடர்ச்சியான ஜந்து நாட்கள் பூசையும், திருவிழாவும் இடம்பெறும். தொடர்ந்து ஆறாம் நாள் அம்மன் ஊர் வலமாகச் செல்வார். ஏழாவது நாள் பொங்கலும் குளிர்த்தியும் நடைபெற்று திங்கள் இரவு கதவு அடைக்கப்படும்.

கதவு திறக்கப்படும் பூசை வண்ணக்கருடையதாகும். இரண்டாம் நாள் நிகழ்வு மண்ணெடுத்தலாகும். குறித்த காலத்தில், குறித்த இடத்தில் இருந்து மேளவாத்தியங்களுடன் மண்ணெடுத்து வந்து, மண்பாண்டத்தொழில் தெரிந்த பெண்களால் அம்மன் பொங்கலுக்கு,

பானைகள், சிறுபானைகள் (குடுக்கைகள்) என்பன தயாரிக்கப்படும்.

இதனையடுத்து வரும் விஷேடம் “கலியாணக்கால்” நாட்டுதலாகும். வழமையாகப் பாடப்படும் வழக்குறைக் காவியத்தில் நாகமணி மீகாமனால் கொண்டு வரப்பட்ட சிலம்பினை இயற்றி கண்ணகை கோவலன் திருமணம் நடைபெறுவதாகிய கலியாணப்படிப்பு அன்று வருகின்றது. அன்றுதான் இங்கு உரிய முறையில் கலியாணக்கால் நாட்டி அலங்கரிக்கப் படுகின்றது. இதன் பின்னர் வழக்குறையின் மீதிப்பாடல்கள் தொடர்ந்து பாடப்படும்.

தம்பிலுவில் கோயிலின் சிறப்பான அம்சம் இச்சடங்கின் ஆறாவது நாள் ஊர்வலமாகும். முழு ஊருமே திருவிழாக்கோலம் கொள்ளும். ஆறாவது நாள் அதாவது ஞாயிற்றுக்கிழமை முன் இரவில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் கோயிலின் வடக்கு வாயிலாக அம்மனின் ஊர்வலம் வெளிப்படுகின்றது. இது கண்களுக்கு அழகான விருந்தாகும். மேள வாத்தியங்கள் முழங்க, வளர்ந்தோர்களும், சிறுவர்களும் தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டு கிராமிய நடனங்களை ஆடி வரவும், தம்பிலுவில் கண்ணகை அம்மனுக்கென்றே தனித்துவமாக விளங்கும் காவியங்கள் இன்னிசையாக பொழிய அம்மம்மா! கூய! கூய! என்ற பேரொலியோடு இந்த அம்மன் ஊர்வலம் இடம்பெறுகின்றது. இந்த ஊர்வலம் மறுநாள் அதிகாலையிலேயே மீண்டும் வடக்கு வாயில் வழியாக ஆலயத்தைச் சென்றடைந்து காலைப் பூசையோடு நிறைவடையும்.

மறுநாள் பொங்கலுக்குரிய ஆயத்துவேலைகள் இடம்பெற்று காலையில் பெண்கள் கூடி மடிப்பிச்சை நெல், மடைநெல் என்பவற்றில் இருந்து பொங்கலுக்குரிய நெல்லைக் குற்றி எடுப்பார்கள். அம்மனுக்காக

பிரத்தியேகப்பானை பொங்கப்படுகின்ற அதேவேளை மதியப்பூசையின் பின்னர் மக்களும் தங்கள் பொங்கல் பானைகளை ஆயத்தம் செய்வார்கள். ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் பானைகள் பொங்கப் படுகின்றது. இரவு எட்டு மணியளவில் பொங்கப்பட்ட மக்களின் பானைகள் முறையாகப்படைக்கப்பட்டு விநாயகர் பூசை, அட்டபாலகர் பூசை ஆகியவற்றோடு அம்மன் பூசையும் இடம்பெறும் இதன் பிற்பாடு குளிர்த்திபாடி எல்லோருக்கும் தீர்த்தம் தெளிக்கப்படும்.

இதன் பின்னர் பணிமாறல் என்ற பாரம்பரிய நடைமுறை உண்டு. ஒவ்வொரு வருடமும் நேர்த்தியின் நிமிர்த்தம் ஆலயத்திற்கு வரும் சேலைகளை ஒவ்வொன்றாக உடுத்திக்கொண்டு கப்புகளார் பின்தொடர வண்ணக்கர் மடையைச் சுற்றி வருவார். சனத்திரிள் அதிகம் இருந்தாலும் இவ்வேளை அனைவரும் அமைதியாகவே இருந்து இதனைப் பார்வை இடுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்வு முழந்த பிற்பாடு பூசை நடைபெற்று விழுதி, மஞ்சள் பரிமாறிய பின்னர், வட்டாக்குறுதல்வைபவம் நடைபெறும்.

முதல் வட்டாவினை “ஊர்” என்று வண்ணக்கர் கூறுவார். இவ்வட்டா ஆரம்பக் குடிகளுக்கே சொந்தமாகும். யாரும் இதனைக் கைநீட்டி வாங்க மாட்டார்கள். கண்ணகை கோயில் எங்கெங்கு அமைந்துள்ளதோ அவர்கள் எல்லோருக்குமே இவ்வட்டா உரியதாகும். ஊர் சுற்றுக்காவியமே இதனை வலியுறுத்துகின்றது. இரண்டாவது வட்டா கோயில் வண்ணக்கருக்கு உரியது. மூன்றாவது வட்டா பழபெரும் கோயிலான

திருக்கோயில் சிறி சித்திரவேலாயுதர் கோயில் வண்ணக்கருக்குரியது.

இதன் பின்னர் குடுக்கைகள் யாவும் உரிய பாகைக்காரருக்கும், தொண்டர் களுக்கும் சேர்ப்பித்து எல்லோருக்கும் உபயம் கொடுத்த பின்னர் பின்னிரவில் கதவு அடைக்கப்படும். இவற்றின் பின்னர் கோயில் கப்புகணாரை மேளதாளத்துடன் அவரது வீட்டிற்குக் கொண்டு விடுவார்கள். பாகைக்காரர் எல்லோரும் சேர்ந்து வண்ணக்கரை அவரது வீட்டில் கொண்டு விடுவார்கள்.அங்கு சிற்றூண்டி அருந்திவிட்டு கணக்குப் வழக்கு பார்த்து நிறைவு செய்வர்

இதன் பின்னர் 3ம் நாள் சடங்கு இடம்பெற்று, அம்மன் சடங்கு வேலை அனைத்தும் நிறைவடையும். இவ்வாறாக தனக்கே உரிய தனித்துவ பாணியில் எந்த ஆகம விதியும் கலக்காத வகையில் கண்ணகை அம்மன் சடங்கு இடம்பெற்றுவரும் கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் ஓர் பாடல் பெற்றதலமாகும். ஊர் சுற்றுக்காவியம், ஊரெழு காவியம் (எழுந்திருப்பு) பள்ளுப்பாடல், ஊஞ்சல் பாடல் என்பவற்றோடு இக்கோயிலுக்கே உரித்தான் ‘மழைக்காவியம்’ ஒன்றும் காணப்படுகின்றது. இவை இவ்வாலயத்தின் தனித்துவங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

களுவாஞ்சிகுடி ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்

இற்றைக்கு ஜந்நாறு வருடங்கள் பழைமை வாய்ந்ததாக விளங்குகின்றது இவ்வாலயமாகும், சேரநாட்டில் இருந்து பக்தி, முக்தி என்ற இரு பெண்மணிகளால்

கண்ணகை அம்பாளின் சிலை கொண்டு வரப்பட்டபோது இன்று ஆலயம் அமைந்திருக்குமிடத்தில் இடம் பெயராது நிலைத்ததாகவும் அவர்கள் இருவரும் தாம் கண்ட கனவின் படி அவ்விடத்திலேயே ஆலயம் அமைத்தனர் என வரலாறு கூறும் ஆலயமாக இது விளங்குகின்றது.

இதே காலத்தில் அச்சிலைப் பேழையிலுள்ள சில உருவங்களை ஏருவிலுக்குக் கொண்டுபோய் அங்கும் “முஜகுகர்” வன்னமை ஆலயத்தினை அமைத்து வழிபாடு செய்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. ஏருவில் ஆலயத்தில், களுவாஞ்சிகுடியில் வாழுந்த அண்ணன் தம்பிக்குடிகளான பெரிய கவுத்தன் குடிகளுக்கும், சின்ன கவுத்தன் குடிக்கும் சடங்குப் பூசைப் பாகைஇருந்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாலயத்தின் சடங்கு முறைகளை நோக்குகின்ற போது கிராமத்தின் சமுதாயத்தின் மரபுவழி மாறாதகுடி வழிப்பூசையாகவே இருந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. வைகாசிப் பூரணைக்கு முன் ஏழுநாட்கள் கதவு திறக்கப்பட்டு பதினொரு மரபுக்குடி மக்களாலும் மற்றும் நேர்த்தி வைத்துள்ள ஏனைய மூவராலும் மொத்தமாகப் பகல் இரவுச் சடங்காக 15 சடங்குகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. இதில் “வாஸ்து சாந்தி” அடங்கவில்லை. இச்சடங்கில் முதலில் ஆலயத்திருக்கதவு திறக்கும் அன்று காலை ‘வாஸ்து சாந்தி’ பூசையை ஆலய நிருவாகம் மேற்கொள்கின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து ஊர் காவல் பண்ணும் நிகழ்வு ஊர் மக்களால் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இதனைத் தொடர்ந்து விரிவாக பார்க்கும் போது முதல் நாள் கிராம மக்களின் பங்களிப்போடு ஆலய நிர்வாகம் வாஸ்து சாந்திக் கிரியையை நிகழ்த்தும் அன்று இரவு

கதவு திறத்தலுக்கான முதலாவது சடங்கு நடைபெறுகின்றது. இவை குருக்கள் குடி மக்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இரண்டாம் நாள் சடங்கினை நோக்கும் போது ஜயர் வம்ச பாகைக்காரரால் இரவுப் பொழுதில் நேர்த்திக் கடன் சடங்கு இடம்பெறும்.

இங்கு கண்ணிக்கால் வெட்டும் சடங்கானது ஒரு பெரிய விழாவாகவே இடம்பெறுகின்றது. ஐந்தாம் நாள் நடைபெறும். இவ்விழாவில் ஊர் மக்கள் அனைவருமே வயது வித்தியாசமில்லாது இச்சடங்கினை நிகழ்த்துவர் ஆலயத்தில் பூசை முடிந்ததும் பாகைக்குரியவர் கண்ணிக்கால் வெட்டுப்பூசைக்குரிய பொருட்களைத் தலையில் வைத்துச் சுமந்து வரும் காட்சியும் முத்துச்சப்புறத்தை வைத்தியனார் குடிமக்கள் இழுத்துச் செல்வதும் வழக்கம்.

பின்னர், கண்ணிக்காலுக்குப் பூசை நடைபெற்று முடிந்ததும், ஆலய பிரதம குரு பக்தி பரவசமான உருவேரிய நிலையில் இதனை வெட்டுவது பார்ப்போரையும் பக்தி நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

வெட்டிய காலை பாகைக்குரியவர் ஊர்சுற்றி எடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்கு மீண்டும் வருவார். ஆலய முற்றுத்தில் தலைவர், வண்ணக்கர், மற்றும் வைத்தியன்குடி முகாமையாளர், பாகைக்குரியவர் ஆலய பிரதம குரு, யாரும் கண்ணிக்காலைத் தாங்கிய வண்ணம் ஆலயத்திற்கு நுழைந்து பூசையை நிகழ்த்தி காலை நாட்டுகின்றனர். அன்றைய இரவு கண்ணகியாக அக்காலைப் பாவனை செய்து சோடனை செய்வார். இந்தக் கண்ணிக்காலை கவுத்தன் குடி மக்கள் சோடனை செய்த பின்னர். வைத்தியனார் குடி பட்டினக் குடி, சிங்களக்குடி மக்களும் தமக்குரிய காலை சோடனை செய்கின்ற வரிசை ஓற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

ஆறாம் நாள் பிரதம குருவின் வீட்டில் இருந்து திருமணத்திற்குரிய மங்கலப்பொருட்கள் ஆலயத்திற்கு கோலாகலமாகக் கொண்டுவரப்பட்டு திருக்கல்யாணச் சடங்கு இடம்பெறுகின்றது. கண்ணகையாகப் பாவனை செய்யப்பட்ட கண்ணிக்காலுக்கு பெண்களின் குரவையோடு மேளவாத்தியங்கள் ஒலிக்க திருமாங்கல்யதாரணம் செய்து வைக்கப்படுகின்றது. இந்நிகழ்வின் போது கல்யாணப்படிப்புகள், பாடல்கள், ஆர்த்தி எடுத்தல், தாலித்தட்டு ஆலய பரிபாலன சபை அங்கத்தவரால் சுற்றி வளைத்த பின்னர் தாலி கட்டும் வைபவம் நடைபெற்று பின் பூசை நிறைவு பெறுகின்றது.

திருக்குளிர்த்திச் சடங்கானது வைகாசிப் பூரணை தினத்தில் இடம்பெறும். 7ம் நாளான அன்று சிறப்பம்சமாக விளங்குவது யாதெனில் சின்ன மற்றும் பெரிய கவுத்தன் குடியில் இருந்து பாகை வரிசை ஒழுங்கில் குளிர்த்திப் பொங்கலுக்கான நெல் குற்றும் நிகழ்வாகும். கதவு திறந்த நாளில் இருந்து மடிப்பிச்சையாக எடுக்கப்பட்ட நெல்லானது இங்கு குற்றப்படும். பின்னர் பானை எழுந்தருளப்பன்னுவார்கள். பின்னர் ஏடுபடித்தல் நிகழ்வு இடம்பெறும் பின்னர் அதிகாலையில் திருக்குளிர்த்தி பாடி சடங்கு நிறைவு செய்யப்படும்.

இவ்வாலயத்தில் வருடம் ஒரு முறையே கதவு திறந்து பூசை செய்யப்படுகின்றது. இடைக்காலத்தில் அம்மனை வழிபாடு விரும்பினால் வெளிமண்டபத்தின் கதவடியில் பொங்கலைப் பொங்கிப்படைத்து வணங்குவார்கள்.

மேலும், கதவு திறக்கும் நாள் முதல் திருக்குளிர்த்தி பாடி முடியும் வரை ஊரே

புனிதமாகக் காணப்படுகின்றது. தொடர்ந்து எட்டாம் நாள் சடங்கோடு கண்ணகை அம்மன் சடங்கானது இனிதே நிறைவுபெறும். தினமும் ஒவ்வொரு குடிப்புசையின் போது அந்தந்த குடிக்குரியவர்கள் பொங்குகின்ற காரணத்தினால் எட்டாம் நாள் சடங்கில் பொங்கல் பெரிதாக இடம்பெறுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மட் செட்டிப்பாளையம் கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்

மீன்பாடும் தேன்நாடாம் மட்டக்களப்பிற்கும் கல்முனை நகரத்திற்கும் நடுவில் பிரதான பாதையை அண்டி அமைந்திருப்பதுதான் செட்டிப்பாளையம் என்ற அழகிய ஊர் பிள்ளையார் கோயில்கள் முதல் ஆலயங்கள் அமைந்திருந்தாலும் இங்கு ஊரே சேர்ந்து பக்தி பரவசமாகும் வண்ணம் கோயில் கொண்டு விளங்குகின்றாள் கண்ணகை அம்மன்.

இங்கு ஊர் ரீதியாகவே இச்சடங்கின் நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்றன. அந்த அடிப்படையில் வைகாசிப் பூரணையை அண்டி வரும் வெள்ளி இரவு கதவு திறந்தல் நிகழ்வு இடம்பெறும். இதனை கிரான்குள் கிராம மக்கள் முன்னின்று செய்கின்றனர்.

சனி பகல் சடங்கு, செட்டிபாளையம், குருக்கள்மட மக்களால் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. சனிக் கிழமை இரவுச் சடங்கு மாங்காடு கிராமமக்களால் மேற்கொண்டு நடாத்தப்படுகின்றது. ஞாயிறு பகல் கலியாணச் சடங்கானது தேற்றாத்தீவு கிராம மக்கள் முன்னின்று புரிகின்ற ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

ஞாயிறு இரவு பூரண கும்பச் சடங்கு செட்டிபாளையம், குருக்கள்மட கிராம மக்களால் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. திங்கள் பகல் சடங்கு களுதாவளைக் கிராம மக்களாலும் இரவு திருக்குளிர்த்திச் சடங்கும் இக்கிராமத்தவர்களாலும் நிகழ்த்தப் படுகின்றது. ஆகம விதிப்படி அந்தணரை பூசை செய்யமுடிவு செய்த போதும் அம்மன் அதை விரும்பாது கட்டாடி பரம்பரையினரே பூசை செய்ய வேண்டுமென பணிவிடை செய்தார். அன்று முதல் கட்டாடியானே இங்கு பூசைகளை நிகழ்த்துகின்றனர்.

இதன்படி வெள்ளி இரவு, சனி பகல் மற்றும் இரவு வேளைப்பூசைகள் வழைமையானதாகவே அமைகின்றது. ஞாயிற்றுக் கிழமை நடைபெறும் சடங்கு பூரணகும்பச் சடங்கு” என்று அழைக்கப்படும் செட்டிபாளையம், குருக்கள்மட கிராமத்தவர்களே இதற்குரிய பொருட்களை வழங்குகின்றனர். தேத்தாத்தீவில் வாழ்கின்ற முக்குவ மக்களே இக்கும்பத்திற்குரிய நெல்லைச் சேகரித்து வழங்குகின்றனர். இந்நெல்லானது அலங்கரிக்கப்பட்ட மாட்டு வண்டியில் ஏற்றி வேப்பிலை, கமுகம்பாளை, தாமரைப்பூக்கள் போன்றவற்றாலும் அழகுப்படுத்தி மேளவாத்தியங்கள் முழங்க பக்தி பாடல்களை பாடி பக்தர்கள்புடைகுழ ஆலயத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள். இவ்வண்டி ஆலயத்தினை நெருங்க கட்டாடியார் தீர்த்தம் தெளித்து தூய்மையாக்கி ஏற்றுக் கொள்வார். இது ஆரம்பகாலத்தில் அம்பிளாந்துறை மக்களால் வழங்கப்பட்டதாகவும், ஆற்றைக் கடப்பதிலுள்ள சீரமம் காரணமாக தமது குடிவாழும் தேற்றாத்தீவு மக்களுக்கு இந்த உரிமையை விட்டுக் கொடுத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது.

ஞாயிற்றுக் கிழமை பகல் கலியாணச் சடங்கு இடம்பெறும் கலியாணக்கால் மிக

அழகாக கரப்படுப்பு முறையில் பெண் போன்று அலங்கரிக்கப்படும். கலியாணக்காலுக்கு முன்பாகவே பூரண கும்பங்கள் ஜந்தும் வைக்கப்படுகின்றன. மேலும் கலியாணக்காலுக்கு முன்னால் நூற்றுக்கணக்கில் மட்டகள் வைக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு பூரணகும்பம் வைக்கப்படுகின்ற வேளையில் கட்டாடியார் உருக்கொண்டு நடுங்கும் நிலையில் காணப்படுவார். தன்நிலை மறந்து அவர் நின்றாலும் ஆசாரம் தவறாமல் பூசை செய்வது அற்புதமே. இவ்வேளை வெண்கலத்தால் செய்த உடுக்கானது பூரண கும்பத்தைச்சுற்றி அடிக்கப்படும் வேளை வந்தவுடன் தானாக அசைய ஆரம்பிக்கின்றது. இவ்வாறு அசையத் தொடங்கியதும் கட்டாடியார் அதனைப் பற்றி எடுப்பார் இவ்வேளை முழுமையாகக் கட்டாடியார் உருக்கொள்ள அவர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இவரைப்பிடித்துக்கொள்வார். ஆனால் கட்டாடியார் மிகவும் உருவேறியவராய் உயரக்கிளம்பி ஆட பூரண கும்பத்தைச்சுற்றி உடுக்கினை அடிப்பார் ஓர் அற்புதமான சக்தி உந்த உடுக்கு பீடத்தில் அமர்த்தப்படும்.

மாங்காட்டு கிராம மக்களின் பூசை இரவுச்சடங்காக அமைகின்ற காரணத்தினால் தோரண ஊர்வலம் கலைநிகழ்ச்சிகள் என்பன சிறப்பிடம் பெறுகின்றன இந்து சமய விதிப்படி அனுபவம் வாய்ந்தோரால் திட்டமிடப்பட்டு அழகாக அலங்காரமாகத் தோரணமானது கட்டப்படும். பின்னர் மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயத்தில் இருந்து பறப்பட்டு ஊரைச்சுற்றி கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தை வந்தடையும் கட்டாடியார் நீர் தெளித்துத் தூய்மையாக்கி இத்தோரணத்தை ஏற்றுக்கொள்வார். இவ்வாலய முற்றத்தில் கட்டப்படும் மூன்று தோரணங்களில் மத்தியில் மாங்காட்டு மக்களின் தோரணம் காணப்படும் இந்த ஊர்வலத்திற்கு மாங்காடு கிராமத்திற்குரிய

கண்ணகை அம்மன் ஆலய வண்ணக்கரே தலைமை தாங்கிச் செல்வார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் ஊர்வலத்திற்குச் செல்ல முன்னம் இத்தினத்திலேயே இக்கிராம மக்கள் மடிப்பிச்சை எடுக்கின்றனர். கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திற்குச் செல்வதற்கு முன்பாக கட்டுப்பிள்ளையாரை வணங்கியே செல்கின்றனர்.

சனிக்கிழமைச் சடங்கு முடிந்ததன் பிற்பாடு வண்ணக்கருமாரால் பொதுச்சபை உறுப்பினர் பதினைந்து பேரின் உதவியோடு மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலய பரிபாலன சபையின் உதவியோடும் மாங்காடு கிராம மக்கள் வீடுகளுக்கு பிரசாதம் வழங்கப்படும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது.

குளிர்த்திச்சடங்கானது களுதாவளை மக்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பகற்சடங்கானது பி.ப. இரண்டு மணியளவில் முடிவடையும். குளிர்த்திச்சடங்கு மிகவும் விஷேடமானதாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. களுதாவளை மக்கள் இதனை மேற்கொண்டாலும் ஏனைய ஜந்து ஊர்மக்களும் இவர்களுக்குப் பக்கத்துணையாக அமைகின்றனர். குளிர்த்திச்சடங்கின் இரவில் ஆலய வீதியில் குழுமியிருந்து குளிர்த்திப்பூசைபார்த்து பாணக்கம் எனப்படும் தீர்த்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்வர்.

குளிர்த்திச்சடங்கில் வைக்கப்படுகின்ற விநாயகப்பானை மிகவும் விஷேடமாகக் கருதப்படுகின்றது ஒரு மரைக்கால் அரசி பொங்கக்கூடிய மூன்று மண்பானைகள் ஏலவே குயவனிடம் சொல்லி

எடுக்கப்பட்டு, சமார் இரவு பதினொரு மணியளவில் மடிப்பிச்சை நெல் அள்ளி நிரப்பப்படும். ஆலய முற்றத்தில் வெள்ளை விரித்து உரல் நாட்டி மூன்று பானை நெல்லையும் பச்சை நெல்லாகவே குற்றி புடைத்து எடுப்பார்கள் கட்டாடியார் ஆலய முற்றத்தில் புதிய அடுப்பு மூட்டி மடை வைத்து தீப ஆராதனையோடு பூசை செய்து பொங்குவார்கள்.

மூன்று விநாயகப்பானைகளில் ஒன்று வண்ணக்கருக்கு உரியது. மற்றையதில் ஒன்று கட்டாடியாருக்கும் ஒன்று வண்ணானுக்கும் உரியது. வண்ணக்கருக்குரிய பானையில் பால் பொங்கி வருகின்ற வேளை கட்டாடியார் கொட்டுவெம் கட்டி பயபக்தியோடு பாலை அள்ளி மூலஸ்தானத்திற்குச் சென்று அம்பாளின் முந்தானைச் சீலமடையிலே பக்குவமாக வைப்பார்.

குளிர்த்தி பாட வேண்டிய வேளை திங்கட்கிழமை பின் இரவாகும். அதாவது செவ்வாய்க்கிழமையாக விடிவத்திற்கு முன்பாக குளிர்த்தி பாடிவிட வேண்டும். ஆகையால் இதற்குரிய வேலை அதிகாலை இரண்டு மணியளவிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிடும். குளிர்த்தி பாட வேண்டிய நேரம் நெருங்கியதும் மண்டபம் கழுவிப் புனிதமாக்கப்படும் மூலஸ்தானபூசையும் பரிவார மூர்த்திகளாகிய வைரவர், நாகம் பிரான், பூசைகளும் முடிக்கப்படும் பின்னர் குளிர்த்திப் பானையினுள் நிரப்புவதற்காக தனித்தனியே தயார் செய்யப்பட்ட அனைத்துப் பொருட்களும் ஒரு பாத்திரத்தினுள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுக்கப்படும். குளிர்த்திப் பானையடியில் வைக்க வேண்டிய வட்டாமடைப்பூசைப் பங்கும் புனித தீர்த்தப்பொருட்கள் அடங்கிய பாத்திரமும்

அடியார்கள் சூழ்ந்து வர உள்வீதி வலம்வந்து குளிர்த்திப்பானை வைக்கும் இடத்தில் வைக்கப்படும். அந்த வேளையில் பூசி மினுக்கி பொட்டுவைத்த பூமாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய வெங்கலப்பானை பக்தியோடு வெளியே கொண்டு வரப்பட்டு கட்டாடியாரால் உரிய இடத்தில் வைக்கப்படும் குளிர்த்திக்கென தயார் செய்யப்பட்ட அனைத்துப் பொருட்களும் இப்பானையினுள் இடப்படும்.

இவ்வேளை கட்டாடியார் பதினாறு முழு வெள்ளைச்சீலை ஒன்றினை கொய்யகம் வைத்து இடுப்பிலே உடுத்துவார். வெண்டயம் எனப்படும் உருத்திராட்சத்தை அணிந்து, விபூதியை திரிபுண்டரமாக உரிய விதத்தில் அணிந்து கொள்வார். பட்டுச் சேலையினால் தலைப்பாகை அணிந்து கொள்வார். மஞ்சளை தனது உடுப்பிலும் உடம்பிலும் புசிக்கொள்வார் இவ்வேளை கட்டாடியாருக்கு உருவேறத் தொடங்கிவிடும், பின்னர் மூலஸ்தானத்தினுள் சென்று அம்மனை வணங்குவார். கஞ்சாவளை வண்ணக்கர் கொடுத்த வேட்டியில் இயந்திரம் கீறப்படும்.

<p>இதன்</p> <p>யானைத்தந்தந்தத்தினால் அமைக்கப்பட்ட வேப்பம் பலகைப்பீடத்தின் மீது ஒரு கையிற் சிலம்பும் மறுகையில் வேப்பம் குழையும் பிடித்த வடிவமாக வீற்றிருக்கும் தாமிர விக்கிரகமான கண்ணகை அம்மன் சிலையினையும் வெள்ளி கழுகம் பாளை வெள்ளிப்பிரம்பு ஆகியவற்றை வைத்துக்கட்டி இடது விலாப்புறத்திலே வைத்துக்கொள்வார். கையிலே சிலம்பு அணிந்து, பழைமையும் அற்புதமும் வாய்ந்து இருக்கும் தடியினை கையிலே ஊன்றிக்கொள்வார். விநாயகப்பானையில் இருந்து கோலை எடுத்து பொங்கலை வெற்றிலை பாக்கினையும் மடியில் வைத்துக்கொண்டு முதிர்ந்த கண்ணகைக் கிழவியாக அவர்</p>	<p>பின்னர்,</p> <p>குளிர்த்தி பாட வேண்டிய நேரம் நெருங்கியதும் மண்டபம் கழுவிப் புனிதமாக்கப்படும் மூலஸ்தானபூசையும் பரிவார மூர்த்திகளாகிய வைரவர், நாகம் பிரான், பூசைகளும் முடிக்கப்படும் பின்னர் குளிர்த்திப் பானையினுள் நிரப்புவதற்காக தனித்தனியே தயார் செய்யப்பட்ட அனைத்துப் பொருட்களும் ஒரு பாத்திரத்தினுள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுக்கப்படும். குளிர்த்திப் பானையடியில் வைக்க வேண்டிய வட்டாமடைப்பூசைப் பங்கும் புனித தீர்த்தப்பொருட்கள் அடங்கிய பாத்திரமும்</p>
---	---

காட்சி தருவார். ஆயிரக்கணக்கான பெறுமதியான பட்டுச்சேலைகள் அம்மனுக்கு நேர்கடனாகப்போடப்படும். பின்னிரவு மூன்று மணி முப்பது நிமிடமளவில் அம்மாள் குளிர்த்திப்பானையடிக்கு வந்து சேருவார். கட்டாடியார் மேற்குப்புறத்தில் ஏனைய மூன்று திசைகளையும் பார்க்கும் படி நின்று கொள்வார். ஆறு ஊர் வண்ணக்கர் மாரும் உதவியாளரும் குளிர்த்தி மண்டபத்தில் பிரசன்னமாகி இருப்பார்கள். தீபாராதனை குளிர்த்திப்பானைக்கு இடம் பெறும், சிலம்பு, அம்மானைக்காய், வெண்கலச் சங்கு என்பனவும், மடியில் கொண்டு வந்த பூசைப் பொருட்களும் குளிர்த்திப் பானையினுள் போடப்படும் பின்னர் குளிர்த்தி ஏடு படிக்கப்படும்.

பின்னர் குளிர்த்தி பாடி முடிந்த பின் ஏடு படித்தோருக்கும், ஏனைய பிரமுகர்களுக்கும், வண்ணக்கமாருக்கும் தீர்த்தம் வழங்கிய பின்னர் அம்பானை மூலஸ்தானத்தினுள் கொண்டு சென்று விடுவெர். இதன் பின் பக்தர்களுக்கு தீர்த்தம் வழங்கப்படும். இது நோய் தீர்க்கும் மருந்து எனக் கருதி அனைவரும் பெற்றுக்கொள்வெர்.

திருக்குளிர்த்தி வைபவத்தின் பின்னர் முட்டி உறுதல் நிகழ்வு இடம் பெறும். இதன் பின்னர் நிகழ்கின்ற 8ம் நாள் சடங்கில் நாகதம்பிரான் பொங்கல் விஷேஷமாக இடம் பெறும். அன்னதான நிகழ்வும் இந்த எட்டாம் நாள் நிகழ்வின் போது இடம் பெறுகின்றது.

இவ்வாறாக செட்டிபாளையம் கண்ணகை அம்மன் ஆலயமானது ஆறு ஊர்களின் ஒற்றுமையுடன் தன் சடங்கினை ஆற்றிக்கொண்டு வருவது இந்த மக்களின் ஒற்றுமைக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகவே காணப்படுகின்றது எனலாம்.

எனவே இக்கட்டுரையில் கண்ணகை

அம்மன் சடங்கானது கிழக்கிலங்கையில் பிரசித்தி பெற்ற பல இடங்களில் இன்று வரை சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது என்பதை இவ்வாய்வின் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஆயினும் கதவு திறக்கும் நாள், கலியாணக்கால் வெட்டுதல், அதற்குரிய பூசை, திருக்குளிர்த்தி வைபவம் ஆகியவற்றில் சிற்சில மாற்றங்களைத் தங்களுக்குள் உள்ளாங்கியிருக்கின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

எது எவ்வாறாயினும் கிழக்கிலங்கை வாழ் இந்து மக்களிடையே இன்னும் கிராமியத்தெய்வ வழிபாட்டு பக்திசார் வணக்கம் மங்கிப்போய்விடவில்லை என்பது பெருமைக்குரிய விடயமாகவே காணப்படுகின்றது.

மேலும் இவ்வாய்வின் போது வீரமுனைக்கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் பற்றி அக்கோயில் சார்ந்தவர்களிடம் பலமுறை வினவியும் அவர்கள் தரமறுத்து விட்டனர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். பட்டிமேடு கண்ணகை அம்மன் ஆலய தகவல் தேடியும் உரிய காலப்பகுதியில் அக்கோயில் சார்ந்தவர்களின் தொடர்புகளைப் பெற முடியவில்லை.

ஆய்வு :
திருமதி. ஜெயமதி சந்திரசேகரம்
(ஆசிரியை)
(மலர்க்குமு உறுப்பினர்)

கண்ணகை அம்மன் ஊஞ்சல் பாடல்

காப்பு - வெண்பா

செந்திருவா சம்செறியும் சீராருங் காரைதீவு
விந்தைசேர் வன்மீக மெய்நாமம் - முந்துபெற்றே
ஆக்குமத்தி யானெந்தான் ஆதியில கத்துயிரைக்
காக்குமத்தி யானெந்தான் காப்பு.

ஊஞ்சல் பாட்டு

(ஆனந்த பைரவி)

01. பூமேவு மொழிற்கனகச் சபையே மானும்

புனிதமணி மண்டபத்தி னாப்பனகு நால்வேதத் தூண்கள் மீது

நவமணியி னழகுபெறு விட்டமேற்றி

சீர்மேவு மாறங்கவடங்கள் சேர்த்துக்

சிறப்புறசம் பூத்தநற் பலகை மீது

பார்மேவு பலரேத்தக் காரைதீவுப்

பதியமர்ந்த கண்ணகையே யாழெஞ்சல்

02. கத்துகடற் புவியிருளைக் காயுந்துய

காதணிகளினிதாடக் கடகமாட

முத்திதரு மபயகர மாட மோன

முறுவலிழி நிலவாட முனிவராட

மெத்தொழிரும் சிலம்பாட விதானமாட

மேனிதனில் மேகலையும் மிகுந்தேயாட

வித்தநற் பணியாடக் காரைதீவில்

விளக்குமெழிற் கண்ணகையே யாழெஞ்சல்

(பூவிழுப்பு முறைக்கூல்)

03. திக்கெண்மர் திருமுனிவர் தேவராட

தேசிகநற் திருமாலும் சிறந்தேயாட

ஒக்கலையில் உறுதேவ மாதராட

உலகளந்தோன் தன்தேவி உவந்தேயாட

தக்கனருள் தேவனவன் தானுமாடத்

தருக்குவினை தானோடத் தரணியாட

மிக்கவிளை நினஞ் சிறக்கும் காரைதீவில்

விளங்குமெழிற் கண்ணகையே யாழெஞ்சல்.

04. கங்கையோடு அறுகணியுங் காலகாலன்

காதலி நீ பெமைக்காக்கும் கருணையோடு

மங்கையென வந்துலகின் மாசுநீக்கி

மனு நீதி தான் நிலைக்க வழியுங்காட்டி

துங்கமிகு தேவர்களுந்துதித்தே யேதத்த

தூயசுடர் கொழுத்திவினை தொலைத்தாயன்றி

எங்களையு மாட்கொளவே காரரதீவில்

இலங்குமெழிற் கண்ணகையே யாழூசல்.

05. கசிந்துருகுங் கந்தருவர் வீணை கொண்டே

கானமழை பொழிய விரு பாலுமேவிச்

சசிமுதலாம் மங்கையர் சாமரையிரட்ட

சதமகனும் தேவர்களும் தாளமேத்த

நிசிநிறனும் வேய்ச்குழலின் வீறுகாட்ட

வெண்மதிய மிரவியிரு பாலுமேவ

விசிதநட மிடுங்கடல் சேர் காரரதீவில்

விளங்குமெழிற் கண்ணகையே யாழூசல்.

06. கலைபயில்வோர் காவியக்கண்ணாலே காணக்

காசினியோர் காற்சிலம்பி ஞாடேகாண

மலைமலியுஞ் சேரனூர் மாந்தர்காண

மாமறையோர் மனத்தகத்தே மகிழ்ந்துகாண

நிலையில்லா உலகமதில் நிலையாய் நின்று

நீக்கமற அனைத்துலகும் நிறைந்து நிற்கும்

தலைமைபெறு தற்பரையே காரரதீவில்

சாருமெழிற் கண்ணகையே யாழூசல்.

07. முக்கோண மறுகோண மாகிநல்ல

முவாறு நிலைதோறும் முனைந்துநின்று

அக்கோண மொருகோண மாகி நல்ல

ஆதார ஒளிவாடவாய் அமலமாகி

எக்காலும் எவ்விடத்தும் எல்லாமாகும்.

எழிலரசே எமையாள இதயங்கொண்டு

மிக்கதமிழ் மணங்கமழுங் காரரதீவில்

மேவியுறை கண்ணகையே யாழூசல்.

08. இளங்கோவும் சிலம்புநால் ஆக்கியுன்னை
 என்றுமுல கோர்மனதி விருத்தியைத்தான்.
 உளங்கனிந்தா ணாருவன் வழக்குரையாலுன்னை
 உள்ளிருத்தி மகிழ்சிறந்தான் உலகோர் தானும்
 விளங்கு மணிக்கோபுரமும் வீறுபூத்த
 மேலான ஆலயமும் அமைத்தாரெங்கும்
 களங்கமில்லாக் கற்பரசே காரரதீவில்
 கனித்துறையுங் கண்ணகையே யாழெஞ்சல்.
09. வழுவகன்று வையகமும் வானும் மேலாம்
 வன்பதமும் சிறந்தொழிர வளஞ்சிறக்க
 இழுமென்னும் சிலம்போசை இனிமைகூட்ட
 இளங்குழல் புன்முறவ வினிமைகாட்ட
 தமுவியை ஆட்கொள்ளத் தரணிமீதிற்
 தற்பரையே நற்பதமே தருவாயென்றே
 உழுவன் போடுனெப்போற்றக் காரரதீவில்
 ஓங்கியுறை கண்ணகையே யாழெஞ்சல்.
10. சுத்தபர ஞானவெழிற் சோதிக்குள்ளே
 தூயபரமானந்தச்சுடராய் வாழும்
 சுத்திசிலை பத்தினியே சார்ந்தோர் யாரும்
 சாலோக பதத்தின் பந்தானேதுய்க்க
 முக்தியளித் திடுமுதலே முன்னின் ரேத்தும்
 முகர் எமைக் காத்திடு முன்னேவந்து
 எத்திசையும் புகழ்மணக்குங் காரரதீவின்
 ஏந்திமைநற் கண்ணகையே யாழெஞ்சல்
11. உறுபகைகள் தீவினைக் ஞாறையாதோட்
 ஊறுசெயும் மறுபிறவி யோடவோட
 தறுகணைடு மிருவினைகள் தங்காதோட்
 தயைபுரிந்து தாரணியுந் தழழுத்துநீட்
 ஆறுமுகனும் முன்னோனும் அருகிலாட
 அன்னைப்ரா சக்தி நீ அனிசெய்தாட
 வறுமைபினி தானோடக் காரரதீவில்
 மகிழ்ந்துறையுங் கண்ணகையே யாழெஞ்சல்

எச்சரிக்கை
(இராகம் - மாயாமாளவகைளை)

வானோர் புகழ் னானோதய வரதனருளாலே
வளமேவிய காரைப்பதி வந்தாய் எச்சரிக்கை
மானோர்பலர் திகழ் அன்பரானோர் பலர்புகழ்
வாமிசிவ காமிஅருள் கண்ணே எச்சரிக்கை
திங்கள்முகம் அசையக் குழை திகழுப் புகழிசைய
திருவாழ்காரை தீவுமேவிய தேவி எச்சரிக்கை
வையமிகு உயர்வளர் துய்யசடை திகழு
மணியாலயத் தணியாயமர் கண்ணே எச்சரிக்கை
கங்காநதி புடைகழுத்தரு கண்ணே தன்னருளால்
சிங்காரமா யமரும் திருத்தேவி எச்சரிக்கை

பராக்கு
(இராகம் - சாரங்கா)

சீர் பெருகு காரைதீவுத் தேவிக்கு பராக்கு
செகமகிழு அருள்புரியும் கண்ணகிக்குப் பராக்கு
பார்பெருகு சுரமசர மானாய் பராக்கு
பரிதியொளி போலவரும் பரையே பராக்கு
கார்பெருகு மவுண்ணுயிர் களைந்தாய் பராக்கு
கருதுமாழியவர்கள் தமைக்காப்பாய் பராக்கு
ஏர்பெருகு இமையோரிடர் தீர்த்தாய் பராக்கு
இனிமைதரு இப்பதியி லிருப்பாய் பராக்கு
வார்பெருகு தனமுடைய கண்ணே பராக்கு
வருமாழியோர் தமைக்காக்கும் கண்ணே பராக்கு

மங்களம்
(மத்தியமாவதி)

ஆரியைகிர் பகரிக்கும் மங்களம் - செய்ய
ஆரணிமெய்ப் பூரணிக்கு மங்களம்
சக்திசிவ பத்தினிக்கு மங்களம் - எங்கள்
தற்பரைக்கு விற்பனிக்கு மங்களம்
அன்னை கண்ணகிக்கு மங்களம் - தீங்க
என்னநுத லம்பிகைக்கு மங்களம்
ஆரணத்துதி பரைக்கு மங்களம் - தினம்
அன்பர்பணி யுஞ்சிவைக்கு மங்களம்
வன்பினி யொழிப்பவட்டு மங்களம் - குண
வாரி மகாதேவிக்கு மங்களம்
காரைதீவு வந்தவட்டு மங்களம் - அருள்
காலுமுயர் தேவிக்கு மங்களம்
எங்கள் மத்திவந்தவட்டு மங்களம் - என்றும்
ஏத்துத்துதி சாற்றுவோமே மங்களம்

மங்களம்! மங்களம்!! மங்களம்!!!

சுபமஸ்து

இங்கம் : திரு. க. கந்தவனம்

இளைப்பாரிய அதிபர்

காரைதீவு.

24.03.1978

கண்ணகை வெண்பா

நூல்

காப்பு

பார்புகழும் கண்ணகையாய்ப் பாடும் பராசத்தி
ஊர்புகழுக் கார்நகரில் உற்றகதை - சீர்பெருகக்
காரணமாய் வெண்பாவிற் கட்டுரைக்கக் காதுமத
வாரணமே முன்னிற்க வா

கலைகள் துதி

பாலும் பழமுடனே பாகுநறும் தேன்பருப்பு
மேலும் பரவியுனை வேண்டிடுவேன் - சீலமுடன்
பங்கயன்றன் நாவிலுறை பாரதியே சங்கமதிற்
தங்குதமிழ் நீயெனக்குத் தா

ஏற்புடைத் தெய்வ வணக்கம்

சௌங்கோலாற் கோடியெனச் சேர்மாறன் ஊன்கொண்டு
வெங்கோபத் தால்மதுரை வீறழித்த பைங்கோதை
நண்ணும் மறக்கருணை நாயகியே காரையூர்க்
கண்ணகையே நீவந்து கார்

தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்

செம்பொதிகை மீதேறிச் சீர்வைகை யாறாடி
அம்புவியாழ் மூவேந்தர் ஆதரிக்க - நம்பனடி
வந்ததமிழ் மங்கையே மாற்றமெலாம் தந்தெனது
சிந்தனையில் நீவந்து சேர்

குரு வணக்கம்

செந்தமிழ்சேர் பண்புடனே சேர்கலைக் ளானதுவும்
தந்துதமிழ் ஓசனெனச் சார்வித்தான் - முந்துகலை
நம்பியெனு மாசிரிய நாயகனு மானகுஞ்சித்
தம்பியவன் தாழ் சரணம்தான்

அவையடக்கம்

01. செந்தமிழின் சீர்ப்பிற்கு செம்மவ்விபு லானந்தன் பைந்தமிழிற் பாட்டுரைத்து பாவராங்கில் - பந்தமொடு ஏழுமதம் பத்தழகோ டெண்ணான்கு உத்தியிவை நானுமறி யேனிதனை நாடு
02. சீர்தளைகள் சேரசைகள் சேர்ந்தவை ஏதுமிலாப் பார்வையிலே பாடிவிட்டே னாயிழனும் - சார்பினிலே தத்துமத வைபொழியும் சார்குதலை தன்மொழியில் மெத்தமனாங் கொண்டிடுவார் மேல்
03. பொன்னிநறும் நீர்பாயப் பொங்குபொழில் பூச்சொரிய கன்னிநறுந் தேனுகரும் கார்வண்டு - மன்னுமிசை பன்னுதமிழ்க் கால்கரியன் பார்புகழ்பூங் கார்நகரைத் தன்னகராக் கொண்டான் தவம்
04. கரிகாலன் ஆட்சியிலே கார்ப்புரையும் கண்ணார் தெரிதருமம் நன்னென்றியிற் சேர்க்க - தரியலர்கள் கண்டே மனம்மாழ்கும் கனகமலை மாசாத்தான் கொண்டிடுவான் நல்லறத்தின் கோல்
05. அன்றொருநாள் அன்புமனை ஆயபொழில் நாடுகையில் சென்றுநிறை கோகுலமும் சேர்குருகும் - கன்றுதனைச் சாரும் கரியினமும் தம்மகவும் காமிரைகள் கோரும் முறை கண்டாள் கொடி
06. மைந்தரில்லாத் தன்குறையை மாற்றவென்று மாசாத்தான் சிந்தனையில் ஓர்நினைவைச் செப்பினாளே - சந்ததமும் நந்தவனம் கோயிலொடு நாடுந் தபசைபங்கள் பந்தமின்றிச் செய்தான் பரிந்து
07. பாண்டியன் செய் தீவினையோ பாரிலுள்ளோர் நல்வினையோ மாண்ட தவம்பலித்த மாட்சிமையோ - கீண்டுபுகழ் மாசாத்து வான்மனையாள் மாசறுசே யையுயிர்த்தாள் பேசாத் தனவணிகர் பேறு

நூலை கப்புகள்மார் (பூசகர்)

திரு. செ. தியாகராசா

திரு. அ. சிறிதான்

திரு. ச. நித்தியானந்தன்

08. புத்திரப்பே றற்றதுவும் புந்திமகிழ்ந் தாதரித்து
கொத்துமலர் மீதுாவிக் கொக்காரித்தார் தத்துவினை
கோரும் திருநாமம் கோவலனென் றாரறிய
ஆரும் மகிழ்ந்தார் அகம்

பாலப்பநுவம் பத்து

09. காப்புச்சௌக் கீரரோமேல் காட்டிடுதால் சப்பாணி
மோப்புமுத்தம் வாரானை மூழ்மதியம் - கோப்புடைய
சிற்றில் சிறுபறையும் சீரிடுதேர் ஊர்வதெனும்
பத்தும் கடந்தான் பதம்
10. ஆண்டு பதினாறாக ஆண்முக கோவலர்க்கு
தூண்டு மணம் கூட்டிவைக்க - தோன்றினான்
மானாகர் தம்மரபு வாழுவந்து மாமணியை
தேனா மென விழைழந்தான்சேய்

கண்ணகை பிறப்பு (பார்பதி பரமனிடம் கூறியது)

11. அங்கயற் கண்ணி அகிளாண்ட நாயகியாள்
தங்குமொரு போழ்தினிலே தாழ்பணிந்தே - கங்கைசேர்
முக்கண்ணன் நேர்நோக்கிமுன்று விழிப்
பாண்டியனின் அக்கண் அழியென்றா எாம்

(பரமேஸ்வரன் பார்பதிக்குக் கூறியது)

12. பார்புரக்கும் நாயகியே பார்பதியே கேளிதனை
ஆர்பெறினும் ஈந்தவரம் அண்டுவதே - கார்பொலியும்
புதலத்தில் மாங்கனியாய்ப் போயடைவாய் அக்கனியால்
சாதவுறும் கண்ணணான்று தான்
13. அந்தக் கனியால் அழிந்துவிடும் நேத்திரமும்
சொந்தக் குலமழியும் தொன்மதுரை - முந்திவரும்
அக்கினியி னாலழியும் ஆர்ப்பரிப்பாய் கண்ணகையாய்
பக்குவமாய் நீயிதனைப் பார்

(மாங்கனி மதுரையை அடைதல்)

14. என்றந்த மாது நல்லாள்க்கீந்தவரம் மெய்யாக சென்றதுவே மாங்கனியும் தென் மதுரை பாண்டியன்தன் பூங்காவிற் பார்மாவின் கிளைபொலிய எண்டியதே நற்கனியா யீங்கு

15. எங்கும் மணம்வீச ஏந்தலைச்சேர் காவலர்கள் அங்குற்ற மாங்கனியின் அற்புத்ததைப் - பங்கமிலார் கண்டுதொழு தார்வமுடம் காவலன்தன் பாதமலர் விண்டிடுவார் இப்புதுமை மேல்

16. அந்தக் கனிபறிப்ப தாரரிவார் காவலனே இந்தப் புதுமையை என்சொல்வோம் - பந்தமொடு மன்னின்று கண்டகனி மாமரம்மே ஒற்றளவில் கண்ணிலே காணவில்லைக் கான்

(பாண்டியன் மாங்கனி பறித்தது)

17. பாண்டியனும் இப்புதுமை பார்த்தறிவோம் யாமெனவே எண்டிவந்து கண்டனனே இக்கனியை - மீண்டுமே எந்தவகை ஈதெனவே ஏங்கிநிற்கு மவ்வளவில் வந்தமுனி செப்பினனோர் வாறு

18. பொக்கணத்தில் வில்லெடுத்துப் போரம்பு மேற்றொடுத்து அக்கணத்தே அற்றுவிழ வாக்கினனே - மிக்ககனி அந்தரத்தே நின்றதுவே அக்கனியை மீட்கவொரு தந்திரத்தை யும்முரைத்தான் தான் (பொக்கணம் - தோளில் தொங்கும் பை)

19. என்னவும் முதறிஞன் ஏற்றிநேற் தீங்கனியை மன்னவனும் தன்கரத்தே வாங்கினனே - முன்னமுறு பாண்டியனின் கையகத்தே பற்றியதே அக்கனியாய் மீண்டகனி விட்டெறிந்தான் வேந்து

20. அக்கனியின் வெப்பத்தால் அங்கமெலாம் வேர்வரும்ப பக்குவமாய் நெற்றிவியர் பாவித்தான் - தக்கபடி கையாற் துடைத்திடக்கண் காணவில்லை நெற்றியிலே மெய்யாய் இதுபுதுமை மேல்

21. மாங்கனியைக் கைக்கொடுக்க மன்னவன்தன் மாதேவி ஆங்கதனை ஏற்று அகமகிழ்ந்தாள் – பாங்குபெறப் பொற்குடத்தில் இட்டதனைப் போற்றினாள் மூன்றுதினம்
22. நற்குழந்தை ஆயினதே நாடு மாங்கனியாய் வந்ததுவும் மன்னவன்கண் மாறியதும் வீங்குமெழிற் பெண்மதலை மேவியதும் – பாங்குடனே ஏத்துமறை வேதியரே பார்த்துரையின் என்றுரையின் என்றுரைத்தான் சாத்திரத்தின் மிக்கவரைச் சார்ந்து
23. கண்மறைந்த காரியமும் கண்ணியிரு வாயதுவும் பெண்ணிவளாற் துன்பம் பெருகிடும் காண் – திண்ணமிதே வெற்றிவேன் மன்னவனும் வீங்குகொற்கை மாநகரும் பெற்றிடுவார் பேரழிவுப் பேறு
24. ஆனதனால் மன்னவனே ஆரறிவார் இக்குழந்தைக் கானதொரு பொற்பேழை ஆக்கியதில் – தானமுற வீச்திரைக் கார்க்டலில் விட்டிடலா லக்குழந்தை பேசுமிடஞ் சென்றிடுமே பேர் சென்றிடுமே பேர்
25. என்றவரை கேட்டதுவும் இன்மதுரை மாறனவன் சென்றொருபொற் பேழைக்கண் சேர்ப்பித்தான் – பொன்றவரு கண்ணி மகவதனைக் கார்த்திரையில் விட்டதுமே பொன்னிநகர் ஏகியதே போய்

மீகாமன் கதை

26. காவிரிப்பும் பட்டணத்தே கார்வணிகர் காவலராய் மேவிவரும் மானாய்க்கண் மாசாத்தன் – தாவிவரும் பொன்னின்நற் பூம்பேழை போயெடுத்துப் பார்த்தளவில் மன்னினாலே கண்ணியிரு மாது
27. மானாகர் பெண்ணெடுத்தார் மைத்துனர்பே மையெடுத்தார் தானாக வந்துநமைச் சார்மதலை – தேனாக எந்தன் மகன்தனக்கே ஏற்றமனை தானெனவே அன்னாளிற் சொன்னார் அவர்

28. மங்கைப்பே ரெய்திலிட் மடாமணியும் கோவலனும் பங்கமிலார் என்றுரைத்தார் பார்வணிகர் - தங்களினி வேண்டாங்காண் மைத்துனரே வேள்வியவர்க் காற்றிலிட்டுக் காண்போமே கன்னிமனங் காண
29. என்றுரைத்து மாசாத்தன் ஏத்தியசொற் கேட்டலுமே அன்றுரைத்த வாக்கினையாம் ஆற்றிவைப்போம் - நன்றிகுவே நூலில் மைத்துனரே என்றுரைத்த மானாகர் தன்மகட்கு மைத்துபல பொன்னணிந்தான் மேல் தாம் சாலைக்கிட நீந்திருக்கிறோ
30. வங்கக் கடற்தரளம் மாகடலைச் சேர்பவளம் எங்கும் புகழ்வைரம் சிங்களத்தில் - தங்குமணி கோமே தகம்நீலம் கோரியவை ஞியங்கள் தாமே தர்ப்பணித்தான் தான்
31. கம்மாளர் வந்தடைந்தே காலுமணிப் புஷணங்கள் இம்மா நிலத்திலினை இல்லையென - செம்மாந்தே மங்கைக்குக் காற்சிலம்பு மாசறுபொன் னால்வழித்தார் எங்குமிதற் கில்லை இனை (புஷணம் - நகை)
32. தார்வணிகா நூபுரத்துத் தான்தரிசே தேதனவே பார்புகழும் கம்மாளர் பார்த்துரைக்க - சார்புடைய மாணிக்கம் பாவித்தல் மற்றவரால் ஆகாதே ஆணிப்பொற் காற்சிலம்பிற் கது
33. என்றலுமே மானாகர் ஏற்புடைத்தே யானாலும் சென்றுவர லாகாதே சீர்வணிகா - ஒன்றவெனில் காதம் பலகடந்து கார்கடன்மேற் சென்றடைதற் கேதம் பலவுளவே ஈங்கு
34. காதம் பலகடந்து கார்நாக தீவடைந்து ஏதமிலா நாகமணி ஏற்றிடவே - போதமிகு சந்ரகுல நன்மரபைச் சார்ந்துற்ற மீகாமன் வந்தனனேல் வாய்ப்பென்றார் வாறு

35. மீகாமன் வந்துறவே வேண்டுகின்ற மாநிதியம் வாகாகச் சேர்த்தவனை வாழ்த்தினாரே - வேகாதே நாகமணி பெற்றுவர நாவாய்க் கோடுரியோர் போகவிடை கொண்டார் புனல்
36. சாத்திரத்தி லுள்ளபடி சார்ந்தபல நாவாய்கள் காத்திரமாய் வீரருடன் காண்டலுமே - பாத்திரங்கள் கொண்டபெருஞ் செனியமாய்க் கூடினவே ஆழிமுற்றும் கண்டவர்கள் தெண்டனிடக் காண்

வெடியரசன் கதை

37. காவிரிப்பும் பட்டினமும் கற்கோவ ளங்கடந்து தாவிவிரும் ஈழத்தைச் சார்கடலில் - மேவியதும் முன்னின் றமர்தொலைக்கும் முற்குகன் வெடியரசன் பன்னியவன் சொற்பனத்தைப் பார் (பன்னி - மனைவி)
38. நேரிழையாள் நன்னுதலாள் நீலகேசிப் பேருடையாள் காரிழையாள் கண்டகடுஞ் சொற்பனத்தால் - போர்வருமே வீரர் பலர்மடிவார் வேந்தன் தலைகவிழ்வான் சாரவரு துர்நிமித்தத் தால்
39. தேவியவள் மெய்சோர்ந்து சென்றாள் கணவனிடம் பாவிநான் கடையாமம் பார்த்தகனா - மேவியிடில் கோட்டை அழிந்து விடும் கொத்தளங்களற்றுவிடும் நாட்டை பிறாழிப்பார் நாடு
40. என்றேயக் கார்குழலாள் ஏற்றுரைக்கக் காவலனும் வென்றமாரிற் கொல்லவொரு வேந்துண்டோ - சென்றிடுநீ பூசரர்க்குத் தானவகை பொன்னணிகள் ஆனதுவும் தூசவகை யகல்மாற்றுன் சொல்(பூசர் - பிராமணர்)
41. மங்கை துயர்நீக்கி மாறுகொளாத் தூதரிடம் எங்கும் பகையுடையார் ஈண்டினரோ மங்காத ஆழ்கடலிற் சேனையுண்டோ ஆனபடை எங்குளதோ சூழ்அடவி நோக்கென்றான் சோரந்து

42. துாதுவர்கள் பற்பல்லார் தோற்றினர்கள் என்திசையும் துாதுகிரும் தார்மார்பா சார்ந்ததுவே - மோதுபடை நீத்தமெலாம் நின்றே நிரம்பிற்றே பாய்மரங்கள் பார்த்தனமே யாமென்றார் பாரில்(நீத்தம் - கடல்)
43. கேட்ட வெடியரசன் கீண்டிடுசெந் தீயெனவே நாட்டமுடன் நம்படைகள் நான்கினையும் - ஈட்டமொடு தன்கரரமேற் கூட்டென்றான் சார்கடலின் நற்படையை பன்முகத்தாற் சேரென்றான் பார்
44. வேண்டிப் பணிந்துநிறை வீரர்கள்தம் முன்வரவே முண்டபகை நம்கடலில் மோதினவால் பூண்டகணை வில்லுடனே வாள்நெடுவேல் வேண்டியவெல் லாமெடுத்து வெல்லுமென்றே தான்பணித்தான் மேல்
45. மீகாமன் பாய்க்கலங்கள் வேண்டிய தோ ராயிரமும் போகாதே நில்லென்றான் போர்வேந்தன் - வாகாகத் தேடி வந்த தேதுவங்கள் தேயமெது செய்தியென்ன நாடியும்மை விட்டவரார் நவில்(நவில் - சொல்)
46. என்றுரைத்த வேல்வேந்திற் கேதுரைப்பான் மீகாமன் கன்றினுக்கும் புள்ளினுன்னும் கான்முளையை - தன்தசையை அன்றுகொடுத் தார்அரசர் அன்னதுவென் சோணாடு என்றே உரைத்தாள் இவன்
47. பாரதத்தின் போர்முடித்த பாங்குடையோர் எங்களாவர் சீரகத்துச் செட்டிகுலச் செம்மலுக்காய் - பேரகத்த மானாய்க்கன் தன்மகட்கு மங்கலத்துக் காற்சிலம்பின் தான்நாகச் சன்னமிடச் சார்ந்து
48. நாகமணி பெற்றுவர நாமடைந்தோம் இப்பதிக்கே போகவிடே னென்று புகன்றனனயே - ஆகமதில் வேறோர் நினைவுமிலை வேல்வேந்தே யெம்மிடத்தே கூறோமே வீண்வார்த்தை கோள்

49. என்னை யறியீரோ என்றே வெடியரகன்
தன்னையே வென்றலது சாலாதே - பொன்னனையார்
பொங்கி நகையாரோ போகவிட்டால் இக்கடலில்
தங்குமுனை வென்றிடுவேன் தான்
50. சண்டைக்கு வந்ததிலை சாகசமும் நான்றியேன்
பண்டுவினை ஈதோதான் பார்த்திபனே - கொண்டிடவே
பொன்பொருள்கள் நான்தருவேன் போகவிடாய் சாகரத்தே
மன்னவனே கொள்ளாதே-மால்
51. என்றுரைத்த மீகாமற் கேதுரைப்பான் வேல்வேந்தன்
உன்றனுடை வீரர்க் குரமிலையோ - சென்றிடுந்
மாணிக்கம் வாங்க வழிவிடுவ தில்லையேல்
நாணிக்கா துன்சமத்தை நாட்டு
- மீகாமன் கூற்று**
52. சின்னவனென் ரெண்ணாதே தேர்வேந்தே சிற்றுளியால்
மன்னுபெரும் கற்றகரும் மாண்பிதுவே - இன்னலுற
முட்டியுனை யான் செயித்து மோதுபடை அத்தனையும்
வெட்டி ஏறிந்திடுவேன் வீண்
53. என்றலுமே மீகாமன் ஏற்றுவிட்டார் பல்படைகள்
வென்றார் எவரென்ன வீசினரே - குன்றாத
வேல்வேந்தன் தன்படையை வென்றுவிட்டான் மீகாமன்
சால்புடையோர் தங்களையும் தான்
54. நீர்ப்படையும் காற்படையும் நின்றபடை யத்தனையும்
போர்ப்படவே வெட்டிப் பொருதழித்தான் - பேர்ப்படவே
கட்டி வெடியரசைக் காவலிட்டான் நாவாயில்
திட்டியவன் தீர்த்தான் சினம்

நீலகேசி துயர

55. தன்கணவன் பட்டவகை தானிறிந்த தார்குழலாள்
பின்னமுற வீழ்ந்தமுது பேதலித்தாள் - மன்னன்
வெடியரசன் தன்தம்பி வீரநாரணன் மேவக்
கடிகையிலோர் தூதுவிட்டான் கான்

மணிவாஸ்கிய கதை

56. வீரமொடு போர்தொலைத்து வெற்றிகொண்ட மீகாமன் பாம்புப் போகவிட்டு நன்மணிக்காய் வந்தனனே சாரலிலே வெற்றிகொண்ட கப்பலையும் வேறுநிரைத் தொன்றாகப் பற்றிமலைக் கேகினவே பார்
57. நாகமலை யெல்லையை நாடிவந்த மீகாமன் பாம்புப் போகவிடை ஈயுமெனப் போற்றினனே - ஆகமதில் பாம்பரசே உன்மகிமை பாரறியும் சீற்றிமை தேம்பவிடா துன்கிருபை சேர்
58. நாகத்தின் தாள்போற்றி நற்கலங்கள் அத்தனையும் போகவிட்டான் நீர்க்கரைக்கே போயனைந்து - தாக மொடு கொண்டுவந்த பொன்பொருட்கள் கூட்டுவீர் கோடவின்றி கண்டிடுவோ மென்றான் கரை
59. நாகமணிப் பல்வைத்தை நாடுதெற்குக் கால்நடையாய் வேகமொடு தான்கடந்து மேவினரே - பூகநிறை காவுடனே பூம்பொழில்கள் காண்றிய காட்சிகளும் தாவுமரை மான்கண்டார் தான்
60. அரவரசன் ஆலயத்தை அஞ்சலித்துச் சென்று சென்று வேற்றுவதை தரவரிய பூக்களாற் சாற்றி - பரவிமிக முக்களிகள் சர்க்கரைதேன் மோதகமோ டப்பமவல் பக்குவமாய்ச் சேர்த்தான் பதம்
61. பூசனைகள் மேற்புரிந்து போற்றியவன் பாம்பரசே ஈசனது செஞ்சடையை ஈர்ப்பவனே - நேசமுடன் நாகமணி ஈந்தெமக்கு நல்குவீர் வேண்டியபல் போகமெலாம் நாம்பெறவே போய்
62. அண்ணலே செஞ்சடையை ஆட்கொள்ளும் புண்ணியனே திண்ணமொடு மானாய்க்கள் செல்வியவள் கண்ணகியாள் நல்லதுவைக் கானமணி நானிரந்தேன் நல்குதியால் சேர்வு செல்வமெலாம் தந்தெமக்குச் சேர்

63. ஆடரவின் மாமணிகள் ஆசித்த அன்பனுக்கே சேடன் மனமகிழ்ந்து செப்புவான் கோடலின்றி சிறையரசால் அன்றென்னென் சிக்கலின்றிக் காத்தவகை மறையவில்லை என்னகத்து மால்

64. ஆகையால் மீகாமா ஆனமணி கொள்கவென்றே போகவிட்டான் பாம்பரசன் பூடகமாய் - மோகமொடு நாகநகர் விட்டழிந்து நாவாயோராயிரமும் பாகமுறச் சென்றார் பதி

65. வெடியரசன் பட்டவகை வீரநாரணன் கேட்டு இடியெனவே வந்துதுயர் ஏற்றலும் - கடிதினிலே நல்லமலர்த் தாரானும் நாவாய்கள் மேற்கொண்டான் எல்லையிலா திப்படைக்கே தெதிர்

66. சலதியெலாம் கப்பலொடே சங்கம் முழங்கிப் பலதிசையு மார்ப்பாரித்துப் பாவுபடை - கலகலென முட்டி அமர்பொருது மோதிற்றே அப்படையை வெட்டித் தொலைத்தான் மீகாமன்(சலதி - கடல்)

67. வீரன் மடிந்தவகை வெடியரசன் கண்டுவிட்டான் தாரம் பெறலாம் தமர்பெறலாம் - சேரவொரு தம்பி பெறலாமோ தாரணியில் என்றமுது வெம்பி அறிவழிந்தான் வேந்து

68. வெடியரசன் போரழிந்தான் வீரநாரணன் மாண்டான் துடியிடையார் போலவினிச் சோம்பவோ - படியினிலே தம்பி யுடையான் படைக்கஞ்சான் என்னுமுரை வெம்பிவிடப் போவதுவோ மேல்

69. செல்வத் திருத்தம்பி சீர்விளங்கு தேவனவன் வெல்லவகை கொண்டுகளம் மேவினனே - பல்படையும் கப்பல்லு வாயிரமும் கார்முகில் போற் கூடிவரக் செப்பவுரை யுண்டோ திறல்

70. வந்தடுத்தான் தேவனவன் வாருதியெல் ஸாம்மறைக்க பந்தமுள்ள தன்துணைவன் பார்த்திருக்க - தொந்தமிலாப பாரதத்து வீரர்கட்கும் சீர்விளாங்கு தேவனுக்கும் சேரவந்த தேசமரம் தேர்
71. வெட்டிப் பொருதுடலம் வீறழிந்தார் ஈர்படையும் வாசவி ஸ்வபந்த முட்டியமர் செய்வதென மோதினரே - கட்டுகழல் பேர்விளாங்கு தேவனுக்கும் பார்புகழ்மீ காமனுக்கும் போர்விளாங்கு மா விதனைப் போல்
72. ஈரிருவர் போர்பொருதார் ஆருஞ்சஸளக்கவிலை போரினிமேற் போதுமெனப் போற்றினனே - பாரரச வேந்தன் வெடியரசன் வெம்புதிற்ற தம்பியரசர் சாந்தப் படுத்தினனே தான்
73. இன்றுமுதல் எம்மிருவர்க் கென்றும் பகையிலையால் நன்றிதுவே நாமினிப்போர் நாடோமே - சென்றுடனே எந்தன் வெடியரசை இன்றுவிடும் என்றுரைத்தான் சோதரர்காய்ச் சார்ந்து
74. எல்லோரும் சார்புடனே ஏறிவிட்டார் நாவாயில் வல்லார் இருவர் வழிக்கொண்டார் - சொல்லாய தங்கள் பதியடையச் சார்புகொண்ட மீகாமன் வங்கக் கடல்கடந்தான் மன்
75. நாவா யிரமுடைய நல்லரா மணிகளுடன் மேவார் தனையொறுத்த மீகாமன் - ஓவாதே வந்தடைந்த செய்தியினை மானாகர் தானறிந்து பந்தமொடு வந்தார் பதி
76. கண்டவனைக் கொண்டனைந்து கைப்பிடித்து மீகாமா ஒண்டிறலோய் நின்வலிமை ஓரொருவர்க் - கண்டுவதோ வேண்டுவது நான்தருவேன் வெவ்விறலோய் நின்மனைக்கே ஈண்டிடுநீ என்றான் இவன்

77. என்றந்த வல்லவனுக் கேற்றபல மாநிதியம் அன்றலர்ந்த தாரான் அளித்ததனே - மன்றலுக்கே வந்தமணி யத்தனையும் மானாகர் கையேற்றே சிந்தனைமேற் கொண்டார் திறல்

மானாக்கன் மனமுகூர்த்தம் நீச்சயித்தது

78. செந்திருவே போன்றதிற்ற சேயிளையாள் கண்ணகிக்கும் பந்தமுள கோவலர்க்கும் பாரறியச் - சொந்தமொடு நல்லதொரு மங்கலநாள் நாட்டிடுவீர் சோதிடரே வல்லபரன் தன்னருளால் வந்து

79. உற்றதொரு வைசியரே உத்தமரே நற்பலன்கள் கற்பிக்கும் கோள்பலவும் காட்டுதிதி - தற்செயலாய் இன்றிலிருந் தெட்டாநாள் ஏற்றிடுநல் ரோகிணியே நன்றிதுகாண் மன்றலுக்கே நாள்

80. மைத்துளர்க ளானவரும் வந்துதூத் சோதிடரை மெத்தமகிழ் வோடுமெனம் வீங்கினரே - சித்தமதில் இந்நகரிற் செய்தமணம், ஏதுமிதற் கீழ்ல்லை அன்னவகை ஆமென்றார் ஆசி

மணமங்கலம்

81. மங்கலக்கால் நாட்டி மறுகெல்லாம் பந்தரிட்டார் செங்கமலத் தேவியர்க்கும் சேவகர்க்கும் - தங்குமணம் மன்னுமெழில் மக்களனயே மங்கலநற் பூஷணங்கள் பின்னமிலாப் பூட்டுவித்தார் பின்(பூஷணம் - நகை)

82. தக்கதொரு மஞ்சத்திற் தான்சேர்த்தார் மக்களைமுன் மிக்கமத னும்ரதியும் மேவினர்போல் - பக்கமுற இத்தலத்தில் எவ்வெவரும் இல்லை யினையென்ன மெத்திவரு நல்லுறவு மேல்

83. வேதியர்கள் சேரவந்து வீற்றிருந்தார் நல்வதுவைக் கோதியநல் வேதவிதி ஒப்புவித்தார் - சாதிமலர்க் கூந்தல் மணமகட்குக் கோவலனார் மங்கலநான் பந்தமுறப் பூட்டினரே பார்(வதுவை - மணம்)

84. மஞ்சள் அரிசெறிய மங்கலங்கள் ஆரிப்பரிக்க விஞ்சுபுகழ் மாணாகன் வீறடைந்தான் - தஞ்சமென வந்தடைந்த யாசகர்க்கும் மற்றுமுள வேதியர்க்கும் தந்தனனே மிக்கதனம் தான்

85. வாழ்த்துரைத்தார் வேதியர்கள் மற்றுமுள்ளார் ஆனவர்கள் தாழ்ந்து வணங்கிமனை தானகன்றார் - வாழ்த்துரைகள் வாழ்வீர் பலகாலம் மக்களோடு பொன்பொலிய ஆழ்வீர்கள் என்றார் அவர்

மாதவி பிறப்பு

86. அன்றொருநாட் பொன்னகரை ஆள்வோன்தன் மன்றினிலே நின்று நடமாடி நிலைதப்பிச் - சென்றதனால் ஊர்வசியை நாரதனும் ஓங்குமழுற் சாபமிட பார்தனிலே உற்றாள் பதி

87. கொண்டமுனி சாபத்தாற் குன்றினளே ஊர்வசியாள் கண்டசித்தி ராபதியின் கான்முளையாய் - அண்டிவிட்டாள் இந்நகரில் இக்குழந்தைக் கீழில்லை என்றிடவே மன்னினளே மாதவியாம் மாது.

88. பால்ப்பருவமெனும் பத்தினென்றும் தான் கடந்து கோலப்பந் துங்களங்கும் கோதையாய் - ஆலமெலாம் ஆடிக் களித்தனளே அங்கமெலாம் தங்கநிறம் சாடித் தனித்தாள் தவம்

89. பண்ணும் பரதமொடு பார்புகழுத் தன்மரபுக் கெண்ணும் கலைமுற்றும் ஏற்றினரே - நண்ணிடலோ மாதவியா ஞக்குவமை மற்றிலையே வையகத்தே ஏதமிலை என்றார் இவர்

90. குரல்துத்தம் கைக்கிளையும் கொண்ட இழைஉழியும் தாரம்விளரி ஏழ்ண்ணத் தங்குசுரம் - வாரமொடு பண்முற்றம் சுற்றுவிட்டாள் பாரிலிவட் கீழ்ணையிம் மண்ணேழில் இல்லையே மற்று (குரல், துத்தம், கைக்கிளை, இழை, உழி, தாரம், விளரி - ஏழு வகைச் சுரங்கள்)

91. இசையின் இலக்கணமும் ஏழுவகைப் பண்ணுடனே நசையில்லாக் கூத்துவகை நாலேழும் - வகையிலவாய் உற்றபதி என்கலையும் ஒண்டொடியாள் கற்றதன்பின் பெற்றாள் பெருமங்கைப் பேறு

மாதவி வனப்பு

92. அங்கமெலாம் தங்கவெழில் ஆய்தொடியாள் மென்கூந்தல் பங்கமிலாத் தோகைபோற் பாவியதே - தூங்கமுறு பங்கயத்தின் மொட்டோ பரவுநகில் பையரவிற் தங்குபட மோவல்குல் தான்
93. கெண்டைபோற் கண்பிறளக் கீழ்க்கதுவாய் கொவ்வையோ கொண்டதொரு விற்புருவம் கோடியதே - கண்டவர்கள் தெண்டனிடப் பல்வரிசை தென்கடலின் முத்தமெனக் கொண்டனளே மாதவிப்பெண் கொடி
94. பூவைக் குரலொலியோ பூங்கிள்ளை கொஞ்சதலோ நாவைப்பெற் றாளாந்த நன்னுதலாள் - பாவையின் இன்னிசையின் நன்நயமும் ஏத்துபர தத்திறமும் பன்னவெளி தாமோ பகர்
95. பாட்டும் பரதமுடன் பண்ணிசையும் பாணிகளும் நாட்டிலிலை யென்றவகை நன்னியதும் - ஈட்டுபுகழ் மாதவியா ஞக்கிணையில் வையகத்தி லாரெனவே ஏதமிலார் ஆய்த்துரைத்தார் ஈது

மாதவி அரங்கேற்றம்

96. தன்மகளின் நற்பரதம் தாரணியோர் பார்த்திடவே அன்புதவழ் தம்மரசுக் காய்வித்தாள் - என்புருக்கும் எந்தன் மகள்பரதம் ஏற்றிடுவீர் கொற்றவனே உந்தன் கருணையும் ஓர்ந்து
97. மன்னன் கரிகாலன் மாதுசித்தி ராபதிக்கே பின்னமிலா நல்லரங்கம் பெய்திடுவேன் - பொன்னனையீர் பாரதத்தின் காவியத்தைப் பார்ப்பதற்கே இச்சித்தேன் நீரதனைச் செய்யென்றாள் நின்று

98. என்றே வளவனவன் ஏற்றதொரு ஆடரங்கம்
இன்றே யமைத்திடுமென் நேவினனே - நன்றாக
மாதுசித்தி ராபதியின் மான்நடனம் காண்கவென
இதுவித்தா னுற்றவர்க்கே ஊர்
99. ஆடரங்கு கோலமிட ஆயிழழையார் ஆர்ப்பரிக்க
நாடவரு நல்லரசன் நங்கையரே - தேடரிய
ஆணிப்பொன் நற்பணிகள் அத்தனையும் நான் தருவேன்
பேணிக்கொள் வீரன்றான் பேறு
100. கோவலனு மவ்வரையாற் கொம்பனையாள் மாதவிதன்
தாவலதைக் காணவெனத் தான்வந்தான் - ஆவலுடன்
கண்டாள் கணங்குழையாள் கண்ணிமைப்பில் ஆயிரம்சொல்
கொண்டே கலந்தாள் குணம்
101. பொன்னனையாள் ஆடலிடப் புங்குயிலார் யாழோலிக்க
மன்னன் கரிகாலன் மாற்றமிதே - பின்னமிலா
மங்கைக் கரசிவனை மற்றெவரும் ஒப்பாகார்
எங்குமிலை இக்கலையே என்று
102. மாமயிலே யென்னநட மாடவிட்டாள் மாதவியாள்
தாமரைநீ ரென்னமனம் தத்தியதே - சாமரத்து
வேணியன்தன் தாண்டவத்தே வேதமுதல் யாவுநிறை
பாணியன்ன தன்றரங்கம் பார்
103. பாரதத்தின் நாட்டியத்தைப் பார்த்தோர்கள் மெய்மறந்து
மாரன்தன் பூங்கணையால் வாடினரே - பூரணையின்
வண்ணச் சுட்ரொளியோ மற்றிவளின் மையவுறு
கண்ணின் விழியொளியோ காண்
104. அங்கம் அவயவங்கம் அத்தனையும் தான்புகழுந்தார்
பங்கம் படவருத்தும் பான்முறுவல் - சிங்கக்
குருளையென வந்திருந்த கோவலனார் தம்மகத்தே
மருளைமே லாக்கியதே மால்

105. மன்னன் மனமகிழ்ந்தே மாணிக்கப் பூஷணங்கள் தென்னன் தரளமுதற் சேர்ப்பித்தான் - மின்னிடையே ஆணிப்பொன் ஆரமிது ஆயிரத்தென் பொன்பெறுமால் பேணிக்கொள் வாயிதுநின் பேறு
106. உன்னை நினைப்பவர்கள் ஓரிரவுக் காயிரத்தென் பொன்னை அளித்துநிதம் புல்லுகவே - நன்னயமாய் ஏவரேனும் இச்சபையில் இவ்விலையே ஏற்றுவரேல் ஆவரே நிற்குரியார் அவர்
107. மாதவிதன் காதலிலே மால்பெருகு கோவலனார் தாதவிழ்புந் தாமரையின் தண்ணியென - ஏதமுறு தன்மனத்தி லுள்ளவகை சாற்றினான் தார்வணிகன் என் தனக்கே என்றான் இவன்

மாதவியும் கோவலனும்

108. ஆரணங்கு மாதவியும் ஆணழகன் கோவலனும் சேரவரும் ஒர்மனதாய்ச் சென்றனரே - சீரணங்கு சித்திரா பதிமனையைச் சேர்ந்தார் இருவருமாய் மெத்திவரு தத்துவினை மேல்
109. கன்னி மடமயிலும் காதலனும் மாறின்றிப் பன்னுமிள மான்பிணைபோற் பாவித்தார் - தன்னிலிவர் கார்ஷ்டிர் இல்லாது காதலித்தார் இவ்விருவர் பார்அறியா மாறெனவே பகர்

பொன்னுக்கு மறித்தது

110. கனக மலைகுறைந்த காரணத்தா லேவணிகள் தன்மனையை அண்டவிடல் சாலாதே - என்றுரைத்து அன்னை அவளொறுக்க ஆயிளையா ஞம்முரைத்த பின்னை மனம்பெயர்ந்தான் பேசு
111. இந்த வகையறிந்த இன்மொழியாள் பெண்ணொருத்தி தந்தவொரு நல்குரவுத் தாழ்வதனை - சொந்தமனை கந்தம் மறந்த குழுற் கண்ணகியா ஞக்குரைத்தாள் வெந்தமுது நொந்தனனே மேல்

112. ஆரம் பலவுடனே ஆனபணி யத்தனையும் சேரவொரு பக்குவமாயச் சேர்ந்தனளே - வீரமகள் எந்தனுக்கேன் இப்பணிகள் என்கணவன் கைக்கொடுக்கத் தந்தனம்யா என்றமுதாள் தாய்
113. இத்தனைக்கும் பொன்குறைந்தால் ஈரமற்ற புன்கணிகைக் கத்தனையும் நான் தருவேன் ஆருயிரே மெத்துதனத் தாடரவின் பொற்சிலம்பென் ஆகத்தே உண்டதனை நாடவரும் என்றுரைத்தாள் நயம்
114. கன்னிமூட மான்பினையைக் காதல்மான் கண்டதெனப் பொன்னுடனே மாதவியாள் போயனைய - நன்னயமாய் இன்னல்செய் மன்மதன்றன் ஏவுகணைக் காற்றாதே பன்னுமெழிற் கோவலனார் பால்
115. இந்திரன் புலோமசையை இச்சித்த வாறதுவோ சந்திரனும் ரோகிணியைச் சார்ந்தனனோ - செந்திருவாள் காவேரி ஆற்றுவளம் காணவென்று மாதவியாள் நாவேற்றிச் சொன்னாள் நயந்து
116. பொன்னி நதியருகே பொங்கிடுநல் ளாற்றுவளம் தன்னின் மயங்கித் திளைத்தனரே - இன்னிசையில் கன்னியவள் தன்னுடனே காதலனும் மாறுகொளப் பன்னி இசைத்தார் பதம்
- கோவலன் மாதவி பிரிவி**
117. கண்ணகியாய் செய்தவமோ காதவிசொற் குற்றமதோ எண்ணமிலாப் பாண்டியனுக் கீறதுவோ - நன்னிடிலே கூடற் பதியழிவோ கோவலனார் நாள்முடிவோ நாடற்றுச் சென்றான் நகர்
118. சொந்தத் தலைவன் தொடர்பிழுந்த மாதவியாள் வந்தவினை நொந்தமுது வாடினாள் - இந்தவிதிக் கென்செய்வேன் மங்கையரே இன்னுமெது வாழ்வெனக்கு சொன்னதுவும் ஏதென்றாள் சோர்ந்து

நூலின் மாதவி கிரங்கல்

121

119. என்கணவன் சென்றவகை ஏதேதோ நானவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்று பின்னயேனோ - மன்னவனை இன்னலுற வைத்தேனோ ஏன்உரையீர் என்றமுதாள் தன்னருமைத் தாதியரைச் சார்ந்து

120. ஏதமிலாத் தாதியரும் இன்னலுற மங்கையரும் மாதவியைக் கொண்டே மனைபுகுந்தார் பாதகத்தில் வல்லசித்தி ராபதியாள் வந்துமனம் பூரித்து நல்லதுவே யென்றாள் நயந்து

சீத்திராபதி மகளைத் தேற்றல்

121. ஆசைமிகும் என்மகளே ஆரறிவார் இவ்விகடம் வேசசக்கும் காசொழிய வேறுண்டோ - பாசமொடு கோடிதனம் கொண்டணைவார் கோமான்கள் என்மகளே வாடிமிக்க கொள்ளாதே மால்

மகள் தாயை நோதல்

122. பொல்லா தவளே புவிப்பேயே என்தாயே அல்லலுற மன்னவனை ஆக்கினையே - தொல்லுகலில் மற்றொருவர் தன்வதனம் மாளாதே மாதாவே பெற்றவரே என்கணவர் பேச

குரியாஸ்தனம்

123. காதலியாள் தன்துயருக் காற்றாதே மேற்கடலில் ஆதவனுஞ் சென்றங் கடைந்தனனே - பேதகமாய் அனங்கன் கணைதெரிந்தே அங்கமெலாம் தைத்துருவ பிணங்கியிர் பேணினளே பெண்

மாரன்கணை

124. அம்புயத்தை மார்பில் அலர்க்குதம் கொங்கையில் வெம்பும் அசோகம் விழியிரண்டில் - கம்பிதமாய் முல்லைப்பு சென்னியிலே மூழ்குவளை அல்குலை எல்லையாய்த் தான்தொடுத்தான் ஏறு(குதம்- மாம்பு)

125. சொல்லால் வடிக்கவாணாச் சூழலைத் தாதவியாள் மல்லார் தடந்தோள் வணிகனையே - இல்லினிலே கொண்டனையத் தூதுவிடக் கொம்பனையாள் தான்நினைந்து அண்டுவாள் தோழியரை ஆய்ந்து

குரியோதயம்

126. வல்லமதன் கைக்கணையால் மாதவியாள் வாடுவதும் வெல்லவிய லாதமயம் மேவியதும் - சொல்லவென கீண்டகதிர் ஆயிரமும் கீழ்க்டலிற் பொன்பரப்ப மீண்டனே பானுகுண பால்

வசந்தமாலை தூது

127. மங்கை அமுதிரங்கி வாருங்கோ தோழியரே எங்கணவன் சென்றவகை ஏற்காதே - திங்கள்வரப் பொங்கும் அனுராகம் போய்த்தொலையா தென்னுயிரைத் தங்கவிடா திவ்வுடலிற் தான்
128. வாராய் வசந்தமாலாய் மன்னவர்க்குத் தூதுசென்று போராட வந்தமதன் பூசலினை - நேராக அன்னவர்க்குச் சொல்லிவைவீ ஆரணங்கே என்குறையை மன்னவரும் மாற்றுவரே மால்
129. பாரளந்தான் தூதானான் பாண்டவர்க்காய் ராசஸிடம் பூரணனும் போய்வந்தான் பூவையிடம் தாரணியில் சென்றான் மதியனுமான் சீதைக்காய்த் தூது சொல் இன்றேநீ இப்பணியை ஏர(பூரணம் - சிவபெருமான்)
130. செல்வத் திருமகளே சீர்வசந்த மாலாய்ந் வெல்லும் மதன்கணையால் வீறழிந்தாள் - எல்லவரும் கொண்டவொரு பேரரங்கில் கண்ணர் அவள்காதல் மீண்டுவரு கென்றவரை மேவ
131. என்றுபல நல்லுரைகள் ஏற்றிவைப்பாய் தோழியரே நன்றியுனை நான்மறவேன் நாண்முழுதும் சென்றவழி நாடிவிளி வைத்திருப்பேன் நானவற்காய் நல்லவளே ஓடிவர வென்றே உரை

132. தண்ணளிசேர் கோவலர்க்குத் தார்குழலாய் ஓர்நிருபம் பெண்மதியால் என்றவர்க்கே பேசிவைப்பாய் - நண்புடைய மங்கையே நல்வசந்த மாலாய் இதுவுனது சௌகர்த்தி னாற்கொடுத்துச் சேர்

133. தூதுசென்ற சொற்கிளியாள் சொல்லவுற்றாள் உள்ளவெல்லாம் வாதுபுரி கோவலரை மாற்றவகை - ஏதுமினி இல்லையே என்றே இரங்கினாள் ஏக்கமொடு வல்லையில் வந்தாள் வழி

வசந்தமாலை கூற்று

134. தெள்ளமுதே ஓவியமே தேவியரே நான்சென்று உள்ளவெலாம் நம்வணிகர்க் கோதிவிட்டேன் - கள்ளமிலா வள்ளலினி நம்மகத்தே வந்தனுகேன் என்றுரைத்தார் தள்ளிவிடு வாய்றவைத் தான்

135. சேவலதைப் பேட்டுடனே சேர்ப்பவர்யார் வையகத்தில் ஆவலில்லை யென்றால் அதுவருமோ தாவிவரு கொம்பரிழுந் தேவீழ்ந்த கூன்குரங்கு கூட்டமுடன் நம்பிவரு மோவிதனை நாடு

கணவன் கண்ணகையை அடைதல்

136. வன்னியொடு நல்மருது மாறுகொளும் கானகத்துப் பொன்னி நதியரங்கே போய்நகரை - நண்ணி கார்குழலி கண்ணகியைக் காதலனும் சென்றடைந்தான் தார்வணிகன் தன்னகத்தே தான்

137. தன்கணவன் வந்தவகை தரிக்காதே தார்குழலாள் என்னகத்தே வாருமென ஏற்றிட்டாள் - தன்னகத்துத் தாகமெலாம் தீர்ந்தனவோ தார்வேந்தே என்றமுதாள் போகமெலாம் நீத்திருந்த பொன்

கோவலன் கூறல்

138. கண்ணேநான் நல்கூர்ந்தேன் காரணமும் நீயறிவை எண்ணேன் பரத்தையை ஏந்தினையே - மண்ணதனில் கற்புரையும் என்செல்வம் கான்மழையாய் ஆனதுவே நற்சிறப்பிங் கேதுரைப்பேன் நான்

139. வேட்டகத்து நல்லுணவை வேண்டேனே மெல்லியலே கார்த்தியால் வாட்டபிலா வாணிகத்தால் வாழ்வதற்கே - நாட்டமினி மூலதனம் வேண்டுவதே மொய்குழலே யாதுசெய்வேன் பகுதியை கோலமயிற் கோதையரே கூறு

140. பட்டினியோர் ஏதுசெய்யார் பாவிகளும் அவ்வாறே இட்டமொடு நாம்வாழ்வை ஏற்பதற்கே - கட்டுப்ரல் நாகமணி நற்சிலம்பை நாடிவிலை கூறிவிடில் போகமெலாம் பெற்றிடவாம் போய்

141. நம்சிலம்பை விற்றுவிடில் நாடிமுதல் கொண்டுபௌர் தம்மிலுயர் வாணிகம் நாம் சார்ந்திடலாம் - நம்மவர்கள் கொண்டபல மாநிதியம் கண்டுதனம் சேர்த்துநலம் அண்டவகை பார்த்திடுவோம் அறி

142. என்றுரைக்கக் கண்ணகியாள் ஏதுரைப்பான் கோவலனும் இன்னகரில் விற்பதிலை ஏதமுறும் - நன்னகரரம் மாமதுரை ஊர்தனிலே மாதரசே விற்றுவர நாமங்கே சென்றிடலாம் நாடு

மதுரைக்குச் செல்லல்

143. புகார்நகரம் நீங்கிப் புறம்போந்த வேளையிலே தகாதனபல் துர்நிமித்தம் சார்ந்ததே - சிகாமணியே ஏதுவினை வந்தாலும் ஏற்போமே நாமதனை ஒதுவிதிப் பேறென் றுணர்

144. சென்றார் இருவருமாய்ச் சேரவொணாக் கானலிலே மன்றுதொறும் நின்றுகளை மாறியிபின் - சென்று பல காதம் நடந்தார் கவுந்தியம்மை முன்செலவே ஏதும் இனியே திவர்க்கு

145. மாமதுரை வீதியிலே வந்திடையர் பாடிதனில் தாமதித்தார் கோவலனும் தார்குழலும் - ஏமமொடு மாதரியம் மையக்ததே வந்தடைந்தார் இவ்விருவர் ஏதமிலா தாதரித்தார் இங்கு

146. வந்தவரை ஆதரித்து வாஞ்சையாய்த் தீஞ்சுவைகள் தந்தமுது செய்வித்தார் தாமவர்கள் - பந்தமொடு ஓர்தினத்து நல்லமுதாய் உள்ளதின் மத்தனையும் ஆர்வமொடு தந்தார் அவர்

சிலம்பு விற்குச் செல்லுதல்

147. இல்லிருந்தே சிலபகல்கள் ஏற்றவகை நோக்கிமிக நல்லதொரு பாடகத்தை நல்கவெனச் - சொல்லுமுனே காற்சிலம் பினைக்கமுட்டிக் கைக்கொடுத்த கண்ணகியும் மாற்றமொன்று கூறாள் மறுத்து
148. கண்ணகியை அங்கிருத்திக் கார்கொடையாள் காதலனும் விண்ணிமிரும் கூடலுக்கே மேவிவர - கண்ணத்திரே விறகுச் சுமையும் வெறுங்கமுத்தி யும்மெதிர்க்க மறுகினதே மன்னன் மனம்
149. சென்றே திருவடியைத் தெண்டனிட்டுப் போற்றிசெய்து மன்றில் நடனமிடு வள்ளலே - இன்றெனக்கே கன்றிவரு தீவினைகள் காப்பீர் எனவேண்டிச் சென்றுவிலை கூறினனே சேய்

சிலம்பு விலை கூறல்

150. விருந்திருக்க உண்ணாத வேளாளர் தந்தெருவும் வருந்திருவாள் வாழ்ந்துறையும் மன்னர்தெரு - பொருந்தியதோர் வாணிரதம் வீதியுடன் வாழ்கணிகை வீதிகளும் பேணிந்தந் தான்வணிகர் பேறு

வஞ்சிப்பத்தன் வந்தெதர்ப்படல்

151. விற்கவில்லை நூபுரத்தை வேறிடம்யாம் செல்வதென கொற்கையால் நீங்கிவிடக் கோரியவன் - நிற்கையிலே புள்ளிநிறை மான்கன்றைப் போற்புலிவந் தெற்றியபோல் கள்ளமனக் கொல்லன்னைந் தான் (நூபுரம் - சிலம்பு)
152. கோவலனைக் கண்டகுடிகேடன் வஞ்சனையான் காவலன்தன் பொற்சிலம்புக் கள்வனவன் - கோவலனால் தன்கரவைத் தான்மறைக்கத் தக்கதொரு நற்தருணம் மன்னவையிற் கொண்டனைத்தான் மால்

கோவலன் கொலைப்படல்

153. மன்றில் வழக்குரையான் வன்கண்ணன் வஞ்சனையால் கொன்றுவிடச் சொல்வித்தான் கொற்றவனை - கன்றுவினை வெல்வ தரிதோதான் வெல்வினையை யார்தடுப்பார் அல்லவுற வைத்ததுவே ஆங்கு
154. கொற்றவனின் கொடுங்கூற்றை குறைவின்றி நிறைவேற்ற விற்கவந்த கோவலனை நிற்கவைத்தார் கொலைக்களத்தில் - உற்றுயர்
155. காணாது கூறிட்டார் கொடியவரோ கொலைமழுவால் காண்பீரோ இக்கொடுமை தான்
156. வஞ்சகனாம் பொற்கொல்லன் வாய்மொழியை நம்பியே துஞ்சினான் தன்கணவன் என்றநிந்தாள் தூயாவள் - வெந்துயரில் நெஞ்சம் கலங்க நீணைவு தடுமாற கொஞ்சம் முகம் வாட வஞ்சியவள் நொந்தமுதாள் தான்
157. கொலையுண்ட கோவலனின் கூறுபட்ட மேனியதை கூட்டிவைத்தாள் குலமகள்தான் குருதி வழிந்தோட - கோரவுடல் ஆரத்தமுவி அணைத்தலுமே கண்விழித்தான் பாரதிலே ஓர்புதுமை பார்
158. நீதி தவறிவிட்டான் நிலையெறியா கோமகனும் பேதையுனை கலங்கவைத்தே பிரிகின்றேன் - என் பழியை பாரதினில் போக்கிவிட்டு பதினான்காம் நாளினிலே பாரத்திருப்பேன் சௌகர்ண்றில் காண்
159. கையிற் சிலம்புடனே காரிகையாள் வீதியுற்றாள் மெய்யிற் பொடியும் விரிகுழலும் - பொய்யலவே காடும் கதிரவனே கள்வனோ என்கணவன் நீடும் உரையாயோ நீதி
160. என்றவனற் பத்தினிக்கே ஏதுரைப்பான் ஆதவனும் நின்கணவன் கள்வனலன் நேரிழையே - கொன்றகொடு வேந்தன் அழிந்தொழிவான் வெந்தொழியும் மாமதுரை காந்துமனக் காரிகையே காண்

வீரபத்தினியாய் வீதியில் கண்ணகை

161. வந்துற்றாள் கண்ணகியாள் வாழ்மதுரை வீதியிலே
நொந்தனரே கண்டவர்கள் நுண்ணிடையை - எந்தாயே
கொற்றவையோ வீரக் குலமகளோ கோதுபடாக்
கற்பனலோ பத்திரரயோ கான்
162. ஆதிபரா சத்தியரோ ஆரணியோ வல்லணங்கோ
சோதியொடு சூழ்சுடலை தோற்றினளோ பாதியிலே
தக்கன் மாமழிக்கச் சார்வீர சண்டிகையோ
மிக்காள் எவளென்றார் வீதி

வாயிற் காவலர் மன்னனை விழித்தல்

163. துர்க்கைகோ வீரச் சுரிகுழலோ பத்திரரயே
தர்க்கவுரை மிக்கபல சாற்றுகின்றாள் - கொற்கையில்
கோடி விட்ட நீதிபுரி கொற்றவனைக் கூடலுடன்
சாடி வந்தவளாம் தான்
164. தென்னன் மிகவெகுண்டே சென்றவனைக் கொண்டுவந்து
மன்னுமெந்தன் முன்னிலைக்கே வந்திடுவீர் - பின்னமொடு
இன்னொருவர் என்னகரில் இந்தவுரை கூறவில்லை
என்றறைந்தான் மன்னவரின் ஏறு

மன்னவன் கூறல்

165. கையிற் சிலம்புடனே கண்ணகியைக் காண்டவுமே
மெய்யிற் குறுவியர்வை மேவியதே - பையவரு
யாரே மடக்கொடிநீ் யாங்கணிருந் திங்குற்றாய்
ஊரே தெனவுரைநீ் ஓர்ந்து

கண்ணகை கூறல்

166. தேரா மறம்புரிந்த தென்னவனே நின்கொடுமை
ஒராதுன் ஊரடைந்த உத்தமனைப் - பாராய்
சிலம்புகொண்ட கள்வனெனச் சேதித்தாய் அன்னான்
நலம்புரிந்த கள்ளியவள் நான்

167. கன்றிழந்த ஆவினுக்காய்க் கான்முளையைக் கொன்றவனும் ஒன்றவந்த புள்ளினுக்கு ஊனினையே - அன்றரிந்து கூடுந் துலாக்கோலிற் கொண்டுவைத்தே என்புருவாய் நாடும் அரசர் ஊர் நான்
168. குறையாத் தனமுடைய கூறுபுகட் சாத்தன் பறையாலே முத்தளக்கும் பார்வணிகன் - முறையாக நல்லதிருச் சேயவர்க்கு நாமமது கோவலனும் கொல்மழுவால் நீபிளந்த கோ
169. கைநீட்டி மார்காட்டிக் கால்காட்டும் வேசியர்தம் மெய்தொட்டுச் சென்றதனால் வீற்றிந்தே - கைவிட்டு கூடற் பதியடைந்தோம் கொற்றவனே இக்கொடுமை நாடற் றவர்க்கோ நவில்
170. வாதிக்க வந்துற்ற மாமயிலே வன்கணரைச் சேதிப்ப தல்லாது சேர்ப்பதுவோ - பேதித்தே நீதிகொடி தென்றுரைத்த நேரிழையே பெண்மதியாற் சாதிக்க வந்தனனயோ தான்(சேதிப்பது-அழிப்பது)

மன்னவன் கூற்று

171. கள்வனலன் என்கணவன் கைக்கொணர்ந்த நூபுரத்தின் துள்ளுந் தரிசதனைச் சோதிப்போம் - மெள்ளவினி நாக மணிப்பரல்கான் நானணியும் பாடகத்தே சோகமிலா துன்பரலைச் சொல்

மன்னவன் கூற்று

172. வங்கத் திரைக்கடலில் மாற்றியா நற்தரளாம் எங்கள் மணிச்சிலம்பை ஏற்றனவே பங்கமிலாப் பாவையரே என்றுரைத்தாள் பார்வேந்தன் அவ்வளவில் கோவைமிகச் சீறினளே கொண்டு

கண்ணகை கூற்று

173. கள்வனிடம் நீகவர்ந்த காணரிய பொற்சிலம்பை மெள்ளவிங்கு நானுடைப்பேன் வேதனனயேன் - கள்வனினி ஆரென் றறியென் றறைந்தாள் மணிசிதறிப் பாரெங்குஞ் சிந்தினவே பார்

மன்னன் மடிதல்

174. மாணிக்கம் மேற்சிதறி மன்றமொம் தீப்பொறிக்க நாணித் தலைகவிழ்ந்தான் நாயகனும் - கோணியதே குன்றாத வெங்கள் குலநீதி கோடியதால் இன்றே உயிர் துறப்பேன் ஈங்கு

175. மன்னன் விழுந்தே மாந்தான் நிறையரங்கில் கண்ணல்மொழி மாதவி கண்டனளே - பின்னமிலா என்கணவன் சென்றவழி ஏகேனோ நானுமெனப் பின்தொடர்ந்தாள் பெய் வளையாள் பேசி

கண்ணகை சீனம்

176. அல்லாதன செய்தார்க் கறக்கடவுள் கூற்றுவனாம் நல்லறிவோர் சொல்லிவைத்தார் நன்னுதலே - புல்லறிவால் உன்கணவன் மாண்டதுவுக் குண்டோ குறையென்னில் பின்னமிதில் ஏதென்றாள் பெண்

177. பான்மொழியீர் யானுமொரு பத்தினியே யாமாகில் யான்தரியேன் கோனுடனே நானிலத்தில் ஏன்ஏனிலோ ஒட்டேன் அரசோ டொழிப்பேன் மதுரையையும் பட்டானே என்கணவன பார்

178. மன்றி விருந்து வழக்கோரஞ் சொன்னவரை குன்றுமனத் தார்வதியும் கூடலினை - கன்றியனல் இன்றே யழித்திடுமே ஏந்திமூயே நீசென்று ஒன்றிவிடு நின்கணவன் ஊர்

மதுரை ஏரிதல்

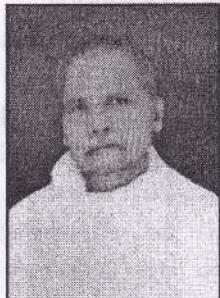
179. கூடலதைச் சுற்றிவந்த கோதுபடாப் பத்தினியாழ் மாடமொன்றில் நின்றே மறுகினளே - நாடறிய மன்னே மடந்தையரே மற்றுமுள்ள நல்லவரே சொன்னேன் இதுவேயென் சூள்

180. அரசுநரி குன்றினவர்க் காம்கடவுள் கூற்றுவனாம் உரரசெய்தேன் உண்மையிது ஓர்ந்திடுவீர் - கரையிலவாய் ஊழினையு மவ்வாறே ஊட்டிவிடு மாதலினால் மாழ்வதுவே இந்நகரின் மால்

அக்கினி கண்ணகையைப் பணிந்தது

181. ஈதுரைத்துக் கண்ணகியாள் ஏழ்வீதி சுற்றிவந்த மாதை வலம்வந்து வந்தித்தான் - காதுமெரி அங்கிக் கடவுள் அடிபணிந்து தெண்டனிட்டே எங்கெங்கோ தீயெரிப்பேன் என்றாள்(காது மெரி-இங்கி ஏரிகின்ற)
- கண்ணகை கட்டளை**
182. பார்ப்பார் அறவோர் பசுபத் தினிப்பெண்டீர் சேர்க்காதே மைந்தரொடு சேர்முதியோர் - தீர்க்கமற தீத்திறத்தார் பக்கத்தே சேர்ந்தெரிப்பாய் அங்கியென நாத்திறத்தி னாலுரைத்தாள் நாடி
183. மார்பிற் தனம்திருகி மன்றினிலை வீசியதும் சேர்வடவை போலங்கி சேர்ந்ததுவே - பாரில் மதுரா புரித்தெய்வம் மங்கைமுன் வந்து மதுவினைகள் கூறியதே முன்
184. முந்துவினை முற்றும் மொழிந்தவகை தான்கேட்டு வந்தடைந்தாள் கண்ணகியாள் மாதரிமுன் - அந்தமனை அம்மானை யாடி அழல்தனித்தார் பத்தினியின் இம்மா நிலத்துயரம் ஏக
185. முன்னைப் பிறப்புணர்ந்த மொய்குழலாள் கண்ணகியும் தன்னுடனே தன்தலைவ னையறிந்து - பின்னையுமே சென்றேவை கைக்கரையாற் சென்னிவள நாடடைந்து வென்றாள் விதிவலியை மேல்
186. செங்குன்றிற் செய்ததவம் சேர்ந்ததுபன் னான்காம்நாள் மங்கையாள் நாயகனும் வந்தனனே - பங்கமிலா வேங்கை மரத்தழில் மேவியபொற் றெரினிலே பாங்கனுடன் சென்றாள் பரம்
187. இப்புதுமை கண்டார் எழிற்குறவர் அம்மலையில் செப்புகுரா வைக்கூடத்திற் சேர்ந்திருந்தார் - அப்பதிக்கே செங்குன்றின் சீரறியச் சென்றான்செங் குட்டுவனும் தங்கள்மனை தானைகளும் தான்

188. குறவர் உரைகேட்ட கொம்பனைய வேண்மாள்
இறவாப் புகழ்கொண்டாள் என்றும் - மறவாதே
சேரப் பெருவேந்தன் செங்குட் டுவனுடனே
பாரறியச் செய்தான் பதி

கவிதை வெளியீடு :

காரைதீவு காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் (அயர்ர்)

அவர்களால் காரைதீவு கண்ணகை அம்மன் கோயில் மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

காத்தமுத்து

வேஞ்நாயகம்

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம்

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம்
ஏ ஏ ஏ
பீஷ்டினா ஏ
ஏ ஏ ஏ
கண்ணகை ஏ
ஏ ஏ
காத்தமுத்து ஏ
ஏ ஏ

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ ஏ

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம்
ஏ ஏ
பீஷ்டினா ஏ
ஏ ஏ ஏ
கண்ணகை ஏ
ஏ ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ ஏ

காத்தமுத்து

வேஞ்நாயகம்

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம்

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம்
ஏ ஏ
பீஷ்டினா ஏ
ஏ ஏ
கண்ணகை ஏ ஏ

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ
காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம் ஏ

காத்தமுத்து வேஞ்நாயகம்
ஏ ஏ
பீஷ்டினா ஏ
ஏ ஏ ஏ
கண்ணகை ஏ ஏ

காரைதீவு, ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபிஷேக சீறப்பு மலர் 2014

கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தில் பணியாற்றியவர்கள்

வண்ணக்குமார்

மாணிக்கநாச்சி சந்தானம்

திரு. காசிநாதன்
திரு. சி.வன்னித்தம்பி
திரு. ஞானமுத்து
திரு. காசிநாதர்
திரு. மாணிக்கம்
திரு. பொ. செல்லத்துவரை
திரு. க. சீன்னராசா
திரு. மா. பரசுராமன்
திரு. க. பரமானந்தம்
திரு. க. பத்மநாதன்
திரு. க. கணேசமுர்த்தி

கதிரநாச்சி சந்தானம்

திரு. குங்சித்தம்பியார்
திரு. க.ஆகாசப்பிள்ளை
திரு. ஞானமுத்து
திரு. சீன்னத்தம்பி
திரு. க. குலசேகரம்
திரு. கி. வேல்நாயகம்
திரு. கி. குணசீஸ்கம்
திரு. கி. வேல்நாயகம்

வள்ளிநாச்சி சந்தானம்

திரு. நந்தியப்பர்
திரு. கணபதிப்பிள்ளை
திரு. வேலுப்பிள்ளை
திரு. வைத்திலிஸ்கம்
திரு. செந்தில்நாதன்
திரு. சே. சரவணமுத்து
திரு. சே. பொன்னம்பலம்
திரு. சா. கங்காதுரன்

கப்புகமார்

மாணிக்கநாச்சி சந்தானம்

திரு. கந்தப்பர்
திரு. பு. வெ. சீன்னத்தம்பி
திரு. கயிலாயப்பிள்ளை
திரு. கி. சாமித்தம்பி
திரு. வெ. கந்தையா
திரு. க. பால்கரன்
திரு. அ. சீற்றரன்

கதிரநாச்சி சந்தானம்

திரு. மா. நாகமணிப்பிள்ளை
திரு. த. கைலாயப்பிள்ளை
திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை
திரு. ம. தங்கராசா
திரு. வெ. சீவபாதகந்தரம்
திரு. செ. தியாகராசா

வள்ளிநாச்சி சந்தானம்

திரு. அ. மாருணகிரிப்பிள்ளை
திரு. க. வைத்தியலிஸ்கம்
திரு. சாமித்தம்பி
திரு. க. வீரக்குட்டி
திரு. க. கப்பையாபிள்ளை
திரு. க. ஒழுமுகம்
திரு. ச. நித்தியானந்தம்

கங்காணிமார்

மாணிக்கநாச்சி சந்தானம்

திரு. வன்னித்தம்பி
திரு. வெ. கத்ர்காமத்தம்பி
திரு. எஸ். தம்பியப்பா
திரு. அ. அம்ரதநாதன்

கதிரநாச்சி சந்தானம்

திரு. ஞானமுத்து
திரு. வெ. செல்லையா
திரு. செல்லையா
திரு. மா. கணபதிப்பிள்ளை

வள்ளிநாச்சி சந்தானம்

திரு. காசபதி
திரு. க. ஒழுமுகம்
திரு. சா.கணகரபீசன்

**காரைதீவு, கண்ணகை அம்மன் ஆலய
பரிபாலன சபை 2014**

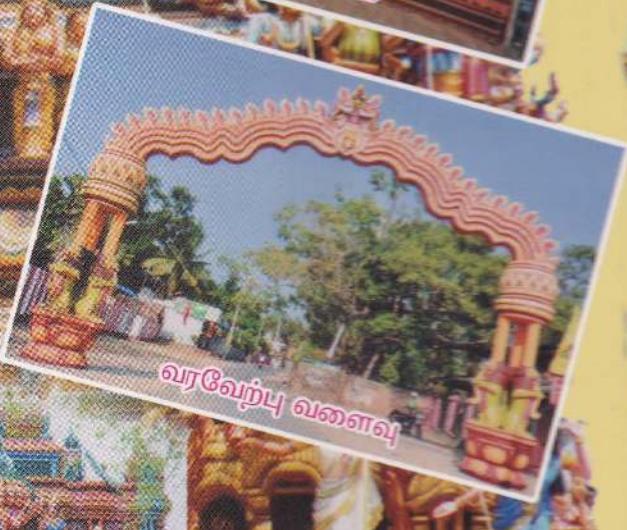
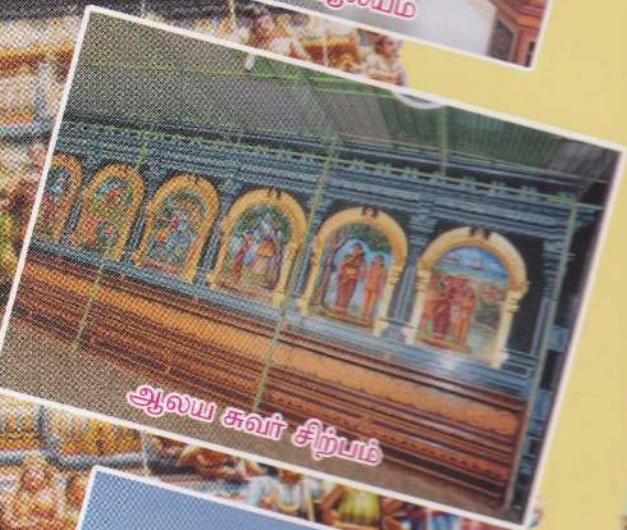
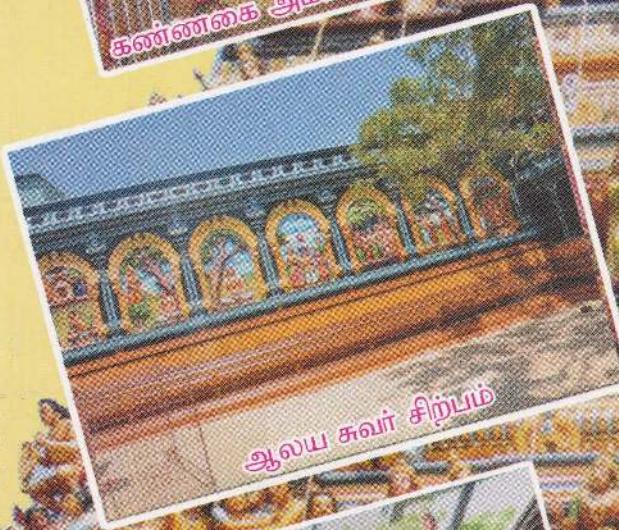
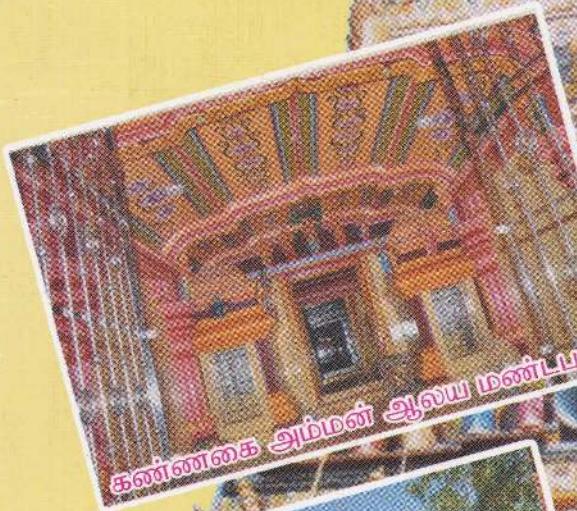
திரு. கி. வேல்நாயகம்	- தர்மகர்த்தா
(குதிராநாச்சி சந்தானம்)
திரு. சா. கங்காதரன்	- தர்மகர்த்தா
(வள்ளிராநாச்சி சந்தானம்)
திரு. க. கணேசமுர்த்தி	- தர்மகர்த்தா
(மாணிக்கநாச்சி சந்தானம்)
திரு. செ. தியாகராசா	- கப்புகணார்
திரு. ச. நித்தியானந்தன்	- கப்புகணார்
திரு. அ. சீற்கரன்	- கப்புகணார்
திரு. மா. கணபதிப்பிள்ளை	- கங்காணி
திரு. சா. அம்பாரைக்குட்டி	- கங்காணி
திரு. அ. அமிர்தநாதன்	- கங்காணி
திரு. சி. மகாதேவன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. வெ. ஜெயநாதன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. வெ. கிராஜேந்திரன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. வெ. சற்குணநாதன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. கி. ஈவரன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. கி. குணசீவுகம்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. வி. பரமலிங்கம்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. க. சீற்காந்தன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. வி. சீற்காந்தன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. ச. நமசீவாயம்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. அ. சீற்கரன்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்
திரு. ம. அருட்சிவம்	- நிருவாக சபை உறுப்பினர்

ஸந் கண்ணலைக் அம்மன் ஆலய பரியாலன சபையினர்

முன் வர்தைச : திரு. சி. மகாலேநவேந், திரு. சா. கங்காதாரன் (தூர்மகாந்தா), திரு. இ. வேல்நாயகம் (தூர்மகாந்தா),

யத்தெயில் : திரு. க. கலைஞர்முர்த்தி (தூர்மகாந்தா), திரு. வெ. ஜேயபநாதன், திரு. க. நிதித்தெயாணந்தன், திரு. அ. சிறிதார்ஜா, திரு. செ. தியாகராஜா, திரு. மா. கணபதிப்பிள்ளை நற்பவர்கள் : திரு. வி. சிறிகாந்தன், திரு. ச. நீத்தெயாணந்தன், திரு. அ. சுசிகரன், திரு. வே. சுற்கணாதன், திரு. வி. பரமலிங்கம், திரு. ச. நவசிவம், திரு. இ. குணசிங்கம், திரு. க. சிறிகாந்தன்

இடுதவன் அச்சகம், அரசடி, மட்டக்களப்பு, 065 222 2076.